

ORTHODOX SYRIAN SUNDAY SCHOOL ASSOCIATION OF THE EAST

സൺഡെ സ്കൂൾ

പാഠപുസ്തകം

CLASS VIII

(PART II)

പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ്
സിറിയൻ സൺഡെ സ്കൂൾ
അസ്സോസിയേഷൻ

പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ
സൺഡേസ്കൂൾ

പാഠാവലി VIII

(PART -II)

ക്ലാസ്സ് - 8

(ശ്രേഷ്ഠാനന്തരീയോടുകൂടി
പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ
സൺഡേസ്കൂൾ അസ്സോസിയേഷൻ വകയായി
പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതു്)

(8-00 പതിപ്പ് - കോപ്പി 6000)

വില 2 രൂപ

അസ്സോസിയേഷൻ മുദ്രയില്ലാത്ത പ്രതി ഖ്യാജ നിർമ്മിതമാകുന്നു.

വിഷയചിത്രം

	പേജ്
1. ആദിമസഭാ ചരിത്രം	3-9
2. ആദിമ ക്രൈസ്തവ സഭ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന പീഡകൾ	9-14
3. ആദിമ സഭാപിതാക്കന്മാർ	15-31
4. ദയറാ പ്രസ്ഥാനം	31-35
5. പൊതുസൂനഹദോസുകൾ	36-60
6. പാത്രീയർക്കു സിംഹാസനങ്ങൾ	61-69
7. ആദിമസഭയിലെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ	69-79
8. ഏഴുകുടാശകൾ	79-84
9. വി. കർബാനയുടെ ലഘുപഠനം- നാലാം ഭാഗം	85-91

Styler: R. John
KANUVAN THURUTHIL
Puziyasam. P.O.

ആദിമ സഭാചരിത്രം

അദ്ധ്യായം 1

സഭാസ്ഥാപനം

ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തു തിരുസഭയെ സ്ഥാപിച്ചു. ത്രിത്വത്തിൽ രണ്ടാമനായ താൻ നമുക്കു നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി തിരുവിഷ്ണുപ്രകാരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങി വി. റോമയിൽനിന്നും ദൈവമാതാവായ വി. കന്യകമറിയംമിത്തലിന്നും ശരീരിയം യിത്നീർനം മനുഷ്യനായി പൊന്തിയോസ് പീലാത്തോസിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ നമുക്കുവേണ്ടി കരിശിക്കപ്പെട്ട് കഷ്ടമനുഭവിച്ച് മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ട് മൂന്നാംദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുപോയി. തന്റെ പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരുന്നവനും, ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും ന്യായവിധിപ്പാൻ തന്റെ വലിയ മഹത്വത്തോടെ ഇനിയും വരുവാനിരിക്കുന്നവനും ആകുന്നുവെന്നും വിശ്വസിച്ചുപറയുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ ഭാഗത്തുനിന്നും രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ വി. സഭയുടെ സ്ഥാപകനെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു നമുക്കു സ്പഷ്ടമായിത്തീരുന്നു.

1. വി. സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ പൂർണ്ണദൈവവും പൂർണ്ണമനുഷ്യനുമകുന്നു. അവൻ ഇപ്പോഴും ജീവനുള്ളവനായി പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നു. അവൻ ഇനിയും വരും.

2. 'പൊന്തിയോസ്' പീലാത്തോസിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ തന്റെ ചരിത്രപരമായ യഥാർത്ഥ്യത്തെയും കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഈ പീലാത്തോസ് ഒരു നാടുവാഴി (ഗവർണർ) ആയിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ക്രൂരരണകാലത്തെ റോമാസമ്രാജ്യ ചക്രവർത്തി തീബേര്യാസ് കൈസറായിരുന്നു. തീബേര്യാസിന്റെ വാഴ്ചയുടെ 19-ാം ആണ്ടിൽ (ഏ. ഡി. 30) പീലാത്തോസ് ഗവർണ്ണറായിരിക്കുമ്പോളത്രെ നമ്മുടെ കർത്താവ് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടത്.

ആകയാൽ വി. സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ പൂർണ്ണദൈവവും പൂർണ്ണമനുഷ്യനും എന്നതും താൻ പരിത്രപുഷ്പൻ എന്നതും കാര്യമായി നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഈശിഹാ തിരുസഭയെ സ്ഥാപിക്കയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ രൂപകളെ പ്രാപിക്കുന്നതനീക്കു സർവ്വമർഗ്ഗങ്ങളും അതിനു പ്രദാനം ചെയ്തുകയും ചെയ്തു. ഈ പാഠമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും എന്നു കർത്താവു വി. പത്രോസിനോടു കല്പിച്ചതിനാൽ താൻ തന്നെയാണ് സഭ സ്ഥാപിച്ചതെന്നും, 'എന്റെ സഭ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിന്മേൽ തനിക്കു് അധികാരവും അവകാശവും ഉണ്ടെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവു് തന്റെ സഭയെ പണിതു് വി. പത്രോസു് ഏറ്റുപറഞ്ഞ വിശ്വാസമാകുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ആകുന്നു. ഈ വി. സഭയെക്കുറിച്ചു് മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ നാം ഓർത്തിരിക്കണം.

1. വി. സഭ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മരിച്ചവരും ജീവനുള്ളവരും മേലാൽ വി. സഭയിൽ ചേരുന്നവാനിരിക്കുന്നവരുമായ വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടമെന്നർത്ഥമാകുന്നു.

2. ദൈവപുത്രനാൽ സ്ഥാപിതമാകയാൽ അതു് എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നതാകുന്നു. 'അവന്റെ രാജ്യത്തിന്നു' തീരവസാനമുണ്ടാകയില്ല'.

3. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്മേൽ ആധിപത്യം ചെയ്തിരുന്ന ആദാമുപാപത്തെ മൂഴവനായി നീക്കിക്കളഞ്ഞു പാപത്തിന്റെ അഭിമയിൽനിന്നു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ നമ്മുടെ കർത്താവു വിണ്ടെടുക്കുകയും ഈ രക്ഷാകരമായ പ്രവൃത്തി തുടരുവാൻ വി. സഭയ്ക്കു് അധികാരം നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ അതിവിശുദ്ധായ തിരുസഭയുടെ ആദ്യകാലത്തെ പരിത്രം അല്പമായെങ്കിലും നാം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ചെന്തിക്കോസ്തിയിലെ മഹാ അത്ഭുതം

തിരുസഭയുടെ സ്ഥാപകനായ നമ്മുടെ കർത്താവു് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം പത്തുദിവസങ്ങൾ വി. ഗ്രീഹാത്താമു വി. ദൈവമാതാവായ മറിയമും, നമ്മുടെ കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന പലരും ഏകമനസ്സോടെ സഭാ പ്രവർത്തനയിൽ

ചെലവഴിക്കുകയും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരമുള്ള വിശുദ്ധ റൂഹായുടെ വരവിനായി പ്രത്യേകം കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യൂ. ഇവർ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറങ്ങുന്നതായ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് ഈ അവസരത്തിൽ നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത് വിശുദ്ധ മർക്കോസിന്റെ വേനമായിരുന്നു.

ഈ വിശുദ്ധ മർക്കോസിന്റെ മാതാവിന്റെ പേർ മറിയം എന്നായിരുന്നു. അവർക്ക് ഉർശ്യേമിൽ ഒരു വേനമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വേനം നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പാദസ്പർശനമുഖം ലോകപ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. (ക്രിസ്തോസ്) പെസഹാ ക്ഷേപിക്കുകയും ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദങ്ങളെ കഴുകുകയും, തന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളാകുന്ന വി. കർബാന സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തത് ഈ വേനത്തിൽവെച്ചായിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനശേഷം ശ്ലീഹന്മാർ കതകുകൾ അടച്ച് ഈ വേനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു താൻ അവരുടെ നടുവിൽ ഏഴുനെയ്യെടുത്തത്. താൻ അവരുടെമേൽ ഉതിരിട്ടത് 'നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈക്കൊൾവിൻ! ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുമോ അവ ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയും 'ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾ പിടിക്കുന്നുവോ അവ പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവരോടു കല്പിച്ച് അവർക്ക് പ്രാർത്ഥനാപത്രം പ്രദാനം ചെയ്തത് ഈ വേനത്തിൽവെച്ചായിരുന്നു. ഇവിടെവെച്ചുതന്നെയാണ് യഹൂദന്മാർക്കെതിരായി പകരം വി. മത്തിയാസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഇനിയും നാം പഠിക്കാനിരിക്കുന്ന പ്രകാരം വി. ശ്ലീഹന്മാരുടെമേൽ വി. റൂഹാ ഇറങ്ങിയത് ഈ വേനത്തിൽവെച്ചായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം വളരെ മഹത്വമേറിയ ഈ വേനത്തിനെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ധരിക്കുകയും ശ്ലീഹന്മാർ വി. ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ദൈവം ലയമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ഇതത്രെ ഒന്നാമത്തെ ക്രൈസ്തവ ദൈവം ലയം. വി. ശ്ലീഹന്മാർ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി കൂടിയിരുന്നതു് ഇവിടെയായിരുന്നു. വി. പത്രോസ് കാരാഗൃഹത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ ശ്ലീഹന്മാരും, വിശ്വാസികളും തീർത്ഥാടകരായോട് പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതു്, കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്ന് വി. പത്രോസ് തിരിച്ചുവന്നതു് ഈ വേനത്തിലാണ്. 5-ാം തൃത്വീകത്തിൽ 'ഉർശ്യേമിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പ്രധാനാചാര്യൻ. പുണ്യവാനും ശ്ലീഹായും. മഹത്വമേറിയ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സഹോദരൻ വി. യാക്കോബ് ഇതിനെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിംഹാസനമേക്കി

തീർത്തു. അതു മുതലുള്ള വി. സഭയുടെ ഉൾശ്ലോമിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ ഇന്നുവരെയും ഈ വേനത്തിൽതന്നെ അധിവസിച്ചിരുന്നു. ഇത് ഇപ്പോൾ മാർ മർക്കോസിന്റെ ഭയാ; സെഹിയോൻ മാളിക എന്ന പേരുകളിൽ നമ്മുടെ വി. സുറിയാനി സഭയുടെ അമൂല്യസ്വത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

ഈ അനുഗൃഹീതവേനത്തിൽ പച്ചാണ് വി. റൂഹാശ്ളീഹന്മാരുടെമേൽ ആവസിച്ചതെന്ന് മുമ്പുപറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇടവരം 13-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ചയാണ് വി. റൂഹാ അവരുടെമേൽ ആവസിച്ചതെന്ന് ബാർ എബ്രായ എന്ന മഹാപണ്ഡിതനായ പിതാവു പറയുന്നുണ്ട്. ദ്രീഹന്മാരും വിശ്വാസികളും മാളികയിലിരിക്കുമ്പോൾ ആദ്യമായി ഒരു ശബ്ദം കേൾക്കുകയും പിന്നീടു വി. റൂഹാ അഗ്നിനാവിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ ശ്ളീഹന്മാർ ഒരു രോമത്തിന്റെയുംമേൽ ആവസിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവരെല്ലാം പ. റൂഹായുടെ ശക്തികൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. (അ. പ്ര. 2:4)

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സുവിശേഷം ലോകത്തെങ്ങും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും ഏതുവിധ ചുറ്റുപാടുകളിലും ഏതെല്ലാം പ്രയാസങ്ങളും തെന്തടങ്ങളും വന്നാലും ധൈര്യത്തോടുകൂടി അവയെ നേരിടുവാനുള്ള പ്രാപ്തി വി. ശ്ളീഹന്മാർക്കു ലഭിച്ചു. അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് അവർക്കു സഹായകമായിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം മൂന്നു വിധ ആയുധങ്ങൾ അവരെ ധരിപ്പിച്ചു.

1. ലോകത്തിലെ സർവ്വ ഭാഷക്കാർക്കും ഗ്രഹിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അവർക്കു സംസാരിപ്പാൻ പ്രാപ്തികൊടുത്തു. പെന്തിക്കോസ്തിയിലെ വി. ശ്ളീഹന്മാരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ നാനൂറോളം ഭാഷകളിൽനിന്നും ആഗതരായിരുന്ന ഏവർക്കും ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. വി. പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗംമൂലം 3000 ആളുകൾ ക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി സ്വീകരിച്ച് മാമ്മു ടീസാക്കൈക്കൊണ്ടു.

2. വിശുദ്ധ റൂഹാ ശ്ളീഹന്മാർക്കു ശക്തിയും ധൈര്യവും, കേൾവിക്കാരിൽ മാനസാന്തരമുണ്ടാകത്തക്കവിധം അവരുടെ വചനങ്ങൾക്കു ശക്തിയും നൽകി. പലരുടെയും ഹൃദയങ്ങളിലേയ്ക്ക് അവരുടെ വചനങ്ങൾ തുളിച്ചുകയറുകയും 'സഹോദരപുരുഷന്മാരെ ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യേണം?' എന്നു ചോദിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം കേൾവിക്കാർക്കു മനഃപഠിപ്പൽ തന്നും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു.

3. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ അന്തുതങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തിപ്പാൻ അവർക്കു ശക്തി ലഭിച്ചു. സന്ദേശം എന്ന് ഗോപുരവാരാങ്കൽ ഭിക്ഷാടനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന മുടന്തനെ വിശുദ്ധ പത്രോസും യോഹന്നാനും കൂടി സൗഖ്യമാക്കി ഈ അന്തുത സംഭവംമൂലം അനേകർ മൗശിഹായിൽ വിശ്വസിച്ചു. അന്നുതന്നെ വിശുദ്ധ സഭാംഗങ്ങൾ അയ്യായിരമായി വർദ്ധിച്ചു അ. പ്ര. 4:4).

വി. സഭ ലോകമെങ്ങും വ്യാപിക്കുന്നതു്

നമ്മുടെ കർത്താവിനാൽ സ്ഥാപിതമായ വി. സഭ വി. ശ്ലീഹന്മാരുടെ വിശുദ്ധാത്മശക്തിയോടുകൂടിയ പ്രവർത്തനംമൂലം ലോകമെങ്ങും എത്രയും ക്ഷണത്തിൽ തന്നെ വ്യാപിച്ചുതുടങ്ങി. ശ്ലീഹന്മാർ വിശുദ്ധാത്മ നിയോഗപ്രകാരം ലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സുവിശേഷം വഹിച്ചുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു.

വിശുദ്ധ പത്രോസു് യദൃശ്യം, യോപ്പാ ആദിയായ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ പല സ്ഥലത്തും സഭ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും, അന്ത്യോക്യയിൽ സിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ, എപ്പെസുസിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു് ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ സുവിശേഷവെളിച്ചം പരത്തി. അറിയിപ്പുകാരനായ മർക്കോസു് അലക്സന്ദ്രിയായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു. കർത്താവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ വരികയും പശ്ചിമ തീരത്തും പൂർവ്വതീരത്തും സഭ സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. സുവിശേഷം ലോകമെങ്ങും വിശുദ്ധ പൗലുസിന്റെ സ്ഥാനം അലിപിതമാണു്. അദ്ദേഹം ഏഷ്യയുടെ മെസോപ്പൊട്ടമിയ, സിറിയ, കോരിന്ത്യ, ഫിലിപ്പൈൻ ആദിയായ യൂറോപ്യൻ പട്ടണങ്ങളിലും, സ്പെയിൻവരെയും ക്രിസ്തീയമതം പ്രചരിപ്പിച്ചു. മറ്റു് അപ്പോസ്തലന്മാരും ഇതുപോലെ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ സുവിശേഷം ലോകമെങ്ങും നമുക്കി സാക്ഷ്യമരണം പ്രാപിച്ചതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ വിവരങ്ങളിൽനിന്നും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ:-

1. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വിശുദ്ധ കൂടെനെ പരിശുദ്ധാത്മസഹായത്തോടെ സുവിശേഷം ലോകമെങ്ങും നടത്തി

2. അവരെല്ലാവരും തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെപ്രതി അനവധി പീഡകൾ സഹിക്കയും വിശുദ്ധ യുക്താനോൻ ഭീകര മരണമല്ലാവരും സാക്ഷിമാരണം പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും.

3. ശ്ലീഹന്മാരുടെ കാലത്തുതന്നെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന എല്ലാ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും സുവിശേഷത്തിന്റെ വിത്തു വിതയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഏഷ്യ, യൂറോപ്പ്, ആഫ്രിക്ക എന്നീ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജീവിദായകമായ വചനങ്ങൾ ലോപിക്കപ്പെട്ടു.

പുണ്യവാനായ വി. യാക്കൂബ്

5-ാം തുബ്നേനിൽ 'യെറുശലേമിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പ്രധാനാചാര്യനും, പുണ്യവാനും ശ്ലീഹായും സഹായകമായ യാക്കൂബ്' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദേഹം, വി. ദൈവമാതാവിനു വിവാഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട വി. യൗസേപ്പിന്റെ ആദ്യഭാര്യയിലെ പുത്രനായിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉയർപ്പിനുശേഷം സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനു മുമ്പായി നമ്മുടെ കർത്താവ് ഈ വി. യാക്കൂബിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട (1 കോ 15:7). ശ്ലീഹന്മാർ ഇദ്ദേഹത്തെ ഉയർശ്ശേമിന്റെ എപ്പിസ്കോപ്പായായി വാഴിച്ചുനിയമിച്ചു. ഇദ്ദേഹം വളരെ വിശുദ്ധനായിരുന്നു. വീഞ്ഞും മാംസവും ഉപയോഗിക്കുകയോ മുടി ക്ഷരം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഏപ്പോഴും മുട്ടിന്മേൽനിന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഭട്ടകത്തിന്റെ മുട്ടകൾ പോലെ തഴമ്പുള്ള മുട്ടകളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേതു്. ഇദ്ദേഹം ചെരുപ്പുപോലും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ വി. ശുദ്ധന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ഭയപ്പെടുകയും യഹൂദന്മാർക്കു് ഇദ്ദേഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ കാലാന്തരത്തിൽ വി. യാക്കൂബിനോടുള്ള വൈരം അവർക്കു വർദ്ധിക്കുകയത്രെ ചെയ്തു്. നമ്മുടെ കർത്താവിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം പരസ്യമായി തള്ളിപ്പറയണമെന്നു് അവർ തന്നെ നിർബന്ധിച്ചു. മരണം വന്നാലും പതറാത്ത വിശുദ്ധനുണ്ടോ അതിനു സമ്മതിക്കുന്നു! അവസാനം ഒരു ദിവസം അവർ അദ്ദേഹത്തെ യെറുശലേം ദേവാലയത്തിന്റെ അഗ്രിമസ്ഥാനത്തു നിറുത്തി യേശു ആരെന്നു സാക്ഷിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. യേശു സാക്ഷാൽ ദൈവപുത്രനെന്ന് അദ്ദേഹം പരസ്യമായി ഉറച്ചു സ്വരത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. കോപാന്ധരാലു യഹൂദന്മാർ ചാടിക്കയറി വിശുദ്ധനെ താഴെ തള്ളിയിട്ടു. വീണി

ട്ടം അദ്ദേഹം മരിച്ചില്ല. പിന്നെയും വി.സ്നേഹാനോസിനെപ്പോലെ, തന്നെ ഉപദ്രവിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷെ കുറിയകണ്ഠരായ യഹൂദന്മാർ വടികൊണ്ടിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ നിർദ്ദയം കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഇതു ക്രി. വ. 62-ൽ ആയിരുന്നു.

വി. യാക്കൂബിന്റെ ലേഖനം വി. പുതിയനിയമത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു. എത്ര ഭക്തിപരമായ രീതിയിൽ അത് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ലേഖനത്തിനു പുറമെ, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സഹോദരനായ ഈ വി. യാക്കൂബ് വി. കർബാന അർപ്പിച്ച ക്രമമത്രെ ഒന്നാമത്തേതു്. 'വി യാക്കൂബിന്റെ ക്രമം' എന്ന് അതിനെ വിളിക്കുന്നു. സുറിയാനിഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം വി. കർബാന അർപ്പിച്ചു. ഈ ഒന്നാമത്തെ ക്രമം വി. സഭയാടു സ്വത്താണ്. മറ്റുള്ള സഭകളുടെ കർബാനക്രമങ്ങളുടെ എല്ലാം ഉത്ഭവം ഇതിൽനിന്നാണ് വി. കർബാന ഇദംപ്രഥമമായ് അർപ്പിച്ച സ്ഥലം മർക്കോസിന്റെ വേനമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ഊർശ്ശേമിന്റെ നാശം

ക്രി. - ശതാബ്ദത്തിലെ ഒരു വലിയ ചരിത്രസംഭവം ഊർശ്ശേമിന്റെ നാശമാണ്. ഊർശ്ശേമിനെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യമുള്ളൊരു പട്ടണമായിരുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ അതിന്റെ പല സൂചനകളും കാണാം. എന്നാൽ അതേസമയത്തുതന്നെ അതിന് ഏറ്റവും ചീത്തയായ ഒരു മറുപടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവുതന്നെ പറയുന്ന ഭാഗങ്ങൾ കാണുക. 'യറുശാലമേ, യറുശാലമേ, പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുകയും നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ കല്ലെറിയുകയും ചെയ്യുന്നവളേ... നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശൂന്യമായിത്തീരും' (മത്താ. 23:37-38). യറുശാലം ദേവാലയത്തെക്കുറിച്ച് 'കല്ലിന്മേൽ കല്ലു് ശേഷിക്കാത്ത' ഒരു കാലം അതിനു വരുമെന്നും കർത്താവു കല്പിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിനെ ക്രൂശിൽ തൂങ്ങിയതു് ഊർശ്ശേമിൽ വി. സ്നേഹാനോസിനെ കല്ലെറിഞ്ഞു കൊന്നതു് ഊർശ്ശേമിൽ. ഏറ്റവും നീതിമാനായ വി. യാക്കൂബിനെ അടിച്ചുകൊന്നതു് ഊർശ്ശേമിൽ ഹാ! എത്ര നീചമായ പ്രവൃത്തികൾ! അതിനുള്ള ഒരു ശിക്ഷയിതാ ക്രി. 70-ൽ നടക്കുന്നു. എത്ര യേശുരമായ നാശമാണ് അവർക്കു സംഭവിച്ചതെന്നു് നമുക്കു കാണാം.

വി. പത്രോസിനെയും വി. പൗലോസിനെയും വധിച്ചവനായ നീറോ ചക്രവർത്തിയുടെ വാഴ്ചയുടെ 18-ാം ആണ്ടിൽ ക്രി. 67-ൽ യഹൂദന്മാർ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിനെതിരായി മത്സരിച്ചു. അപ്പോൾ നീറോ വെസ്പേഷ്യൻ എന്ന നായകന്റെയും അയാളുടെ പുത്രൻ തിത്തോസിന്റെയും കീഴിൽ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ യറുശലേമിലേയ്ക്ക് അയച്ചു. അവർ പട്ടണം വളഞ്ഞു. വളരെനാൾ പട്ടണം വളഞ്ഞു റോമൻസൈന്യം താമസിച്ചു. ഉൾശ്ശേം പട്ടണവാസികൾ ക്ഷാമംകൊണ്ടു വലഞ്ഞു. സ്വന്തം കണ്ണുങ്ങളെപ്പോലും പാകംചെയ്തു തിന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഏതായാലും ക്രി. 70-ൽ തിത്തോസ് പട്ടണം പിടിച്ചു. അനേകം യഹൂദന്മാരെ കൊന്നൊടുക്കി മനോഹരമായ ഉൾശ്ശേം ദേവാലയം നശിപ്പിച്ചു. 'കല്ലിന്മേൽ കല്ലു ശേഷിക്കാതെ' അതു കിളിച്ചുമാന്തി! അനേകരെ 99000 എന്നു പറയപ്പെടുന്നു- അടിമകളായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. പട്ടണത്തിനുള്ളിൽ കഴിച്ചിടാതെ ശവങ്ങൾ കിടന്ന ചീഞ്ഞുനാറി മരിച്ചവരുടെ സംഖ്യ ആറുലക്ഷമായിരുന്നുവേൽ നോക്കുക! കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം ചീന്തിയ ഉൾശ്ശേമിനവനെന്നാശങ്ങൾ.

എന്നാൽ ദിവ്യപരിപാലനം കാണുക യറുശലേമിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ നേരപോലും നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അവർ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുവചനം അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു. അതായത് ഭാനിയേൽ ദീർഘദർശി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി 'വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തു അശുദ്ധ അടയാളം നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ' എന്ന തിരുവചനം അവർ ഓർത്തു. അശുദ്ധലക്ഷണം എന്നത് കഴുകൻ ആടിയായ റോമ്മാ ദേവന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണ്. കഴുകന്റെ ചിത്രമുള്ള റോമൻകൊടികൾ തിത്തോസ് പട്ടണത്തിനു ചുറ്റും സ്ഥാപിച്ചതുടങ്ങിയപ്പോഴേയ്ക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾ പട്ടണംവിട്ടു. അവർ യോർദ്ദാൻ നദിതീരത്തു പെല്ലോപ്പട്ടണത്തിൽ തങ്ങളുടെ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരായ ഗെമോനും തേമിച്ച് താമസിച്ചു. യൂലും അവസാനിച്ചപ്പോൾ അവരിൽ പലരും ഉൾശ്ശേമിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും നമ്മുടെ കർത്താവു പെസഹാ കഴിച്ച മാർ മർക്കോസിന്റെ വേനത്തിന്റെ ചുറ്റുമായുള്ള സെഫിയോൻ പർവ്വതപ്രാന്തങ്ങളിൽ താമസമാക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വാസസ്ഥിരതയോടും

നമ്മുടെ കർത്താവിനുവേണ്ടി ഏതു ത്യാഗവും സഹിപ്പാൻ സന്നദ്ധതയോടുകൂടി വർത്തിച്ചു. അതിനാൽ അവർക്ക് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുകയും ജാതികളിൽ അനേകർ അവരുടെ നല്ലജീവിതം കണ്ടു ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേരുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം II

ആദിമ ക്രൈസ്തവസഭ

അനുഭവിക്കേണ്ടിയവന്ന പീഡകൾ

ആരംഭകാലം മുതൽ വി. സഭ പീഡകൾ ഏറ്റുകൊണ്ടിരുന്നു. 'ലോകം നിങ്ങളെ ദേഹിപ്പിക്കും' എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവുതന്നെ കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. എന്നാൽ ഈ പീഡകൾകൊണ്ടു വി. സഭയ്ക്കു് അധഃപതനമല്ല അഭിവൃദ്ധിയാണുണ്ടാകുവാനിടയായതു്.

യഹൂദന്മാരിൽനിന്നുതന്നെ 3 പീഡകൾ ഉണ്ടായി. ഒന്നാമത്തെ പീഡയിൽ ശുഭീഹന്മാർ തടവിലാക്കപ്പെടുകയും അടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാമത്തെ പീഡയിൽ വി. സ്റ്റേപ്പാനോസു് കൊല്ലപ്പെട്ടു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കും ചിതറുവാൻ ഇടയായി. മൂന്നാമത്തെ പീഡയിൽ സെബാസ്തിയനായ വി. യാക്കോബു് വാളിനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. വി. പത്രോസു് ബന്ധനസ്ഥനാകുകയും ചെയ്തു. ഈ വിധ പീഡകൾ നടത്തിയ യഹൂദന്മാർക്കു് സംഭവിച്ചതു് മുൻപാർത്തിൽ നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു.

ഇനിയും ആദ്യന്മാരാണുകളിൽ പുറജാതികളിൽനിന്നും വി. സഭയ്ക്കുണ്ടായ പീഡകൾ നമുക്കു പഠിക്കാം.

ഒന്നാമത്തെ പീഡ

ക്രി. 64-ൽ നീറോ ചക്രവർത്തി പീഡ ആരംഭിച്ചു. റോമ്മാ പട്ടണം പുട്ടെരിക്കുവാൻ നീറോ തന്റെ വിശ്വസ്തസേവകരോടു് ആജ്ഞാപിച്ചു. അതനുസരിച്ചു് അവർ തീവണ്ണയും ആറു ദിവസം പട്ടണം കത്തിയെരിഞ്ഞു് നശിക്കുകയും ചെയ്തു. നീറോ ഭ്രാന്തനെ

പ്പോലെ ഈ കാഴ്ചകളും സന്തോഷിച്ചുവെന്നാണു പറയുന്നതു്. ഈ തീവപ്പ് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ ചമഞ്ഞി അവരെ പീഡിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ക്രിസ്ത്യാനികളെ വെറുത്തിരുന്ന റോമ്മാക്കാർക്കു് ഇതു സന്തോഷമായി. യേക്കരമായ പീഡയായിരുന്നു നീറോ അഴിച്ചുവിട്ടതു്. 'ട്രാസിറാസ്' എന്ന ഒരു ദ്രക്സാക്ഷി അതേപ്പറ്റി എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. ക്രിസ്ത്യാനികളെ മൃഗങ്ങളുടെ തൂകലിൽ പൊതിഞ്ഞു് കഴിച്ചുകീറേണ്ടതിനു് നായ്ക്കളുടെ മുമ്പിൽ ഇട്ടു. മറ്റു ചിലരെ അരക്കിൽ മുക്കിയ വസ്രം ധരിപ്പിച്ചു് മരങ്ങളിന്മേൽ തൂക്കി രാത്രിയിൽ പണംപോലെ കത്തിച്ചു. എന്തിനധികം മനുഷ്യനു വിചാരിക്കാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ലാത്ത യേക്കരപീഡകൾ നീറോ ചെയ്ത ഈ ദൃഷ്ടൻ തന്റെ മാതാവിനെയും ഭാര്യയേയും പുത്രനെയും കൊന്നുവന്നാണു്. ഒന്നാമത്തെ പീഡയിലെ പ്രസിദ്ധ രക്തസാക്ഷികൾ വി. പത്രോസും പൗലുസും ആണു്. യേക്കരനായ നീറോ അവസാനം ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. നോക്കുക - ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സഹിച്ച യേക്കരമായ പീഡകൾ.

രണ്ടാമത്തെ പീഡ

ഈ പീഡ നടത്തിയതു് 'ഡൊമിഷൻ' എന്ന റോമാചക്രവർത്തിയായിരുന്നു. നീറോ ഉൾപ്പെടെ പിടിക്കാനയച്ച വെസ്പേഷ്യന്റെ പുത്രനും തീത്തോസിന്റെ സഹോദരനുമായിരുന്നു ഡൊമിഷൻ. അയാൾ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിച്ചില്ല. ക്രിസ്തു സർവ്വലോകവും ഭരിപ്പാനിരിക്കണമെന്നു കേട്ടു് ഈ നേടുകും നശിപ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികളെ രണ്ടാമത്തെ പീഡ ആരംഭിച്ചു. ഈ പീഡയിൽ അനേകം വിശ്വാസത്തിൽ മംഗിഹായുടെ രാജ്യം, വാഴ്ച മുതലായവയെക്കുറിച്ചു വേണ്ടപോലെ ഗ്രഹിക്കുകയും പീഡ അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പീഡകൻ 96-ൽ 'നീർവാ' എന്ന ആളാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു. ചത്തിയിരുന്നവരെ തിരികെ വരുത്തുകയും നാടുകടതസ്വത്തുക്കൾ തിരികെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

പീഡ ഒരു വർഷത്തേയ്ക്കു മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും പല ശ്രേഷ്ഠന്മാർ അതിൽ രക്തസാക്ഷികളായി. അവരിൽ പ്രസി

ഡർ പ്ളവ്യോസ് ക്ലീമീസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ, ദീവന്നാ
 സ്വോസ്, അറിയോസ് ഹോഗോസ് എന്നിവരാണ്. പ്ളവ്യോ
 സ് ക്ലീമീസ്, വെസ് പേഷന്റെ ഒരു സഹോദരിയുടെ പുത്രനാ
 യിരുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവില്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെയും
 ഭാര്യയുടെയും ഉറച്ചവിശ്വാസം നിമിത്തം ക്രി. 95 ൽ അവർ വ
 ധിക്കപ്പെട്ടു. മാർ ദീവന്നാസ്വോസ്, അറിയോസ് ഹോഗോസി
 ന്റെ പ്രധാന ന്യായാധിപനായിരുന്നു. വി. പൗലോസ് അഥേ
 നീയിൽ പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. ഇ
 ദ്ദേഹം ജ്യോതിശാസ്ത്രത്തിൽ വലിയ പണ്ഡിതനായിരുന്നുവെന്നും
 നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ക്രമരണകാലത്തുണ്ടായ അന്ധകാരം
 വിട്ടുരമായ രാജ്യത്തിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിനും അനുഭവപ്പെട്ടപ്പോൾ 'ഒ
 ന്നകിൽ പ്രകൃതിയുടെ നാഥൻ കഷ്ടമനുഭവിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ ലോ
 കാന്ത്യമായിരിക്കണം' എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുവെന്നും, അഥേനീയിൽ
 വി. പൗലോസ് പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം ലത്തീനുകാരനോടുകൂടി
 വെൺമാൺ പറയപ്പെടുന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തെ വി. പൗലോസ് അ
 മേനീയിലെ ഒന്നാമത്തെ എപ്പിസ്കോപ്പായി വാഴിച്ചു. ഡോ
 മിഷന്റെ പീഡയിൽ ക്രി. 96 ൽ ഇദ്ദേഹം രക്തസാക്ഷിയായി.
 വി. യൂമാനോൻ പത്മോസ് ദീപിൽ നാടുകടത്തപ്പെട്ട താമ
 സിക്കുമ്പോൾ ഈ വി. ദീവന്നാസ്വോസ് വി. യൂമാനോൻ ക്ലീ
 ഹാസ് ഒരു ആശ്വാസലേഖനമയച്ചു.

ഈ രണ്ടാമത്തെ പീഡകൊണ്ടും വി. സഭയ്ക്കു ക്ഷീണമല്ല, കൂടു
 തൽ ശക്തിയും വിശ്വാസികൾക്കു കൂടുതൽ ധൈര്യമുണ്ടാണെന്നായ
 ത്. പീഡയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻല്ല ഏതു ക്ലേശവും മതത്തെപ്ര
 തി സഹിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹമാണവർക്കുണ്ടായത്. അതു നമുക്കു
 വേണ്ടതല്ലയോ?

മൂന്നാമത്തെ പീഡ

ക്രി. 98 ൽ റോമാചക്രവർത്തിയായി 'ട്രജൻ' ആരോഹണം
 ചെയ്തു. പീഡകൾ മുമ്പും നടന്നെങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒന്നിനോ
 ന്ന വർദ്ധിച്ചതന്നെ വന്നു, ഇതിൽ പരിഭ്രാന്തരായ അധികാരി
 കൾ വിഗ്രഹത്തിനു ബലികഴിക്കാത്ത ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൊല്ലപ്പെടുന്ന
 താണ് എന്ന് ട്രോജനെക്കൊണ്ടു വിളംബരം ഇറക്കിച്ചു, പല സ്ഥ
 ലങ്ങളിലും ഝങ്കരമായ പീഡകൾ നടന്നു. ഒരു റോമൻ നാടുവാ
 ഴിയായ 'പ്ളിനി' പോലും ഉത്തമന്മാരായ അക്കാലത്തെ ക്രി

സ്കൂളുകളെപ്പറ്റി ഭേദം എഴുതിയ ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നതു് 'വിഗ്രഹസേവ നടത്തുവാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല എന്നല്ലാതെ യാതൊരു തിന്മയും അവരിൽ കാണുന്നില്ല. അവർ പ്രഭാതത്തിലെഴുന്നേറ്റു് വൈവെഞ്ഞ എന്നുപോലെ ശ്രീഹാരയെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വ്യഭിചാരം, അക്രമം, വ്യാജം, എന്നിവയിൽനിന്നെല്ലാം അവർ അകന്നിരിക്കുന്നു.' എത്ര യോഗ്യമായ ജീവിതരീതി! ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജീവിതം ഈ വിധത്തിൽ വിശുദ്ധമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു് ഇക്കാലത്തും നാം പരിശ്രമിക്കേണ്ടതല്ലയോ? ഭേദന്റെ പീഡ ഏകദേശം 110 ൽ ഒരുവിധം കുറഞ്ഞു. ഈ പീഡയിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിനെപ്രതി രക്തം ചിന്തിയവരിൽ ചിലരെക്കുറിച്ചു് നാം ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

മോർ ശർബീലും സഹോദരി ബാബായും:- ഉറഹായിലെ കാവ്യരുടെ പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിലെ നായകനായിരുന്നു ശർബീൽ, ഉറഹായിലെ എപ്പിസ്കോപ്പായായ ബർസമിയോ, ശർബീലിനെയും സഹോദരി ബാബായേയും ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കി. സ്ഥലത്തെ നാടുവാഴിയായ ലിസ്യോസ് ഇവരെ പലവിധത്തിൽ പീഡിപ്പിക്കയും, 105 ൽ ശിരമോദം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ബർസമിയോ എപ്പിസ്കോപ്പായും നിരവധി പീഡകൾ സഹിച്ചു.

മോർഗെമൊൻ; ഉർഗ്ഗ്ളേമിന്റെ നാശമടക്കാരായപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പട്ടണത്തിൽനിന്നോടി പൊല്ലായിൽ മാർഗെമൊനോ കൂടി വസിച്ചു എന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ മാർഗെമൊൻ വി. മാതാവിനു് വിവാഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട വി. യൗസേഫിന്റെ സഹോദരനായ ക്ളേയോഫായുടെ പുത്രനായിരുന്നു. വി. യാക്കൂബിന്റെ സാക്ഷിമരണശേഷം ഇദ്ദേഹമാണു് ഉർഗ്ഗ്ളേമിന്റെ എപ്പിസ്കോപ്പായായതു്. സിറിയായിലെ നാടുവാഴി ഇദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ച് പീഡിപ്പിച്ചപ്പോൾ (ക്രി. 66 ൽ) ഇദ്ദേഹത്തിനു 120 വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു. അവസാനം അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ തൂക്കിക്കൊന്നു.

അതുതകരമായ മറ്റൊരു സാക്ഷിമരണം. 'ട്രോസീസി'ന്റെ താണു്. ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഭേദന്റെ പുത്രിയായിരുന്നു അവൾ നമ്മുടെ കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും രക്തസാക്ഷികളുടെ മൃതശരീരങ്ങൾ രാത്രിസമയത്തു് ക്ഷേപിപ്പുരസരം സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽനിന്നു് അ

വളെ മാറ്റുവാൻ പിതാവായ ചക്രവർത്തിക്കുപോലും സാധിച്ചില്ല. (ഇതുപോലെ ദൈവസ്നേഹമുള്ള ബാലികമാർ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ!) ഭൃഷുനായ ഭേജൻ അവന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചുതന്നെ സ്വന്തം പുത്രിയായ റോസീസിനെ കൊല്ലിച്ചു! ഭേജന്റെ സൈന്യത്തിൽ തന്നെ പലരും ക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറഞ്ഞതിനാൽ 1000 പേരെ നാടുകടത്തുകയും പലരുടേയും ശിരസ്സു ഹേദിക്കുകയും ചെയ്തു.

Antonius Pius-ന്റെ കാലത്തും (ക്രി. 138-161) ക്രിസ്തുമത പീഡനമുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു് സാക്ഷിമരണം പ്രാപിച്ചവരിൽ പ്രമുഖൻ യോഹന്നാൻഗ്ളീഹായുടെ ശിഷ്യനും സ്മിർനായിലെ എപ്പിസ്കോപ്പായുമായിരുന്ന പോളിക്കാർപ്പോസായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ 86 ചർഷം ഞാൻ ക്രിസ്തുനാഥനെ സേവിച്ചു. അവൻ എനിക്കു യാതൊരു ദോഷവും ചെയ്തില്ല: എന്തെ രക്ഷിച്ച എന്റെ രാജാവിനെ ഞാൻ എങ്ങനെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം വിരചരമം പ്രാപിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്.

Marcus Aurelius-ന്റെ കാലത്തെ (ക്രി. 161-180) പീഡനം, ആഗ്രിക്ക, ഗോൾ ആദിയായ പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം വ്യാപിച്ചു. Justin Martyr എന്ന സിദ്ധൻ ഇക്കാലത്തത്രെ സാക്ഷിമരണം പ്രാപിച്ചതു്.

DeciusTrjen (ക്രി. 249-251) ക്രിസ്തുമതത്തെത്തന്നെ ഭ്രമോകത്തിൽനിന്നു നിർമ്മൂലമാക്കണമെന്നുള്ള ലാക്കോടകൂടെയാണു് ഡീസിയസു് പ്രവർത്തിച്ചതു്. സാമ്രാജ്യവ്യാപകമായ നിലയിൽ കഠിനമായ പീഡകളായിരുന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നതു്. പുറജാതി ദേവന്മാർക്കു ബലിയർപ്പിക്കണമെന്നും അല്ലാത്തവരെ കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കുമെന്നും അയാൾ ഉത്തരവിട്ടു. അനേകം എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരും വിശ്വാസികളും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും സാക്ഷിമരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ പ്രധാനികൾ അന്ത്യോഖ്യായുടെ എപ്പിസ്കോപ്പാ വി. ഫാബുലായും അറുശലേമിന്റെ എപ്പിസ്കോപ്പാ വി. അലക്സത്രയോസുമായിരുന്നു.

വലേറിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പീഡ (ക്രി. 253-60) ഭൂമിക്കടിയിലുള്ള ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളിൽ സമ്മേളിക്കുന്നതിനെ ഇയാൾ നിരോധിക്കുകയും പുറജാതി ദേവന്മാർക്കും വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും ബലി

യർപ്പിക്കണമെന്ന നിർബന്ധിക്കുന്ന ഒരു കല്പന ക്രി. 257 ൽ ഇ യാറ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. കാർത്തേജിലെ സുപ്രസിദ്ധ മെത്രാപ്പോലീത്തയായിരുന്ന St. Cyprian (പ: കപ്രിയാനോസ്) പിടിക്കപ്പെടുകയും വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതു് ഇക്കാലത്തായിരുന്ന. (ക്രി: 258). അലക്സന്ത്രിയായിലെ മാർ ദീവന്നാസ്യാസ് ലിബിയായിലേയ്ക്കു നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. ഇതിനെത്തുടർന്നു് ഏതാനം വർഷത്തേയ്ക്കു് സഭയ്ക്കു സമാധാനം അനുഭവിപ്പാൻ സാധിച്ചു.

വീണ്ടും ഡയോക്ളീഷ്യൻറെ ഭരണകാലത്തു് പീഡ ഉഗ്രതരമായിരുന്നു. ക്രിസ്തീയദേവാലയങ്ങളും ക്രിസ്തുചൈതന്യങ്ങളും മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കുവാൻ അയാൾ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. അനേകായിരങ്ങളെ കാരാഗൃത്തിലടയ്ക്കുകയും കാനമായി പീഡിപ്പിക്കുകയും വളരെയധികം പേരെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. കസ്തന്തീനോസ് ചക്രവർത്തി ഏ. ഡി 313 ൽ ക്രിസ്തുമതത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതുവരെയും (Edict of Milan 313) ഈ പീഡ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

313 ലെ കസ്തന്തീനോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ മിലാൻ പ്രഖ്യാപനം മുഖം ക്രിസ്തുമതപീഡ അവസാനിച്ചു. എവിടെയും ദേവാലയങ്ങൾ വയ്ക്കുന്നതിനും ആരാധനകൾ നടത്തുന്നതിനും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു ഞായറാഴ്ച ഒരു പൊതു ഷേവുദിവസമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. അനേക നൂറ്റാണ്ടുകൾ യാതനകൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ക്രിസ്തു സഭ ഇതോടുകൂടെ സമാധാനമായി ജീവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ക്രിസ്തുമതപീഡമുഖം അനേകം സിദ്ധന്മാർ സാക്ഷിമരണം പ്രാപിക്കുവാൻ ഇടയായി എങ്കിലും പീഡ സഭയെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുകയല്ല പ്രത്യുത ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തതു്. 'The blood of the martyrs is the seed of the church' എന്ന ആപ്തവാക്യം സഹലീകരിക്കപ്പെട്ടു. പീഡയുടെ കാലത്തു് വിശ്വാസം പരിത്യജിച്ചു് സാക്ഷിമരണത്തിൽനിന്നു് ഷേഞ്ഞുമാറിയവരോടു് സഭ എങ്ങനെ ചെരുമാറണമെന്നുള്ള വിഷയം സഭാന്തരീക്ഷത്തിൽ കോളിളക്കങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു.

അദ്യായം III

ആദിമസഭാപിതാക്കന്മാർ

റോമിലെ വി. ക്ലീമീസ്

ഇദ്ദേഹം റോമിലെ ചക്രവർത്തി കുടുംബത്തോടു ബന്ധമുള്ളവനും വലിയ ഗ്രീക്കുഭാഷാപണ്ഡിതനുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ക്രിസ്തു മതത്തിൽ ചേർന്നത് റോമിൽ വലിയ ഉണർവിനു കാരണമായി. ഇദ്ദേഹം വി. പൗലോസ് ഗ്ലീമിയുടെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. ക്രി. 92ൽ ഇദ്ദേഹം റോമിലെ സഭയെ ഭരിക്കുവാനാരംഭിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലയും ജീവിതരീതിയും അനേകരെ - വലിയവരും ചെറിയവരുമായ അനേകരെ - ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കുകൊണ്ടിച്ചു. ആലോചനാസംഘം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ കറം ചുമത്തി ഭേദന ഏൽപ്പിച്ചു. പീഡകനായ ഭേദന ഈ വിശുദ്ധനെ 'കറം' എന്ന സ്ഥലത്തു ഹിനവും കഠിനമായ വേലയ്ക്കായി നാടുകടത്തി. അവിടേയ്ക്കു ഇതുപോലെ നാടുകടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന 2000 പേരോടുകൂടെ അദ്ദേഹം കല്ലറാവട്ടുന്ന ജോലിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ആ പ്രദേശത്തു തീരെ വെള്ളം കിട്ടാതെയായി. എന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവു അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും അത്ഭുതകരമായ രീതിയിൽ ജലം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അത്ഭുതം മൂലം ആ ദിഗ്ഗാന്തികളിൽ അനേകർ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. നോക്കുക. ഓടവഴെത്താർ അമ്പതാട പ്രതികൂലപരിതസ്ഥിതികളിൽ പോലും ദൈവനാമം മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നത്! ഈ വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ ഭേദനനായ കോപം ഉറപ്പിക്കാമല്ലോ. അയാൾ തന്റെ ഒരു മന്ത്രിയെ കറം എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കയച്ചു. വി. ക്ലീമീസിനെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും തെറ്റാക്കുവാൻ, വളരെ ശ്രമിച്ചിട്ടും അയാൾക്കു സാധിച്ചില്ല. കോപംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ മന്ത്രി, വി. ക്ലീമീസിന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു നങ്കൂരംകെട്ടി സമുദ്രത്തിൽ താഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞു.

വി. ക്ലീമീസിന്റെ ഒരു ലേഖനം വി. സയ്ന്റേ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോരിന്തിലെ സയ്ന്റു ക്രി. 97 ൽ എഴുതിയതത്രെ അത്. അതിൽ സഭയിൽ കലഹവും പിളർപ്പും ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ ശാസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രന്നു. ആചാര്യത്വത്തിന്റെ ഓരോ പദവിയിലുള്ളവരുടെ ചമ
തലകളും അധികാരങ്ങളും അതിൽ വിവരിച്ചിരുന്നു. അത്തായക്കാർ
സഭാനിയമത്തിനനുസരിച്ച് പെരുമാറണമെന്നും അതിൽ പ്രസ്താ
വിച്ചിരുന്നു. ഈ വിശുദ്ധ ക്ഷീമീസിന്റെ നാമത്തിൽ അറിയ
പ്പെടുന്ന എട്ടു പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ട്. മേല്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥാനാഭിഷേക
സമയത്തു മാത്രം ചൊല്ലുന്ന പരിശുദ്ധാത്മവിളിയുടെ പ്രാർത്ഥന
രചിച്ചത് ഈ വിശുദ്ധക്ഷീമീസാകുന്നു.

വി: ഇഗ്നാത്യോസ് നൂറോനോ

നമ്മുടെ കർത്തവ്യം തന്റെ തൃക്കയ്യിൽ ഒരു ശിശുവിനെ എടു
ത്തു് താഴ്മയ്ക്കും ഹൃദയവിശുദ്ധിക്കും മാതൃകയായി കാണിച്ചു. ആ
ചെറിയ പൈതൽ ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു. പ്രായമായപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം
ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം അന്ത്യോഖ്യായിൽ എപ്പി
സ്ക്കോപ്പാ ആയി ഭരണം നടത്തി. ഇദ്ദേഹം മഹാപരിശുദ്ധനും
ശ്രേഷ്ഠനും തത്വജ്ഞാനിയുമായിരുന്നു.

ഡൊമഷ്യന്റെ പീഡനകാലത്തു് ഈ പരിശുദ്ധൻ നിരവ
ധി പീഡകൾ സഹിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നല്ല മാതൃക വിശ്വാസി
കൾക്കു് കൂടുതൽ ധൈര്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാർത്ഥന, ഉപ
വാസം, സൽപ്രവൃത്തികൾ ഇവയിൽ ഇദ്ദേഹം അഭിപ്രീതിയനായി
രുന്നു. ഈ നമ്മുടെ വി. പിതാവിനു് ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. മാലാ
ഖമാർ ദൈവസന്നിധിയിൽ രണ്ടുകൂട്ടമായി നിന്നു് കീർത്തനം പാ
ടുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിനു കാണപ്പെട്ടു. അതേ രീതിയിൽ ഭൗമിക
സഭയിൽ അദ്ദേഹമാണു് ഇടംപ്രഥമമായി കീർത്തനങ്ങൾ പാടു
വാൻ ഗായകസംഘത്തെ ക്രമീകരിച്ചതു്.

ട്രേൻ ചക്രവർത്തി പേർഷ്യരുമായി യുദ്ധത്തിനുപോകുന്നവ
ഴി അന്ത്യോഖ്യയിൽകൂടെ കടക്കുവാനിടയായി. അന്ത്യോഖ്യാ
ണനു് റോമാചക്രവർത്തിയുടെ കീഴിലായിരുന്നുവല്ലോ. അന്ത്യോ
ഖ്യായിലെ ക്രിസ്തുമതപ്രചാരത്തെക്കുറിച്ച് ട്രേൻ കേട്ടിട്ടു് വി.
ഇഗ്നാത്തിയോസിനെ വരുത്തി അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളോ
ടുകൂടി അദ്ദേഹം വിഗ്രഹാരാധനയിലേയ്ക്കു തിരിയണമെന്നാവശ്യ
പ്പെട്ടു. വി. പിതാവു് ഈ പൈശാചികമായ നിർദ്ദേശത്തെ ധൈ
ര്യപൂർവ്വം എതിർത്തു. ഇതിങ്കൽ ക്രൂധനാജ ട്രേൻ ഈ വി. പി
താവിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി റോമിൽ കൊണ്ടുപോയി വന്യമൃഗ

ങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുവാൻ ഉത്തരവിട്ടു. വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ് നൂറോനോ (തീക്കുടന്തവൻ) വളരെ ആത്മോദ്ദേശ്യം ഈ വിധിയെ സ്വീകരിച്ചു. ബന്ധിക്കാനായി കൊണ്ടുവന്ന പണ്ടലയെ അദ്ദേഹം കയ്യിലേന്തി ചുംബിച്ചു. 40 സംവത്സരം താൻ രോഗി ആയപ്പോൾ സിംഹാസനത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞു അദ്ദേഹം സാക്ഷി മരണത്തിനായി ആനന്ദപുസ്തകം റോമിലേയ്ക്കു ബന്ധനസ്ഥനായി നയിക്കപ്പെട്ടു. പോകുന്നവഴിക്കും വിശ്വാസികളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു യാത്ര തുടർന്നു. കാവൽപടയാളികളോടുകൂടെ വിശുദ്ധൻ 'സ്മർണ്ണ'യിലെത്തി. അവിടുത്തെ എപ്പിസ്കോപ്പാമാർ യൂഹാനോൻ ഗുളീഹായുടെ ഉത്തരഗീഷ്യനായ 'പോളിക്കാർപ്പ്' വിശുദ്ധനെ എതിരേറ്റു. അതുപോലെതന്നെ മറ്റു സകലും മാനപുർവ്വം ഉപചരിച്ചുനഗ്രഹം യാചിച്ചു.

സ്മർണ്ണയിൽനിന്നു അവർക്കു താൻ ലേഖനങ്ങളയച്ചു. അവയിൽ അവസാനം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. 'ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിലെത്തിച്ചേരുന്നവർക്കു നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ എന്നെ ഓർക്കുവിൻ. ഭരിക്കുവാൻ എനിക്കു യോഗ്യതയില്ലാത്ത അന്ത്യോഖ്യാസഭയെ നിങ്ങൾ മരണകളയരുതു'. റോമിലേയ്ക്കു എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ താൻ അവിടെ എത്തുമ്പോൾ രക്തസാക്ഷിമരണത്തിനു അവർ പ്രതിബന്ധമുണ്ടാക്കരുതെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കും പുറമെ ഫിലാദൽഫിയ, സ്മർണ്ണ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ സഭകൾക്കും ലേഖനങ്ങളെഴുതി. അദ്ദേഹം റോമിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. വിശ്വാസികൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വതന്ത്രനാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചില്ല. ക്രി. 107 ധനു 20-ാം തീയതി നമ്മുടെ വി. പിതാവു മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് നൂറോനോ റോമിൽവെച്ചു സിംഹങ്ങൾക്കു ക്ഷണമായിത്തീർന്നു. ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ അന്ത്യോക്യയിലേയ്ക്കു ആനയിക്കപ്പെട്ടു.

വി. ഇഗ്നാത്യോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ:- വേദവിപരീതികളിൽനിന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ഗുളീഹന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളിൽനിന്നും അകന്നുപോകരുതെന്നും, എപ്പിസ്കോപ്പായെ അനുസരിക്കുകയും ഗുളീഹന്മാരോടും ശൈമാഗ്ഗന്മാരോടും യോജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു വിശ്വാസഐക്യത്തിനും സത്യോപദേശസംരക്ഷണത്തിനും ആവശ്യമാണെന്നും കാണിച്ചിരുന്നു. വിശ്വാസം,

സഹിഷ്ണുത മുതലായ ക്രിസ്തീയഭക്തിക്കാവശ്യമായ സകലവും വി. ഇഗ്നാത്യോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിലുണ്ടെന്നും വി. പോളിക്കാർപ്പ് സാക്ഷിക്കുന്നു. വി. സണ്ഡ് 'കാതോലികം' എന്ന വിശേഷണം ആദ്യമായി ഉപയോഗിച്ചത് വി. ഇഗ്നാത്തിയോസാണ്. അത് സ്മർണ്ണായിലേയ്ക്കുള്ള ലേഖനത്തിലുമാണ്. ദൈവമാതാവിന്റെ നിത്യകന്യകാപ്രതഞ്ഞുകുറിച്ചും വി. കുർബാന നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സദക്ഷാൽ തിരുശരീരരക്തങ്ങളാണെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചും മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഈ വിശുദ്ധപിതാവിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

പോളിക്കാർപ്പോസ് (Bishop of Smyrna)

യോഹന്നാൻഗുളീഹായുടെ ശിഷ്യനും, സ്മിർനായിലെ എപ്പിസ്കോപ്പായുമായിരുന്ന പോളിക്കാർപ്പോസ്, ഏഷ്യാമൈനറിൽ, സ്മിർനാ എന്ന പട്ടണത്തിൽ ക്രി. 69 ൽ ഭ്രമണനായി.

ഒരു പുരാതനിക്കാരനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം, ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീരുകയും യോഹന്നാൻഗുളീഹായുടെ ശിഷ്യനായി ക്രിസ്തീയവിശ്വാസവും പാരമ്പര്യവും നന്നായി പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ വി. യോഹന്നാൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ സ്മിർനായുടെ മേൽപ്പട്ടക്കാരനായി വാഴിച്ചു. ഒരു ഉത്തമ ഇടയനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം ജനങ്ങളെ നയിച്ചു. gnostics ന്റെ (ജ്ഞാനമതക്കാരുടെ) ഉപദേശം (മാർക്കിയൻ ആദിയായവർ പുത്രൻസ്വരാന്റെ മനുഷ്യത്വം മായയായിരുന്നു എന്ന ഉപദേശം) പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദൈവസരമായിരുന്നു അത്. വേദവിപരീതികളോടു തന്റെ ഗുരുവായ യോഹന്നാൻഗുളീഹായ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന വെറുപ്പും തനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ മാർക്കിയൻ, പോളിക്കാർപ്പോസിനെ കണ്ടിട്ട് 'എന്നെ അറിയുമോ' എന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. പോളിക്കാർപ്പോസ് ഉടനെ ഉത്തരമായി 'ഉവ്വ്' ഞാൻ നിന്നെ അറിയും. ആകൽക്കുറുസായുടെ കടിഞ്ഞൂൽപുത്രനാണ് എന്നു പറഞ്ഞു.

സഭാംഗങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും പുരാതനങ്ങളെ സഭയിലേയ്ക്കു ചേർക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം അക്ഷീണമായി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോസ്തോലികപാരമ്പര്യം പരിരക്ഷിക്കാൻ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ഉത്സാഹിച്ചു. കൃതാപേരനാടും ആചരിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു പാശ്ചാത്യരും പൗര

സ്കൂൾ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. സ്മിർന്നം ആഭിയായ ഏഷ്യമൈനറിലെ സഭകൾ തീയതി-നീസാൻ 14 മുറുകെ പിടിക്കുകയും റോം ആഭിയായ പാശ്ചാത്യസഭകൾ തീയതി നോക്കാതെ ഞായറാഴ്ച കൃതാപെരുനാൾ കൊണ്ടാടുകയും ചെയ്തുപോന്നു. (ക്രി. 154-ൽ പോളിക്കാർപ്പോസ് റോം സന്ദർശിച്ചവേളയിൽ അവിടെത്തെ മേൽപ്പട്ടക്കാരനായിരുന്ന ആനിക്കത്തൂസുമായി പൗരസ്ത്യ ആചാരത്തെ സാധ്യകരിച്ചുകൊണ്ട് ശക്തിയുക്തം വാദപ്രതിവാദം നടത്തി. അവരുടെ സ്നേഹത്തിനും ഭംഗം വരാതെ രണ്ടുപേരും വാദിച്ചു. രണ്ടു കൂട്ടരും നിഖ്യാസുന്നഹദോസുവരെ (ഏ. ഡി. 325) അവരുടെ ആചാരങ്ങൾ തുടരുകയും ചെയ്തു. പോളിക്കാർപ്പോസ് റോമിൽ വി. കുർബാന അണയ്ക്കുകയും തന്റെ പ്രദോഷണപാത്രവും പെരുമാറാവിശേഷവും കൊണ്ട് അനേകം വേദവിപരീതികളെ സഭയിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്.

പോളിക്കാർപ്പോസ് സ്മിർനായിൽ മേല്പട്ടക്കാരനായിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലായിരുന്നു, തീക്കടുത്ത മാർ ഇഗ്നാത്യോസ് (ക്രി. 167) ടേജൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് ബന്ധിക്കപ്പെട്ട് ഓഷ്വതഗങ്ങൾക്ക് ഇരയാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി റോമിലേയ്ക്ക് ആനയിക്കപ്പെട്ടത്. പോകുന്നവഴി പോളിക്കാർപ്പോസുമായി സ്മിർനായിവെച്ചു കൂട്ടിമുട്ടി, പല സാരോപദേശങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു നല്കി. പിന്നീട് ഒരു ലേഖനവും പോളിക്കാർപ്പോസിനയച്ചുകൊടുത്തു. അന്ത്യോഖ്യാസജ്ഞവേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും അതിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

സ്മിർനായിലെ പീഡ: കൈസറിയെ ആരാധിക്കുകയും ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അൻതോണിയസ് ചക്രവർത്തി ഉണ്ടാക്കിയായി. പോളിക്കാർപ്പോസിന് എതിരായി സ്മിർനായിലെ കാവ്യരും യഹൂദന്മാരും ഹർജികൾ അയച്ചിരുന്നു. അവരുടെ മതത്തിനു വിപരീതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യവും പ്രവർത്തിനേങ്ങളും എന്ന് അവർ സങ്കടപ്പെട്ടു, സ്നേഹിതന്മാരുടെ നിർബന്ധമനുസരിച്ച് പീഡയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ പോളിക്കാർപ്പോസ് ആദ്യം ഉദ്യമിച്ചു കണ്ടനാൾ ഒളിവിൽ പാർത്തു. എന്നാൽ ഒടുവിൽ തന്നെ പിടിക്കുവാൻ വന്നവരുടെ കയ്യിൽ സ്വയം ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. പലയാളികൾ തന്നെ ന്യായാധിപന്റെ സമീപത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. ന്യായാധിപന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയ

പ്പോൾ തന്നെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ശബ്ദം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
 ഞായി. മിശ്ഹായെ തള്ളിപ്പറയിക്കുന്നതിന് ന്യായാധിപൻ പ
 ല ശ്രമങ്ങളും നടത്തി. പോളിക്കാർപ്പോസിന്റെ രേഖസി സുപ്ര
 സിദ്ധമത്രെ. '86 വർഷം ഞാൻ അവനെ സേവിച്ചു അവനിൽനി
 ന്നു യാതൊരു ദോഷവും എനിക്കുണ്ടായില്ല. ഞാൻ എങ്ങനെ എ
 ന്റെ രക്ഷകനായ രാജാവിനെ ട്ടിച്ചുപറയും' എന്നായിരുന്നു. തീ
 ചുളയിൽ അദ്ദേഹത്തെ ദഹിപ്പിക്കുവാൻ വിധിയുണ്ടായി. പക്ഷെ
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുറ്റും അഗ്നി ഒരു കടംപോലെ നിന്നതേയ
 ഉള്ളൂ. യാതൊരു ഉപദ്രവം ചെയ്തില്ല. സൗരഭ്യവാസന അവിടെനി
 ന്നു പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ വാൾകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ
 കത്തുകയും രക്തംകൊണ്ടു് തീ കെടുകയും ചെയ്തു, തിരുശേഷിപ്പു
 കൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു കൊടുക്കാതെ ദഹിപ്പിക്കയത്രെ ചെയ്തതു്.
 സ്മിർനാക്കാർ രഹസ്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസ്ഥികൾ എ
 ട്ടതു് ഒരു സ്ഥലത്തു് സംസ്കരിക്കുകയും ആണ്ടുതോറും അവിടെ
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗ് കഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ സംഭവം ന
 ടന്നതു് ക്രി. 155 ൽ ആയിരുന്നു. പോളിക്കാർപ്പോസു് അപ്പോ
 സ്തോല കാലത്തോടെ സഭയെ സംബന്ധിച്ച ശുഭംഗലയിലെ അ
 വസാന കണ്ണിയായിരുന്നു.

ഇറാനിയോസു് (Irenaeus ക്രി. 125_202)

ഇദ്ദേഹം പോളിക്കാർപ്പോസിന്റെ ശിഷ്യനും (Gaul) ഫ്രൻ
 സിൽ ഗോളിൽ പെട്ട ലിയോൺസ് (Lyons)- ലെ എപ്പി
 സ്കോപ്പായുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്മിർനാ സ്വദേശിയത്രെ
 ബാല്യത്തിലെ പോളിക്കാർപ്പോസുമായി പരിചയപ്പെടുകയും അ
 ദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യപദം സ്വീകരിച്ചു് വേദശാസ്ത്രം അഭ്യസി
 ക്ഷയും ചെയ്തു. പിന്നീടു് കശ്ശീശാപട്ടം സ്വീകരിച്ചു് ഏതാനും
 വർഷം ലേവോദീനാ ഇടവക രേിച്ചവന്നു ഇക്കാലത്തു ഗോളിൽപെ
 ട്ട ലിയോൺസ് സഭ രേിച്ചവന്നതു് 80 വയസ്സു് എത്തിയിരുന്ന
 പോത്തിനോസു് എന്ന മേല്പട്ടക്കാരനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തെ ഇട
 വക രേണത്തിൽ സഹായിക്കാൻ പണ്ഡിതനായ ഇറാനിയോസു്
 നിയമിക്കപ്പെട്ടു. പോത്തിനോസു് ശത്രുക്കളാൽ പിഡിപ്പിക്കപ്പെ
 ട്ടു് ജയിലിൽ കിടന്ന മരിച്ചപ്പോൾ ഇറാനിയോസു് തൽസ്ഥാന
 ത്തു് എപ്പിസ്കോപ്പായായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു.
 വേദശാസ്ത്രപരമായി അനേക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടു

ണ്ടു്. കൃതാ പെരനാല ആചരണത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാദത്തിൽ പോളിക്കാർപ്പോസ്, റോം സന്ദർശിച്ച വേളയിൽ ഇറാനിയോസും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യസഭകൾ ആചാരത്തിൽ ഭിന്നിച്ചിരുന്നെങ്കിലും സ്നേഹത്തിലും സൗഹാർദ്ദത്തിലും തുടർന്നുപോകുന്നതിനു് ഇറാനിയോസിന്റെ എഴുത്തുകളും ഇടപെടലും വളരെ സഹായിച്ചു. ഇറാനിയോസ് എപ്പോഴും ഒരു സമാധാനപ്രിയനായിരുന്നു.

റോമാസഭയുടെ സ്ഥാപകൻ പത്രോസ്-പൗലോസ് ശുഭീഹന്മാരാണെന്നാണ് ഇറാനിയോസിന്റെ അഭിപ്രായം. റോമിലെ മേല്പട്ടക്കാരുടെ ലിസ്റ്റ് ഇറാനിയോസ് നൽകുന്നുണ്ടു്. അതിൽ ക്ളീമീസിനു് നാലാം സ്ഥാനമാണു നൽകുന്നതു്. പത്രോസ്: പൗലോസ്, ക്ളീറാസ്, ക്ളീമീസ്, കോറിന്ത്യാസഭയിലെ ഭിന്നത തീർക്കുന്നതിനു് ഈ ക്ളീമീസ് എഴുതിയിട്ടുള്ള ലേഖനം വിലയേറിയ ഒരു ഗ്രന്ഥമായി സഭ ഗണിച്ചുവരുന്നു.

വേദപുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഏതാനും ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം എബ്രായഭാഷയിൽ മത്തായി എഴുതിയെന്നും വി. പത്രോസിന്റെ പരിഭാഷകനായ മർക്കോസ് പത്രോസിന്റെ ഉപദേശവും, വി. പൗലോസിന്റെ കൂട്ടുകാരനായ ലൂക്കോസ് പൗലോസിന്റെ ഉപദേശവും കൂട്ടിച്ചേർത്തു് പുസ്തകമാക്കിയെന്നും വി. യോഹന്നാൻ ഏഫെസുസിൽ വെച്ചു് സുവിശേഷം രചിച്ചു എന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. 1 പത്രോസ്, 1 യോഹന്നാൻ എന്നീ ലേഖനങ്ങളെക്കുറിച്ചും, യോഹന്നാന്റെ വെളിപാടിനെക്കുറിച്ചും ഗ്രീക്കുഭാഷയിലുള്ള സെപ്റ്റജിന്റു് (LXX) പഴയ നിയമത്തെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്.

വേദവിപരീതികളെ ഖണ്ഡിച്ചുള്ള തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ, അതായതു് തന്റെ സഹപാടിയായിരുന്ന ഫ്ലോറിനോസിനു് അയച്ച ലേഖനത്തിൽ, ബാല്യത്തിൽ അവർ ഒരുമിച്ചു് പോളിക്കാർപ്പോസിന്റെ പാദപീഠത്തിലിരുന്നു പഠിച്ചു വിവരവും ഏങ്ങനെ യോഹന്നാൻ ശുഭീഹായിൽനിന്നും മറ്റു് അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽനിന്നും പോളിക്കാർപ്പോസിനു ലഭിച്ച അറിവും പാരമ്പര്യവും അവർ മനസ്സിലാക്കിയെന്നും വേദവിപരീതികളോടു് ഏതു മാത്രം വെറുപ്പും പോളിക്കാർപ്പോസിനുണ്ടായിരുന്നു എന്നും മറ്റും

അതിൽ വിവരിച്ചു, ഫ്ലോറിയോസിനെ മനസ്സു തിരിക്കാൻ ഇറാനിയോസ് ഉത്സാഹിച്ചു. വലിയ ഫലമുണ്ടായില്ല. പാരമ്പര്യങ്ങളെ പ്രധാനമായി അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദങ്ങളെല്ലാം.

സേവേറിയോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു ലിവയോൻസ് പട്ടണത്തിലുണ്ടായ പീഡയിൽ അനേകർ വധിക്കപ്പെട്ട കൂട്ടത്തിൽ എ. ഡി 202-ൽ ഇറാനിയോസ് ശിരശ്ചേദം ചെയ്യപ്പെട്ടതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

പ: യുസ്തീനോസ് (Justin Martyr) എ. ഡി. (100-165)

യുസ്തീനോസ് 1-ാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പലസ്തീൻ നാട്ടിൽ Flavla Neapolis എന്ന പട്ടണത്തിൽ ഒരു പുറങ്കാതി കുടുംബത്തിൽ Priscus ന്റെ മകനായി ജനിച്ചു. പെറപ്പ. മുതലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വളരെ തല്പരനായിരുന്നതിനാൽ പല ഗ്രീക്കു തത്വചിന്തകന്മാരെ സമീപിക്കുകയും പല വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. സത്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്നായിരുന്നു അഭിലാഷം. സത്യം അന്വേഷിച്ചു ചിന്തിച്ചു പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ വൃദ്ധനായ ഒരു ക്രിസ്തീയഭക്തനെ കണ്ടുമുട്ടിയതായി പറയപ്പെടുന്നു. അതൊരു ദൈവഭക്തനായിരുന്നെന്നാണു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത്. തത്വജ്ഞാനത്തിൽനിന്നും യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്ന തല്ലെന്നും യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനത്തിനുവേണ്ടി എത്രയും പ്രവചനങ്ങൾ വായിക്കണമെന്നും അതുവഴി സത്യം വെളിപ്പെടുത്താൻ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും ആ ദിവ്യപുരുഷൻ ഉപദേശിച്ചു. അതനുസരിച്ചു വേദപുസ്തകം വായിക്കാൻ തുടങ്ങിയതിന്റെ ഫലമായി ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീർന്നു. യഥാർത്ഥ തത്വജ്ഞാനം അടങ്ങിയതും മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു പറ്റിയതും ക്രിസ്തുമതം മാത്രമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പില്ക്കാലത്തു സാക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നവീനശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം പുറംനോട്ടം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചു. തന്റെ അഗാധമായ ജ്ഞാനവും പാണ്ഡിത്യവും അനേക ക്രൈസ്തവരോടും ക്രിസ്തുസഭയിലേക്ക് ആകർഷിച്ചു. ചക്രവർത്തികാരുടെയും സാമാന്യജനങ്ങളുടെയും സ്നേഹവും ബഹുമാനവും അദ്ദേഹം ആർജ്ജിച്ചു. എഫേസസിലും റോമിലും ഓരോ സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചു തന്റെ തത്വചിന്ത പ്രചരിപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തീയാദർശങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും ഗ്രീക്കു തത്വ

ചീന്തുമായി ചേർത്തിണക്കി ക്രിസ്തീയ ഉപദേശങ്ങളുടെ മേന്മ അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന Logos അഥവാ വചനം എങ്ങനെ ദൈവം, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവപുത്രൻ ആയി എന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചു മനസ്സിലാക്കി.

ക്രിസ്ത്യാനികളെ അകാരണമായും അക്രമമായും പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് റോമൻ ചക്രവർത്തിമാരുടെപേർക്ക് എഴുതുകയും അതനുസരിച്ച് ആസ്യയിലെ പീഡ അവസാനിപ്പിക്കാൻ രാജാവ് കല്പന ഇടുകയും ചെയ്തു.

വേദവിപരീതിയായ മാർക്കിയാനുമായി വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തുകയും അവനെതിരായി പുസ്തകങ്ങൾ രചിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. യൂസ്തിനോസിന്റെ കൃതികളെല്ലാം വിശ്വാസപരമായി അമൂല്യഗ്രന്ഥങ്ങളത്രെ. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സഭയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ ഗൃഹിക്കുന്നതിന് അവ വളരെ പ്രയോജനകരങ്ങളത്രെ. വി. കർബാനയുടെ അനുഷ്ഠാനത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഒരിടത്തു പറയുന്നത് സഭാധ്യക്ഷൻ, ഒരുക്കപ്പെട്ട അപ്പവം വെള്ളം കലർത്തിയ വീഞ്ഞും കയ്യിലെടുത്തു വാഴ്ത്തി, അനുഗൃഹിക്കുന്നു. അതു വിശുദ്ധാത്മാവുമൂലം പ്രാർത്ഥനയാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ അതു വെറും അപ്പവം വീഞ്ഞല്ല, പിന്നെയോ മനുഷ്യാവതാരംചെയ്ത യേശുചിഹ്നമായുടെ ഗൗരവരഹിതങ്ങളാണ്.

വീണ്ടും ഞായറാഴ്ച ആചരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് Apology എന്ന ഗ്രന്ഥം chr 67-ൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

'ഞായറാഴ്ച ദിവസം, പട്ടണത്തിലും ഗ്രാമത്തിലും ഉള്ളവർ ഒരിടത്തു സമ്മേളിക്കുന്നു. സുവിശേഷങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും സമയം അനുവദിക്കുന്നതുപോലെ വായിക്കുന്നു. വായന കഴിഞ്ഞശേഷം അധ്യക്ഷൻ വായിച്ച ഭാഗത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പ്രസംഗിക്കുകയും നല്ല കാര്യങ്ങളെ അനുകരിപ്പാൻ ഗുണദോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീട് എഴുന്നേറ്റ് പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും വി. കർബാന അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാവരും അതിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നു. സന്നിഹിതരാകാത്തവർക്ക് ശെമ്മാശ്ശന്മാർ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്ന് കർബാന കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാരോസിസായെക്കുറിച്ച് Apology-ൽ ചില പ്രസ്താവനകളുണ്ട്.

മാമോദീസാമൂലം വീണ്ടും ജനനം നടക്കുന്നു എന്നും പിതാവു-
പുത്ര-പരിശുദ്ധാത്മ നാമത്തിൽ മാമോദീസാ നടത്തപ്പെട്ടു എന്നും
സ്വാഭാവിക ജനനം നാം അറിയാതെ നടക്കുന്നപ്രകാരം വീണ്ടും
ജനനം നാം അറിയാതെ നടക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
മാമോദീസായ്ക്ക് Illumination (പ്രകാശം) എന്നും പേരുണ്ട്.
അതു നമ്മിലുള്ള അന്ധകാരത്തെ മാറ്റി ആത്മാവിനു പ്രകാശത്തെ
നൽകുന്നു. പാപങ്ങൾക്ക് മോചനവും ലഭിക്കുന്നു. അദ്ധ്യായം 65-
ശിശു സ്നാനം 2-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്നതായി അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നും തെളിയുന്നുണ്ട്.

പീഡാഞ്ജുതിരായി അദ്ദേഹം വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തി.
പീഡകൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നിർമ്മലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും
ഒരു ഗ്രീക്കു തത്വജ്ഞാനിയായ Cresceus-ന്റെ അസൂയയ്ക്ക് അദ്ദേ
ഹം പാത്രീഭൂതനാകുകയും വധിക്കപ്പെടുകയുമാണുണ്ടായത്. റസ്സി
ക്ലസ് എന്ന ഭരണാധിപൻ റോമിൽവെച്ച് 165-ൽ മരണമടയാൻ
ക്രിസ്തുഭക്തന്മാരോടൊത്ത് അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചു. ഉണ്ടാന ഒരു
വലിയ ക്രിസ്തീയ തത്വജ്ഞാനി സഞ്ജു നഷ്ടപ്പെട്ടു.

ക്ലീമീസസ് (Clement of Alexandria)

അലക്സന്ദ്രിയ പട്ടണം ഏതൻസ് പോലെ സുപ്രസിദ്ധ
മായ വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രമായിരുന്നു. ആദ്യകാലത്ത് അറിസ്റ്റോ
ട്ടിൽ, പ്ലേറ്റോ ആദിയായ ഗ്രീക്ക് തത്വജ്ഞാനികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങ
ളത്രെ അവിടെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ കാലാന്തര
ത്തിൽ അത് ഒരു ക്രിസ്തീയ വിദ്യാലയം അഥവാ സർവ്വകലാശാല
യായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. സുപ്രസിദ്ധ വേദശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന
പൻറീനസ് അതിന്റെ ഭരണാധിപനും ഉപദേഷ്ടാവും ആയതി
നോടുകൂടെ അതിന്റെ പ്രസിദ്ധി അനേകമടങ്ങു വർദ്ധിക്കുകയും അ
നേകരെ അവിടേക്ക് ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു. ഈ
പൻറീനസന്റെ സുവിശേഷപ്രചരണാർത്ഥം 180-ാമുണ്ടോടുകൂടെ
ഇൻഡ്യ സന്ദർശിക്കുകയും എബ്രായഭാഷയിലുണ്ടായിരുന്ന ത്തോ
യിയുടെ സുവിശേഷം കണ്ടുമുട്ടുകയും കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു.
അലക്സന്ദ്രിയയിലെ ക്ലീമീസായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം ജനിച്ചത് അഥേനയിലെ ഒരു കാവ്യകൃതന്മാരിൽനിന്നു
ലായിരുന്നു. ഗ്രീക്ക് തത്വജ്ഞാനത്തിൽ അദ്ദേഹം അസാമാന്യ

പണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് ക്രിസ്ത്യാനിയായി തീർന്നു, പൻറീനസിന്റെ പാദപീഠത്തിൽ ക്രിസ്തുമത സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുകയും ചെയ്തു. അലക്സന്ദ്രിയായിലെ മേല്പട്ടക്കാരനായിരുന്ന മെത്രയോസിൽനിന്നു കൗശലപാഠ്യം അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. കറെ അധികനാൾ അലക്സന്ദ്രിയായിലെ പാഠശാലയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പ്രശസ്ത അദ്ധ്യാപകനായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. ജ്ഞാനമതക്കാരുകൾ (gnostics) എതിരായി ശക്തിയോടെ അദ്ദേഹം പോരാടി. യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനം വിശ്വാസത്തിന്മേൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കണമെന്നു ക്ലീമീസ് പഠിപ്പിച്ചു. അനേക വേദവിപരീതികൾ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരുന്നതിനിടയായി. ആദിമസഭയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ക്ലീമീസിന്റെ കൃതികൾ ഏറ്റവും സഹായകരമാണെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ സാക്ഷിക്കുന്നു.

സേവോദോസ് കൈസറിന്റെ പീഡ നിമിത്തമായി അലക്സന്ദ്രിയ വിദ്യാലയം കറെ കാലത്തേക്കു അടച്ചിടേണ്ടതായി വന്നു. ക്ലീമീസ് കപ്പദോക്യായിലേക്കു മാറിപ്പോയി. തന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്ന മാർ അലക്സന്ദ്രിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായോടുകൂടെ താമസിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വേദ വ്യാഖ്യാനത്തിലും തത്വശാസ്ത്രത്തിലും അതിനിപുണനായിരുന്ന അദ്ദേഹം ക്രി. 220-നോടുകൂടെ കാലഗതി പ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില കൃതികളെല്ലാം ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നു.

ഓറിഗനോസ് (Origen ഏ. ഡി. 185-253)

അലക്സന്ദ്രിയായിലെ സുപ്രസിദ്ധമായിരുന്ന വേദശാസ്ത്രസ്കൂളിന്റെ അധിപനും, വിവിധ വിഷയങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി 3000-ൽ പരം കൃതികൾ രചിച്ചിട്ടുള്ള ദേഹവുമായ വി. ഓറിഗനോസ്, ലെയോനീഡസിന്റെ പുത്രനായി ക്രി. 185-ൽ അലക്സന്ദ്രിയായിൽ ഭ്രാന്തം ചെയ്തു. കുടുംബത്തിൽ സഹോദരി സഹോദരന്മാരായി വേറെ ആറു പേരുണ്ടായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ ആദ്യം വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചു. സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം ഗ്രീക്കു തത്വശാസ്ത്രവും അദ്ദേഹം അഭ്യസിച്ചു. ക്ലീമീസിന്റെ ശിഷ്യനായി വേദശാസ്ത്രവും പഠിച്ചു. Severes ചക്രവർത്തിയുടെ പീഡയ്ക്കു നേരിട്ടു തന്റെ പിതാവു വധിക്കപ്പെടുകയാൽ ഓറിഗനോസും ഭാരതവും വളരെയധികം കുടുംബരേരം

അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. ധനികയായ ഒരു ഭക്ത വിധവ ഇവരെ ധന പരമായി വളരെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ മതാവിൽനിന്നു എബ്രായഭാഷയും അദ്ദേഹം വശമാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാമാന്യപാണ്ഡിത്യം പ്രസിദ്ധമായപ്പോൾ സ്വജാതീയരിൽനിന്നും വിജാതീയരിൽനിന്നും സ്ത്രീപുരുഷഭേദമെന്യെ ധാരാളം പേർ തന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിൽപ്പെട്ടു വിദ്യ അഭ്യസിപ്പാൻതുടങ്ങി.

ഒരു യഥാർത്ഥ സന്യാസവൃത്തി സ്വീകരിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം സുവിശേഷം നിമിത്തം 'തങ്ങളെത്തന്നെ ഷണ്ഡന്മാരാക്കുന്ന ഷണ്ഡന്മാരുണ്ട്' എന്ന തിരുവചനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഷണ്ഡനായിത്തീർന്നു. തന്റെ അസാമാന്യപാണ്ഡിത്യം മനസ്സിലാക്കിയ അലക്സന്ദ്രിയായിലെ മേല്പട്ടക്കാരൻ ഡെമിട്രിയസ് ഇദ്ദേഹത്തെ ഏ. ഡി. 204-ൽ തന്റെ 17-ാമത്തെ വയസ്സിൽ കീഴ്മീസിന്റെ പിൻഗാമിയായി അലക്സന്ദ്രിയ സ്കൂളിന്റെ അധിപനും ഉപദ്യേഷ്യവും ആയി നിയമിച്ചു. ധാരാളംപേർ തന്റെ ജ്ഞാനം കേൾപ്പാനും പഠിപ്പാനും സ്കൂളിൽ ചേർന്നു. ക്രിസ്തീയ ഉപദേശങ്ങൾ ഗ്രേക്കു തത്വശാസ്ത്രത്തിൽക്കൂടെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും വേദപുസ്തകമുഖഭാഷയായ ഗ്രീക്ക്, എബ്രായ എന്നീ ഭാഷകൾ നല്ലവണ്ണം വശമായിരുന്നതിനാൽ വേദഭാഗങ്ങൾ ശരിയായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന കഴിവു അതുതാവഹമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധി ലോകമെങ്ങും വ്യാപിച്ചു. അറേബ്യയിലെ ഭരണാധിപൻ അദ്ദേഹത്തെ അറേബ്യയിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും ഏതാനും നാൾ അവിടെ പോയി ജനങ്ങളെ സത്യോപദേശം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അലക്സന്ദ്രിയയിൽ പീഡയുണ്ടായ സമയത്തും ക്രി. 16-ൽ അദ്ദേഹം പലസ്തീൻനാട്ടിലേക്കു പോയി. യറൂശലേമിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ അലക്സാണ്ടർ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. തന്റെ ജനങ്ങളെ വേദശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുവാൻ നിയമിച്ചു. കൈസറിയയിലും ഏതാനും വർഷം അദ്ദേഹം താമസിച്ചു. അവിടുത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആവശ്യപ്രകാരം വേദപഠനക്ലാസ്സ് നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം യറൂശലേമിലെത്തിയപ്പോൾ അവിടുത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇദ്ദേഹത്തിനു കഴ്യിശാ (പട്ടക്കാരൻ) സ്ഥാനം നൽകി. ഇതു തന്റെ മേല്പട്ടക്കാരനായിരുന്ന ദെമിട്രിയോസിൻ അസുസയയും അസുഖവും ജനിപ്പിച്ചു. സ്വയം ഷണ്ഡനാക്കി എന്നും, അലക്സന്ദ്രിയ അതുത്തി വിട്ടുപോയി

പട്ടമേറ്റു എന്നും കാരണം പറഞ്ഞു അദ്ദേഹം ഓറിഗാനോസിനെ 250-ൽ മുടക്കി, മുടക്കിയശേഷം അദ്ദേഹം കൈസറിയായിൽ താമസമാക്കി അവിടുത്തെ വിദ്യാലയത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചു. പിന്നീടു അന്ത്യോഖ്യായിലും കപ്പദോക്യായിലെ കൈസറിയായിലും താമസിച്ചുകൊണ്ട് വേദവിപരീതികൾക്ക് എതിരായും പുറജാതിക്കാർക്ക് എതിരായും പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു പുറജാതിക്കാരനും എപ്പിസ്കോപ്പിയൻ തത്വചിന്തകനുമായ കെൽസോസിനെതിരായി ഒരു പുസ്തകം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള എല്ലാ പുസ്തകങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം വ്യാഖ്യാനം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. വേദപുസ്തകതർജ്ജമകളിലും പകർത്തിയെഴുത്തിലും വന്നിട്ടുള്ള തെറ്റുകൾ അദ്ദേഹം തിരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഓറിഗാനോസ് എഴുതിയ നൂറിലധികം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചരിത്രകാരനായ യൂസേബിയസ് ശേഖരിച്ച് കൈസറിയായിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓറിജന്റെ അഭിപ്രായഗതികൾ ചിലതു് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിനെതിരാണെന്നു് പിൽക്കാലത്തു് ചില പിതാക്കന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ ഇക്കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം ചെയ്യുവാൻ ഇപ്പോൾ പ്രയാസമുണ്ട്. യഥാർത്ഥമായ തപോനിഷകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിനും സഭയ്ക്കും വേണ്ടി ജീവിതാർപ്പണം ചെയ്ത പണ്ഡിതഗ്രേസരനായിരുന്ന ഓറിഗാനോസ്, Decius-ന്റെ പീഡയുടെ കാലത്തു് 250-ൽ കാരാഗൃഹബന്ധിതനായിത്തീർന്നു. സൂർ പട്ടണത്തിലെ കാരാഗൃഹവാസകാലത്തു് പല കഷ്ടതകൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. 255-ൽ തന്റെ 69-ാമത്തെ വയസ്സിൽ പീഡയുടെ ഫലമായി അദ്ദേഹം പരലോകപ്രാപ്തനായി. അതുതപ്രവർത്തകനായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധഗിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളാണ്. (Mar Gregorios the wonder worker)

വി. കുപ്രിയാനോസ്, (St. Cyprian)

(കാർത്തേജിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ 248-258)

ആദിമസയേയിൽ പ്രഗത്ഭമല്ലട്ടക്കാരനായിരുന്ന വലിയ മാർ ബസ്സേലിയോസ്, മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്നിവരെപ്പോലെ

കാർത്തേജിലെ ത്രോപ്പോലീത്തായായിരുന്ന മദർ കുപ്രിയാനോസ് എല്ലാ നിലയിലും ഏറ്റവും പ്രഗത്ഭനായ ഒരു ഓരോരായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം. കാർത്തേജിൽ ഒരു പ്രധാന പുരോഹിതനും സഭയിൽ ഭദ്രതയും ചെയ്തു. തർക്കശാസ്ത്രത്തിലും തത്വശാസ്ത്രത്തിലും അതിനടിപ്പണനായിരുന്നു. കാർത്തേജ് വിദ്യാലയത്തിൽ തത്വശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇദ്ദേഹം നിയമിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ ഗുരുവായ തെർത്തുല്യനെപ്പോലെ ആദ്യം ഒരു അഭിഭാഷകനായിരുന്നു എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്ത്യൻ ഉപദേശം പഠിച്ചു മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചു ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീരുകയും, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യവും ദൈവഭക്തിയും കണ്ടു ഇദ്ദേഹത്തെ പിന്നീടു ക്രിസ്തീയ ആശങ്കയും ചെയ്തു. കാർത്തേജിലെ എപ്പിസ്കോപ്പാ കാലം ചെയ്തപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തെ അവിടത്തെ എപ്പിസ്കോപ്പായായി 248-ൽ വാഴിച്ചു. ഏ. ഡി. 250-ൽ Decius ചക്രവർത്തി സഭയെ കഠിനമായ പീഡയ്ക്കു വിധേയമാക്കിയപ്പോൾ കുപ്രിയാനോസ് കരോനാൽ ഒളിവിൽ താമസിച്ചു. പീഡ തീർന്നപ്പോൾ 251-ൽ തിര്യ വന്നു ട്രോസന ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു.

അക്കാലത്തു പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ സഭകളെ തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പിച്ച ഒരു വാദവിഷയം വേദവിപരീതികളുടെ മാമോദീസായായിരുന്നു. വേദവിപരീതികളെ സഭയിൽ ചേർക്കുമ്പോൾ അവരെ വീണ്ടും മാമോദീസാ മുക്കണമോ വേണ്ടയോ എന്നുള്ളതായിരുന്നു പ്രശ്നം. അന്ത്യോഖ്യോ, അലക്സാന്ത്രിയാ, ഏഷ്യമൈനർ ആദിയായ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ വേദവിപരീതികളെ വീണ്ടും മാമോദീസാ നടത്തിയാണ് സഭയോടു ചേർത്തുവന്നതു്. വി. കുപ്രിയാനോസും ആ പക്ഷക്കാരനായിരുന്നു. എന്നാൽ റോമ്മാസഭ ഈ നടപടിക്കു എതിരായിരുന്നു. വീണ്ടും മാമോദീസാ മുക്കാതെ പ്രാർത്ഥന മാത്രം കഴിച്ച് അവരെ സ്വീകരിക്കുന്ന പതിവായിരുന്നു അവർക്കുള്ളതു്. റോമ്മായിലെ എപ്പിസ്കോപ്പായായിരുന്ന സ്റ്റോഫാനോസ് 254-ാമാണ്ടു് വേദവിപരീതികളുടെ മാമോദീസാ ശരിയാണെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. കാർത്തേജിലെ മാർ കുപ്രിയാനോസ് ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു് 255-ൽ ഒരു സുന്നഹദോസു് കാർത്തേജിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി. 97 ബിഷപ്പന്മാർ അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ നടപടികളെ അവർ അംഗീകരിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. വി. കുപ്രിയാനോസ് ഇങ്ങനെ സമതമിച്ചു. വി. മാമോദീസാ ഏകമാകയാൽ സഭയിലേയ്ക്കു വരുന്ന വേദവിപരീതികളെ വീണ്ടും മാമോദീസാ മുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു ചിലർ പ

രയന്ന. ഏക മാതൃഭാഷാസംഗ്രഹം എന്ന പരമ്പരയ്ക്ക് കാര്യോപാധിക സഭയിലെ ഏക മാതൃഭാഷാസംഗ്രഹം സംബന്ധിച്ചാണെന്നും അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. വേദവിപരീതികളിൽ നിന്നുമാതൃഭാഷാസംഗ്രഹം സ്വീകരിച്ചവർ രണ്ടാമതും ഏല്ക്കേണ്ടില്ല. പിന്നെതന്നെ മാതൃഭാഷാസംഗ്രഹം ആദ്യമായി യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയാണ്. എന്തെന്നാൽ യാതൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാലാണ് വല്ലതും എടുക്കുവാൻ ഒരുത്തരും സാധ്യമല്ല. വേദവിപരീതികളുടെ മാതൃഭാഷാസംഗ്രഹം, മാതൃഭാഷാസംഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നുമാണിത് വി. കപ്രിയാനോസിനുള്ളത്. 256-ൽ വേദോക്തസുന്നഹദോസും വി. കപ്രിയാനോസ് കാർത്തൂജിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി. മുൻതീരുമാനം ഉറപ്പിച്ച ഈ തീരുമാനം മാർ സ്റ്റേഫാനോസിന്റെ പേർക്ക് എഴുതി അയച്ചു. അദ്ദേഹം അതിനെ നിഷേധിക്കുക മാത്രമല്ല, ദുരുമായി ചെന്നയാളെ അപമാനിച്ചയക്കുകയും ചെയ്തു. ആഫ്രിക്കൻ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെ സഭാബന്ധത്തിൽനിന്നും ചേർത്തുകളയുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. വി. കപ്രിയാനോസും കൂട്ടരും ഈ ഭീഷണികളെ തുണവൽഗണിച്ചുകൊണ്ട് പഴയ വിശ്വാസത്തിൽ തന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അലക്സാന്ത്രിയയിലെ മാർ ദീവന്നാസ്യാസ് കൈസറിയായിലെ മാർഫർമില്യനോസ് ആദിയായവർ മാർ സ്റ്റേഫാനോസിന്റെ ധിക്കാരപരമായ പ്രവൃത്തികളെ ശാസിച്ചു ലേഖനങ്ങൾ അയച്ചു. ഫെർമില്യനോസിന്റെ കത്തിൽ മാർ സ്റ്റേഫാനോസ് മര്യദലംഘനക്കാരനും സ്കോറിയോത്തായമാണെന്നും സംബോധനചെയ്തശേഷം അനേകം സഭകളുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽനിന്നു നിങ്ങൾ സ്വയം നിങ്ങളെ വേർതിരിച്ചതായ നിങ്ങളുടെ പ്രമാണം മ്ളേഹതരമാണ്. ഇതുമൂലം നിങ്ങൾ സഭാതലത്തിൽനിന്നും നിങ്ങളെ ഇതരനാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു എന്നു സ.ഗതി വിസ്മരിക്കരുത്. സഭയുടെ ഐക്യബോധത്തെ ആരുപേക്ഷിക്കുന്നുവോ അവനെത്ര സഭയിൽനിന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ ശീശ്മക്കാരൻ എന്നല്ലാം എഴുതിയിരുന്നു. വേദവിപരീതികളുടെ മാതൃഭാഷാസംഗ്രഹം വി. കപ്രിയാനോസിനുള്ളത് 325-ൽ കൂടിയ നിവൃത്തസുന്നഹദോസെത്ര.

പുത്രൻ തമ്പുരാന്റെ ദൈവത്വം നിഷേധിക്കുന്നവരായ അറിയോസുകാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദൈവത്വം നിഷേധിച്ചവരായ മക്കദോന്യർ ആദിയായവരുടെ മാതൃഭാഷാസംഗ്രഹം ശരിയല്ലെന്നും അവർ സഭയിലേക്കു വരുമ്പോൾ വീണ്ടും മാതൃഭാഷാസംഗ്രഹം മുക്കണമെന്നും

മറ്റുള്ള ചിലരെ മുറോൻ അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ മതിയെന്നും, ചിലരെക്കൊണ്ടു വിശ്വാസം ഏറ്റെടുത്തിട്ടു സ്വീകരിക്കുമെന്നുമായിരുന്നു നിഖ്യാ തീരുമാനം. (ഘട്ടായ കാണാൻ)

കപ്രിയാനോസിന്റെ കാലത്തു് സഭയെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന വേദാന്ത പ്രശ്നം, പീഡയുടെ കാലത്തു് വിശ്വാസം തൃജിക്കയും പുറജാതിവിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിക്കയും ചെയ്തു് പീഡ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയവരെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. യാതൊരു കാരണവശാലും അവരെ സഭയോടു ചേർക്കരുതെന്നു് തീവ്രവാദികൾ വാദിച്ചിരുന്നു. രക്തസാക്ഷികളുടെ ശുപാർശകളെക്കൂട്ടമായി പലർ തിര്യ സഭയിലേയ്ക്കു വന്നു. Decians പത്രവർത്തിയുടെ കഠിനമായ പീഡയ്ക്കുശേഷമാണു് ഇക്കൂട്ടർ (The Lapsed) അധികമായി കാണപ്പെട്ടതു്. രക്തസാക്ഷികളോടുള്ള ഭക്തിബഹുമാനം നിമിത്തം അവരുടെ ശുപാർശകൾ ഒരിക്കലും നിരസിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നു് വേദാന്ത കൂട്ടർ വാദിച്ചു. കപ്രിയാനോസു് മേല്പട്ടസ്ഥാനം പ്രാപിച്ച നാൾമുതൽ തന്നോടു് എതിർത്തു തൽസ്ഥാനത്തുനിന്നു് തന്നെ നീക്കംചെയ്യുന്നതിനു സർവ്വാത്മനാ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന Novatus ഇവരുടെ നേതാവായിരുന്നു. ബുദ്ധിമാനം നയതന്ത്രജ്ഞനുമായ വി. കപ്രിയാനോസു് രക്തസാക്ഷികളുടെ ശുപാർശകൾ (Libelli Pacis) സ്വീകരിക്കുകയും അതേസമയത്തു് തിരിച്ചുവരുന്നവരുടെ അന്തഃപം പരമാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടുന്നവരെ, കൂട്ടിനടത്തുന്നതിനു് ഓരോ സ്ഥലത്തേയും എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർക്കു് എഴുതി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു് ഒരു സുന്നഹദോസു് കാർത്തേജിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി കപ്രിയാനോസിന്റെ അഭിപ്രായം തന്നെ എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചു. ഓരോ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സുദൃഢമായ അഭിപ്രായം കപ്രിയാനോസിനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ആരുടെമേലും അതു കെട്ടിപ്പറ്റിക്കൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം ഉദ്യമിച്ചിരുന്നില്ല. സഹോദരമൈത്രാന്മാരെയും ജനങ്ങളെയും ആദ്യമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഒരു Synodical രേണരീതിയാണു് അദ്ദേഹം അവലംബിച്ചിരുന്നതു്.

ന.ഭ. സഭയുടെ അധികാരം, പൗരോഹിത്യം എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരുടെ അധികാരം ആദിയായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം പ. ഇഗ്നാത്യോസു് നൂറോനോയുടെ അഭിപ്രായത്തോടു് സാമ്യമുള്ളതു ഏറ്റവും ആദരണീയങ്ങളായിരുന്നു.

'സയീലാത്തവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയെയല്ല. സഭയേയും എപ്പിസ്കോപ്പായേയും അനുസരിക്കാത്തവൻ കോറഹിനെപ്പോലെ ശിക്ഷാർഹനായിരിക്കും. എപ്പിസ്കോപ്പോ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന്റെ അപ്പോസ്തലനെത്ര തുടർച്ചയായുള്ള അപ്പോസ്തോലിക കൈവെപ്പിന്റെ (Apostolic Succession) ആവശ്യവും അദ്ദേഹം ഉന്നിപ്പറയുമായിരുന്നു. ശുദ്ധീകരണങ്ങളുടെയും ആഭിമുഖ്യങ്ങളുടെയും ഉപദേശങ്ങളുടെയും ആചാരങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള പഠിപ്പിക്കലായിരുന്നു അദ്ദേഹം എപ്പോഴും നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഓരോ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചും കപ്രിയാനോസിന്റെ അഭിപ്രായം അക്കാലത്തെ ഓരോ സഭാവിഭാഗവും തേടുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിൽനിന്നു തന്നെ സഭയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഇത്ര സമുന്നതമായ സ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചിരുന്ന ഈ വിശ്വാസവീരൻ, ക്രി. 258-ൽ ഡയോക്ലാഷ്യൻ പത്രവർത്തിയുടെ പീഡയുടെ ഫലമായി സാക്ഷിമരണം പ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ ഗളപ്പോട്ടം ചെയ്തപ്പോൾ കേരളനും പറ്റുമായി നിന്നുപിന്തപ്പട്ട രക്തം തുറുവലയിൽ പുരട്ടി കേതിയോടെ സൂക്ഷിച്ചുവന്നു. ഇദ്ദേഹം അനേകം ലേഖനങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽനിന്നെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അചഞ്ചലമായ മതഭക്തി, അഗാധമായ ജ്ഞാനം, ഭരണപാടവം ആഭിയായവനമുക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം IV

യോറോപ്രസ്ഥാനം (Monastic Orders)

യോറോപ്രസ്ഥാനം എക്കാലത്തും ക്രിസ്തീയസഭയുടെ വളർച്ചയെ ഗണ്യമായ നിലയിൽ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഘടകമാണ്. ലോക ഇമ്പങ്ങളെയെല്ലാം തൃപ്തിപ്പിച്ചു, തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ മുഴുവനായി ദൈവതിരുനാമകേരതപത്തിനായി സമർപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനയിലും, ധ്യാനത്തിലും, ദൈവികവേലയിലും സമയം മുഴുവൻ ചെലവഴിക്കുന്നവരുടെ സമൂഹത്തിനാകുന്നു, സന്യാസാശ്രമം അഥവാ യോറോപ്രസ്ഥാനം എന്ന് പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രസ്ഥാനം ആദ്യമായി ഉടലെടുത്തത് മിസ്രയേമ്മിൽ (ഇറുജിപ്പിൽ) ആകുന്നു. അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ പ. അന്തോനിയോസ് (St. Antony) അത്രെ.

അന്തോനിയോസും

മിസ്രയീമിൽ കോമ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ക്രി. 261-ൽ ജാതനായി. തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഏറ്റം ഭക്തന്മാരായിരുന്നതിനാൽ, അന്തോനിയോസും ചെറുപ്പം മുതലേ ഭക്തിമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ പരിശീലിക്കപ്പെട്ടുപോന്നു. 18-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മാതാപിതാക്കൾ മരിച്ചുപോകയാൽ അന്തോനിയോസും ഒരു വലിയ പിതൃസ്വത്തിനു അവകാശിയായിത്തീർന്നു. ഒരു ദിവസം ദേവാലയത്തിൽ വി. കുർബാനയിൽ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ വന്നുചേർന്നു കേട്ട സുവിശേഷഭാഗം 'നീ പൂർണ്ണനാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം നിനക്കുള്ളതെല്ലാം വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുക; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതിനേക്കാൾ ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു എന്ന അനുഗമിക്കുക' (ലൂക്കോ. 18:22) എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു ധനവാനായ ഒരു മനുഷ്യനോടു കല്പിച്ച ഭാഗമായിരുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് അന്തോനിയോസും കൂടുതലായി ചിന്തിക്കയും ആ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിപ്പാൻ തീരുമാനിക്കയും ചെയ്തു. തന്റെ സ്വത്തിൽ ഒരു ശ. സഹോദരികളുണ്ടായി മാറ്റിവെച്ചശേഷം ബാക്കി മുഴുവനും വിറ്റു ദരിദ്രരുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്തിട്ടു സന്യാസവൃത്തിയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു നീലനദിയുടെ സമീപത്തുള്ള വനാന്തരങ്ങളിൽ പോയി ഉഗ്രമായ തപസ്സാരം ചെയ്തു. രാത്രിയിലും പകലും പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും വേദവായനയിലും കഴിച്ചുകൂട്ടി. ദിവസം ഒരു നേരം മാത്രം-വൈകിട്ട് വെള്ളവും റൊട്ടിക്കുഷണങ്ങളും മാത്രം-ക്ഷീച്ച ജീവിക്കുക സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. നോമ്പുകാലങ്ങളിൽ പല ദിവസം ക്ഷണ-കൂടാതെ ജീവിക്കാനും ഈ തപോധീരനു യാതൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ നാം അത്ഭുതസ്തബ്ധരായിപ്പോകും; അദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്ഭുതസിദ്ധികളും പ്രസിദ്ധമായി. ധാരാളം ആളുകൾ തന്റെ ഉപദേശം കേൾക്കുവാനും, രോഗശാന്തി പ്രാപിപ്പാനും സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ പ്രശസ്തി ലോകവ്യാപകമായതോടുകൂടി അനേകർ തന്നെ അനുസരിപ്പാനും അനുഗമിക്കാനും തുടങ്ങി.

തന്റെ പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവും തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന പല പരീക്ഷകൾ പിശാചിന്ദിനും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നതായും അവയോടെല്ലാം സുധീരം അദ്ദേഹം പോരാടി വിജയിച്ചതായും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളെപ്പോലും തന്റെ പ്രാർത്ഥനാശക്തിയാൽ സാന്ത്വനപ്പെടുത്താറുണ്ടായിരുന്നു പോൽ.

ഡയോക്ലീഷൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പിഡയുടെ കാലത്തു് അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികൾ വധിക്കപ്പെട്ടതായിത്തു് അദ്ദേഹം ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു് ജനങ്ങളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ആശ്വസിപ്പിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

അറിയോസിന്റെ വേദവിപരീതം അലക്സത്രിയാ പട്ടണത്തിൽ പ്രബലപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ, അന്തോണിയോസു് പ. അത്താനാസ്യോസു് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കല്പനപ്രകാരം പട്ടണത്തിൽചെന്നു സത്യവിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ധീരമായി പോരാടി. തന്റെ അത്യന്തപ്രവൃത്തിയും അഗാധമായ ജ്ഞാനവും സംഭാഷണചാതുര്യവും ചതുലഹൃദയരായിരുന്ന അനേകരെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായി വേിച്ചു. ദേരിക്കൽ കസ്തന്തീനോസു് ചക്രവർത്തി ഇദ്ദേഹത്തിനു് റെഴുത്തയച്ചു. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ പുകഴ്ത്തായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഈ പരിശുദ്ധൻ പ്രസ്താവിച്ചതു് 'ചക്രവർത്തിയും മരണമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാകുന്നു. നിത്യനായ ദൈവം നമുക്കായി നിയമങ്ങൾ ഏഴുതിത്തരികയും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കു് ഏകജാതന്തന്ന അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുമ്പോൾ രാജാവിന്റെ കത്തു് എന്തുള്ളു' എന്നായിരുന്നു. ഒരു യഥാർത്ഥ ത്യാഗിവര്യന്റെ ലക്ഷണമത്രെ ഇതു്.

അന്തോനിയോസിന്റെ അഗാധമായ ഭക്തിയും അത്യന്തസിദ്ധികളും അനേകരെ തന്നിലേയ്ക്കു് ആകർഷിച്ചു. തന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിൽ പെട്ടവരായി ബഹുസഹസ്രം സന്യാസിമാർ വന്നാത്തരങ്ങളിൽ പലയിടങ്ങളിലായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ താമസമുറപ്പിച്ചു തപസ്സുചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. താപസശ്രേഷ്ഠനായ മാർ അന്തോനിയോസു് തന്റെ 20-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ആരംഭിച്ച തപോനിഷ്ഠകൾ അക്കാലം കോട്ടവും തട്ടാതെ 35 വർഷം 105-ാം വയസ്സിൽ ഈ ലോകവാസം വെടിയുന്നതുവരെയും പാലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മോശയെപ്പോലെയും മറ്റു പ്രവാചകന്മാരെപ്പോലെയും ദിവ്യദർശനം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ അവസാന നിമിഷത്തൊപ്പറ്ററി മുൻകൂട്ടി ഗ്രഹിച്ചു. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ വിളിച്ചു, അനാർഭാടമായും, രഹസ്യമായും തന്നെ സംസാരിക്കണമെന്നു് വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി. ക്രി. 366-ൽ തന്റെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ സന്നിധിയിലേയ്ക്കു് ആ ദിവ്യപുരുഷൻ യാത്രയായി.

നമ്മുടെ സഭയിൽപ്പെട്ട നോന്റോ അന്തോനിയോസ് ഓർഡറിൽ സന്യാസവൃത്തി നടത്തുന്നവരത്രെ. നസ്രായ നേർച്ചക്കാരെപ്പോലെ ലോകജനങ്ങളെല്ലാം പരിത്യജിച്ച് സർവ്വോപരി കർത്താവീനെ സ്നേഹിപ്പാൻ പ്രതമെടുത്തിട്ടുള്ളവരാകുന്ന ധ്യാനക്കർമ്മ

പാക്കുമിയോസും

ഏകാന്തവാസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ധ്യാനക്കാരെ സംഘടിപ്പിച്ച് അവർക്കുവേണ്ടി നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു താപസശ്രേഷ്ഠനെ പാക്കുമിയോസും. നീലനദിയുടെ സമീപത്തായി ഒരു ദ്വീപിൽ താബിൻ (Thabennesi) എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സന്യാസിമാം അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ഒരു സമയത്ത് 50,000 ധ്യാനക്കാരോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ അഭ്യസനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യം, വിശുദ്ധി, പരിപൂർണ്ണ അനുസരണം (Poverty, Chastity, Obedience) ഇവ മൂന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ പ്രധാന ആദർശം. ദരിദ്രരേയും ആശ്രമസ്ഥരേയുമുദ്ദേശിച്ച് കൈകൊണ്ടു ദിവസവും അദ്ധ്യാനം ചെയ്ക, നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥന, ധ്യാനം, ഉപവാസം ഇവ നടത്തുക എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ അവർ അതീവ താല്പര്യമുള്ളവരായിരുന്നു.

ആശ്രമസ്ഥാനത്തിനു തേത്രതപം നൽകിയ വേറൊരു സിദ്ധനായിരുന്നു വി. മക്കോറിയോസും. അദ്ദേഹവും ആഫ്രിക്കൻ വനാന്തരങ്ങളിലായിരുന്നു ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചത്. 4-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ പല ആശ്രമങ്ങളും ഈജിപ്റ്റിൽ ഇപ്പോഴും കാണാനുണ്ടു്

മാർ ബസേലിയോസിന്റെ ആശ്രമ

(പ്രസംഗാനം (St. Basil's Order))

ആശ്രമപ്രസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തി അതു സഭയ്ക്കു കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രദമാക്കിത്തീർത്ത ഒരു മഹാശയനം പരിശുദ്ധനായിരുന്നു 1-ാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ഉത്തരാരംഭത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കപ്പടോക്യയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായ വലിയ മാർ ബസേലിയോസും. (St. Basil) അദ്ദേഹം കിസ്രിയയിൽ അന്തോനിയോസും ആശ്രമത്തിൽ പോയി ഏതാനും വർഷം താമസിച്ച് വേണ്ട പരിശീലനം കഴിക്കയും പിന്നീടു സ്വന്തം ഭദ്രാ

സനമായ കപ്പദോക്യയിൽ ആശ്രമങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയുമാണു ചെ
യ്തത്. പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും വേറെവേറെ ആശ്രമങ്ങൾ
അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു.

- ബസേലിയോസ് ആശ്രമങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യേക ധ്യാ
നം, പ്രാർത്ഥന, ഉപവാസം എന്നിവയ്ക്കു പുറമെ, ആശ്രമസ്ഥന്മാർ
ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നു നിർബ
ന്ധമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. (Contemplative and active
life) രാത്രിസമയം പ്രാർത്ഥനയിലും പകൽ പുണ്യപ്രവൃത്തികളി
ലും സമയം ചെലവഴിച്ചു ക്രിസ്തുനാമന്റെ മാതൃകയെ അനുകരി
ക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ചെയ്തപണമു്. ബസേലിയോസിന്റെ
ആശ്രമങ്ങളെ അനുകരിച്ചു നിയമസംഹിതകൾ സ്വീകരിച്ചു. അ
നേക സന്യാശ്രമങ്ങൾ യൂറോപ്പിലും ലോകത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങ
ളിലും പിൻപറ്റാൻതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. പലസ്തീൻനാട്ടിലും, ഉറഹാ,
പേർഷ്യ, അറേബ്യ ആദിയായ ഭാഗങ്ങളിലും ആദ്യന്മാരാണുക
ളിൽതന്നെ, സന്യാസിമാരുടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. പുരുഷന്മാർ
ക്കുതന്നെയല്ല, സ്ത്രീകൾക്കും അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ധാരാ
ളമായി ഉയർന്നുവരുന്നു.

ആശ്രമപ്രസ്ഥാനം സഭയ്ക്കു് എപ്പോഴും ശക്തികേന്ദ്രങ്ങളായിട്ടാ
ണിരുന്നിട്ടുള്ളതു്. ത്യാഗവര്യന്മാരായ ഖിഷ്യാനിമാർ, പ്രഗത്ഭരോ
യ സഭാപിതാക്കന്മാർ, വേദഗോസ്രജ്ഞന്മാർ, കലാകാരന്മാർ,
സർവ്വസംഗ്രഹിതാഗ്രികളായ താപസ്സിന്മാർ ആദിയായവരെ സ
ഭയ്ക്കു പ്രദാനംചെയ്ത ആശ്രമപ്രസ്ഥാനം, സഭയ്ക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള നിസ്സ
ലമായ സേവനം ഒന്നാളും വിസ്മരിക്കേണ്ടതല്ല. വേദവിപ
രീതികളെ തകർത്തു് സത്യവിശ്വാസത്തിൽ സഭയെ ഉറപ്പിക്ക
ുന്നതിലും ജീവകാരുണ്യപ്രവൃത്തികളിലും അവർ കാണിച്ചിട്ടുള്ള
ശ്രദ്ധക്കുറവില്ലാത്ത ലോകത്തിനെന്നും കർമ്മ മാതൃകയായിരിക്കുന്നതാ
ണു്. അച്ചടി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ പകർ
ത്തിയെഴുതി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിലും അവർ അതിവേഗപരരായി
രുന്നു. ആദിമന്മാരാണുകളിൽ മാത്രമല്ല, ഇന്നും ഏതൊരു സഭ
യിൽ യേശുപ്രസ്ഥാനം ശക്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അത്രയ്ക്കു് ആ
സഭയ്ക്കു് ജീവനും ആത്മീയചൈതന്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ള
തിന്നു് സംശയമില്ല.

അദ്ധ്യായം V

പൊതു സുന്നഹദോസുകൾ

എതു കാലത്തും, എന്തൊരു വൻ നേരവും വിഷമതകൾക്കു ഉടനടൻ തക്ക ഖണ്ഡിതമായ മറുപടി കൊടുക്കുവാനും, ഓരോ കാലത്തും ഉത്തര വിടുന്ന നെററായ ഉപദേശങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു ശരിയായതിനെ കാണിച്ചുതരുന്നതിനും, തിരുവെഴുത്തുകളിലെ ഗഹനമായ ഭാഗങ്ങളുടെ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനമെന്നെ പഠഞ്ഞുതരുന്നതിനും തക്ക ശ്രാണിയുള്ള, ഒരു ജീവനുള്ള, അധികാരമാണ് മഗ്സിഹദ് തന്റെ സമ്മേളനത്തിലുള്ളത്. ഈ ദൃശ്യമായ ദേധികാരം അപരിത്യാജ്യമാണെന്നു യുക്തികൊണ്ടു പോലും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാം. അതിനുംപുറമെ ഇതിന്റെ അഭാവത്തിൽ വിവിധ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുസുകളിൽ നാം കണ്ടുവരുന്ന ഭിന്നതകളിൽനിന്നും ഇതിന്റെ ആവശ്യകത സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. ഈ അധികാരം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണ് സത്യത്തിന്റെ രൂണാകന്ന വി. സഭ പുരാതനകാലം മുതൽ സഭാ സത്യത്തെ ആദരിച്ച സംരക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, പൊതു സുന്നഹദോസുകൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി അതതു കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വേദവിപരീതോപദേശങ്ങളെയും പാഷണ്ഡതത്വങ്ങളെയും ശപിച്ച് വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ മേലാൽ തർക്കത്തിന് വഴിയുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ വഴങ്ങി. വിശദീകരിച്ചു ഉറപ്പിക്കയും, തന്റെ വിശ്വസ്യമക്കളുടെ ഗുണത്തെ പരിഗണിച്ച് വേദവിപരീതികളെ അതിന്റെ മടിയിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിച്ചു തള്ളുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയായ പരിശുദ്ധ പൊതുസുന്നഹദോസുകളെ അറിച്ചും പ്രസ്തുത പൊതുസുന്നഹദോസുകൾ നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിച്ച സത്യവിശ്വാസത്തെ നിലനിർത്തുവാൻ യുക്തമായ പീഡകൾ സഹിച്ച പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചും വേണ്ടപോലെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു് സഭാംഗങ്ങളുടെ ചുമതലയാണ്. പൊതു സുന്നഹദോസുകൾ എന്നാണ്. അവ നിഖ്യാ. കന്യന്തിനോപ്പോലീസ് എഫേസുസ് എന്നീ മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചു കൂടിയവയുമാണ്. അവയ്ക്കുശേഷം റോമാസഭയിൽ പൊതുസുന്നഹദോസ് എന്ന പേരിൽ പിന്നെയും പതിനാറോളം കൂട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അന്ത്യോഖ്യാ, അലക്സന്ദ്ര്യാ, കന്യന്തിനോപ്പോലീസ് എന്നീ മൂന്നു പാത്രീയർക്കു സിംഹാസനങ്ങളിലെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമി

കൾ അവയിൽ ഹാജരില്ലായിരുന്നു. (റോമായിൽ സ്ഥിരതാമസ
ക്കാരായ പാത്രീയർക്കാനന്ദയാരികളാണുള്ളത്).

അതിനുംപുറമെ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി വിശ്വസിക്കേണ്ട വി
ശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഒന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാൻ അവർക്ക് ഇതുവ
രെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വി. റൂഫായുടെ പുറപ്പാടി
നെക്കുറിച്ച് 'പത്രനീൽ നിന്നും' എന്നുകൂടി വിശ്വാസപ്രമാണ
ത്തിൽ അവർ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ആ കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ ഇന്നും ഭ്രമവത്തു്
പാശ്ചാത്യസഭയ്ക്കു മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ. ആകയാൽ സത്യ
സന്ദേശം വിശ്വാസപ്രമാണം ക്രോഡീകരിച്ചു നിഖ്യ, കസ്സന്തി
നോപ്പോലീസ് എപ്പൈസ്കോപ്പസ് എന്നീ മൂന്നു മാത്രമാകുന്നു പൊതു
സുന്നഹദോസുകൾ. നാം സുറിയാനിസഭ മാത്രമല്ല, അർമ്മീനി
യൻസഭ, ഈഗ്ലിപ്പായസഭ, എത്യോപ്യൻസഭ എന്നീ സഭകളും മേ
ല്ലാത്ത 3 പൊതുസുന്നഹദോസുകൾ മാത്രം സ്വീകരിക്കുന്നു.
ഗ്രീക്ക് (കാർത്ത്യായോക്സ്) സഭ, കൽക്കിദോൻ മുതലായി 7
പൊതുസുന്നഹദോസുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നവരാണ്.

സഭയെ മുഴുവനായി ബാധിക്കുന്നതും അലങ്കോലപ്പെടുത്തുന്ന
തുമായ വേദവിപരീതോപദേശങ്ങളെ ശപിച്ചുനിഷേധിക്കുന്നതി
നായി കൂടിയവയാണ് പൊതുസുന്നഹദോസുകൾ. എന്നാൽ ഓരോ
പ്രദേശത്തെയും സംബന്ധിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾക്കായിട്ടും, അത
തുപ്രദേശത്തിന്റെ മേലധികാരിയുടെ ആജ്ഞാനുസരണവും കൂടി
യിട്ടുള്ള സുന്നഹദോസുകൾക്ക് പ്രാദേശികസുന്നഹദോസുകൾ എന്ന
പേർ പറയുന്നു. നിഖ്യായിലെ പൊതുസുന്നഹദോസിനു മുമ്പായും
ഏവംവീധമായ പ്രാദേശികസുന്നഹദോസുകൾ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. അവ
യെക്കുറിച്ച് ചുരുക്കമായി പിന്നാലെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണ്.

ഒന്നാമത്തെ പൊതുസുന്നഹദോസ്

നിഖ്യം 325

ശ്രീഹന്മാരുടെ കാലം മുതൽക്കുതന്നെ സത്യവിശ്വാസത്തിനെ
തിരായി ചില നൂതനഉപദേശങ്ങൾ പലപ്പോഴും പലരും ആവിർ
വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവയിൽ പലതും ആരംഭത്തിൽതന്നെ
നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകയാൽ സത്യ വലിയ ഉപദ്രവം അതു
മൂലം ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയായില്ല. സഭയുടെ നാഥനായ മ്ശിഹാ
യുടെ ശക്തിയാൽ, അവരുടെ പേരുകൾപോലും ഇന്നു വിസ്മരി
ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടായ അറിയോസി

ന്റെ വേദവിപരീതം കുറിക്കാലത്തേയ്ക്ക് സഭയെ ഇളക്കിമറിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

അറിയോസ് അലക്സന്ദ്രോസഭയിലെ ഒരു പട്ടക്കാരനും ഒരു പണ്ഡിതനുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അയാളുടെ പാണ്ഡിത്യത്തെ വൈദികന്മാർ സത്യത്തിനെതിരായി വിനിയോഗിക്കുവാനാണ് അയാൾ ശ്രമിച്ചത്. അറിയോസിന്റെ വേദവിപരീതം താഴെപ്പറയുംപ്രകാരമാണ്.

പിതാവിന്റെ പുത്രൻ എന്നു പറയുന്നതിൽനിന്നുതന്നെ പുത്രൻ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് സ്പഷ്ടമാണെന്നും, ആകയാൽ പുത്രൻ ഒരു സൃഷ്ടി മാത്രമാണെന്നും, സൃഷ്ടാവല്ലെന്നും, തന്മൂലം പിതാവിനോടു സമനല്ലെന്നും, പിതാവിനെപ്പോലെ അനാദൃതനല്ലെന്നും, പിതാവു മുമ്പും പുത്രൻ പിമ്പനുമായിരുന്നുവെന്നും, പിതാവായ ദൈവം സകല സൃഷ്ടികളെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി പുത്രനെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, പുത്രനെക്കൊണ്ടു സകലത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, പുത്രൻ എടുത്ത ശരീരം ആത്മാവില്ലാത്തതായിരുന്നു എന്നും മറ്റുമായിരുന്നു അറിയോസിന്റെ വാദം. പിതാവിനും പുത്രനും വി. റോമിയുടെ സ്മൃതി എന്ന സ്മൃതിവാക്യത്തെ വി. റോമിയോസ് പുത്രൻമൂലം പിതാവിനു സ്മൃതി എന്ന് വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തി പഠിപ്പിക്കുകയും പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തതുടങ്ങി. ചെറിയ ചെറിയ കവിതകൾ വഴിയായും ഉപന്യാസങ്ങൾ വഴിയായും പ്രസംഗമൂലവും ഈ നിഷിദ്ധമായ ഉപദേശത്തെ ജനതാമലധ്യത്തിൽ അയാൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ യേശുവിന്റെ സത്യദൈവം അല്ല എന്നു സ്ഥാപിക്കാനാണ് അറിയോസ് പരിശ്രമിച്ചത്.

അലക്സന്ദ്രോയുടെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന വി. പത്രോസ് അറിയോസിനെ മുടക്കുകയും അയാളുടെ ഉപദേശത്തെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തു എങ്കിലും പിന്നെയും അറിയോസ് അയാളുടെ പാണ്ഡിത്യം പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തു. വി. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ അലക്സന്ദ്രോയോസ് 321-ൽ അലക്സന്ദ്രോയിൽ ഒരു പ്രാദേശികസുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൊടുക്കുകയും തുറിച്ചുപറഞ്ഞു. അതിൽ അലക്സന്ദ്രോയോസ് അറിയോസിനെ വീണ്ടും 'മഹറോൻ' ചൊല്ലുകയും അയാളെയും അന്ധയായി കളയും മുടക്കി സഭയിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അറിയോസ് അവിടെയും അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. അറിയോസി

ന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ നാം കേൾക്കാനും വർദ്ധിച്ചു. തന്മൂലം സഭയിൽ കലാപങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി.

അക്കാലത്തു് റോമാസാമ്രാജ്യധിപൻ കസ്റ്റന്റിനോസ് ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനാണു് ക്രൂശിന്റെ രൂപം വെളിപ്പെടുത്തുകയും, ക്രൂശിനാൽ സംരക്ഷിതനായി ശത്രുവിനെ പരാജിതനാക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയും ചെയ്യാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായതു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവായ ഫെലനിരാജ്ഞിയാണു് യെരൂശലേമിൽ ആഗതയായി നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ക്രൂശു് കണ്ടെടുത്തതു്. സഭയിലെ ഭിന്നതയും കലാപവും രാജ്യമാകെ വ്യാപിച്ചിരുന്നതിനാൽ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പല ശ്രമങ്ങളും ചെയ്തെങ്കിലും വിഫലമാകയാൽ പ്രധാന സിംഹാസനങ്ങളുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തോടെ ഒരു സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസു് വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു തന്നുസരണം ക്രി. 325-ൽ അദ്ദേഹം തന്റെ സാമ്രാജ്യസീമയിലുള്ള സർവ്വ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരും സുന്നഹദോസിനായി നിഖ്യായിൽ ആഗതരാകുവാനുള്ള ഏഴുത്തുകൾ പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ വഴിയായി അയച്ചു. അപ്രകാരം ക്രി. 325-ൽ ഏഷ്യാമൈനറിൽ ബിഥിന്യായിലെ പ്രധാനനഗരമായ നിഖ്യായിൽ ഒന്നാമത്തെ സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസു് ആരംഭിച്ചു.

സുന്നഹദോസിൽ 318 പിതാക്കന്മാർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

അന്ത്യോഖ്യായിലെ മോർ മസ്സാത്തേതവോസും അലക്സന്ദ്രോയിലെ മോർ അലക്സന്ദ്രോയോസും അവരിൽ പ്രധാനികളായിരുന്നു. റോമാസിംഹാസനത്തിലെ മെത്രാൻ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ലെങ്കിലും പ്രതിനിധികളെ അയച്ചിരുന്നു. യറൂശലേമിലെ വി. മക്കോറിയോസും സന്നിഹിതനായിരുന്നുവെന്നതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ. ആഗതരായ 318 പിതാക്കന്മാരിൽ പലരും ക്രൈസ്തവമതത്തിനും വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പീഡമുളറ്റുപോന്നവരും, അവർക്കുവേണ്ടിയും സംഭവിച്ചവരുമായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സുന്നഹദോസിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചതു് കൊർഡോബായിലെ ഹോസിയസു് മെത്രാനാണെന്നു് പാശ്ചാത്യരേഖകളും അന്ത്യോഖ്യായുടെ മോർ മസ്സാത്തേതവോസാണെന്നു് പൗരസ്ത്യരേഖകളും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഹോസിയസു് മെത്രാൻ സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധി

ച്ചിരുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം.

അറിയോന്യവേദവിപരീതത്തിനെതിരായി ധീരധീരം പോരാടിയവരിൽ പ്രഥമഗണനിയൻ പ. അക്താനാസ്യോസ് ആയിരുന്നു. നിവൃത്തിക്കുറവുണ്ടായിരുന്ന സഭാപരിത്രത്തിലും ഉപദേശസത്യത്തിലും ശാശ്വതമായ ഒരു സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തത് അദ്ദേഹമായിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നഹിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ അവർണ്ണനീയമാണ്. നിവൃത്തിക്കുറവുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ കേവലം 27 വയസ്സു മാത്രമുള്ള ഒരു ശൈശവനായിരുന്നു. അലക്സന്ദ്രോമേലദ്ധ്യക്ഷനായ വി. അലക്സന്ദ്രോസിന്റെ സെക്രട്ടറിയുമായിരുന്നു.

സുന്നഹദോസ് നടപടികൾ

ക്രി. 325 ജൂൺമാസം 8-ാം തീയതി സുന്നഹദോസ് ആരംഭിച്ചു. യോഗാരംഭിമാനും ചക്രവർത്തിയും യോഗത്തിൽ ആഗതനായിരുന്നു. യോഗനടപടികൾ ആരംഭിക്കേണ്ടതിലേക്ക് യോഗോദ്ദേശ്യം ഇന്നതാണെന്ന് അന്ത്യോക്യയുടെ മോർ ഒസ്റ്റോത്യോസ് ആദ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചു. പ്രസ്തുത ആലോചനയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ചക്രവർത്തി, സന്നിഹിതരായിരുന്ന മെത്രാന്മാരോടായി ഒരു ചെറുപ്രസംഗം ചെയ്തു.

നാലു കാര്യങ്ങളാണ് സുന്നഹദോസ് ആലോചിച്ച തീരുമാനിച്ചത്. 1) വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ളത്. 2) മാമോദീസായെക്കുറിച്ച്. 3) പെസഹാപ്പെരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. 4) മെലിത്തസ് ശീശ്മ സംബന്ധിച്ച്.

1. വിശ്വാസസംബന്ധമായ വിഷയം

അറിയോസ്, സുന്നഹദോസിൽ വിളിക്കപ്പെട്ടു. അയാളുടെ വേദവിപരീതത്തെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ തനിക്ക് വിജയം നിശ്ചയമാണെന്നുള്ളിഗർവ്വോടെ അറിയോസ്, —യേശുവിശിഹാ പിതാവിനെക്കൊണ്ട് പിന്വന്നാണെന്നും, സൃഷ്ടിയാണെന്നും, നിത്യനല്ലെന്നും, ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ താൻ ദൈവമല്ലെന്നും സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഈ പരസ്യമായ ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ എല്ലാവരും ഒന്നിരുന്ന ഒരു ഓർമ്മിന്ദ്രം വശംവദനായി, തങ്ങളുടെ വിവ്യ

നാമനായ മിശിഹായ്ക്കുവേണ്ടി അവർ സഹിച്ച മുറിവുകളും അംഗ
 ഭംഗങ്ങളും കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവർ തീവ്രമായി അറിയോസി
 നെതിരായി വാദിച്ചു. ശ്ലീഹന്മാരുടെ കാലം മുതൽക്കുള്ള സത്യ
 വിശ്വാസം അവർ സ്വപ്നമായി കാണിച്ചു. ശ്ലീഹന്മാരാൽ എഴ
 തപ്പെട്ട കൃതികളിൽ നിന്നുതന്നെ അവരുടെ വാദത്തെ അവർ സ്ഥാ
 പിച്ച്. അറിയോസും അനായായികളും വേദവിപരീതികളാണെ
 ന്നതെന്ന അവർ തീരുമാനിച്ചു. സത്യമായി വിശ്വസിക്കേണ്ടതു്
 യേശു മിശിഹാ സാക്ഷാൽ ദൈവമാണെന്നും, സാരാംശത്തിൽ പി
 താവിനോടു സമനാണെന്നും, താൻ പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാ
 ശവും സത്യദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള സത്യദൈവവും, ജനിച്ചവനും
 സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും, സാരാംശത്തിൽ പിതാവിനോടു് ഭേദം
 കൂടാതെ സമത്വമുള്ളവനും, തന്നാൽ സകലവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവ
 നും ആണെന്നും അവർ തീരുമാനിച്ചു. അറിയോസിനെയും കൂട്ടരേ
 യും ശപിച്ച് വി. സഭയിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിച്ചു.

സത്യവിശ്വാസപരമായി പുത്രൻതമ്പുരാനെക്കുറിച്ച് സ്വപ
 ഷ്ടമായി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ അന്താനാസ്യോസ് ശൈമാഗ്നൻ
 നിർദ്ദേശിച്ച പദം 'ഹോമോ ഊസിയോസ്' (Homo Ousios)
 എന്നാണ്. അതായതു് (പിതാവിനോടു്) 'ഏകസാരാംശമുള്ള
 വൻ' പിതാവിനോടു് ഏകസാരാംശമായിരിക്കുന്നവൻ ഭേദതര
 ത്തിലും പിതാവിനെക്കാൾ കുറവുള്ളവനല്ലല്ലോ. എന്നാൽ കൈ
 സറിയായിലെ യൂസേബിയോസ്, ഹോമോയ് ഊസിയോസ്
 (Homo Ousios) എന്ന പദം നിർദ്ദേശിച്ചു. അതായതു് 'സാരാം
 ശത്തിൽ പിതാവിനെപ്പോലെയുള്ളവൻ' എന്നത്രെ അതിന്റെ
 അർത്ഥം. വിശുദ്ധ അന്താനാസ്യോസ് ശക്തിയുക്തം എതിർത്തു്
 അതിനെ ഖണ്ഡിച്ചു. അപ്രകാരം പുത്രൻതമ്പുരാനെക്കുറിച്ചുള്ള വി
 ശ്വാസപ്രമാണമംഗം നിഖ്യായിൽവച്ച് പൂർണ്ണമാക്കപ്പെട്ടു. അ
 തിന്നുംപുറമെ പുത്രൻ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നവെ
 ന്നോ, തന്റെ ജനനത്തിനുമുൻപ് താൻ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നില്ല
 ന്നോ, താൻ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനോ പി
 താവിൽനിന്നും വ്യത്യംസപ്പെട്ട സാരാംശത്തോടു കൂടിയവനാണെ
 ന്നോ മാറ്റങ്ങളാൽ വിധേയനാണെന്നോ പറയുന്നവനെ വി. സഭ
 ശപിക്കുന്നുവെന്നും സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയിക്കുകയുണ്ടായി.

2. മാമോദീസായെപ്പറ്റി

വേദവിപരീതികളുടെ മാമോദീസായെ സംബന്ധിച്ച് പാ
 ശ്ചാത്യസഭകളും പൗരസ്ത്യസഭകളും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായ

ഭിന്നതകളെ സംബന്ധിച്ചും വി. കപ്രിയാനോസും റോമ്മാമെത്രാനും തമ്മിൽ നടത്തിയ വാദപ്രതിവാദങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും നാം മുന്പു കണ്ടതാണ്. അതിനു് ഒരു അന്ത്യതീരുമാനമാണ് സുന്നഹദോസ് ചെയ്തത്.

തൽസംബന്ധമായ തീരുമാനം ഇത്തരത്തിലായിരുന്നു:- 'ശമീശ'ത്തായക്കാർ (Samosatha) പഴയവയുടെ അനന്യായികളിൽനിന്നും (മ്ശിഹായുടെ ദൈവത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ) അറിയോസുകാരിൽനിന്നും മറ്റുമായി വരുന്നവരെ വി. സഭയിൽ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ മാമോദീസാ മുക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവർ പ. ത്രിത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും വേണ്ടത്തക്ക ന്യായമായ മറ്റു കാര്യങ്ങളും കൂടാതെയാണ് മാമോദീസാ നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ വി. സഭയിൽ മാമോദീസാ ഏറ്റതിനുശേഷം വേദവിപരീതികളായിത്തീർന്നവരെ തിരിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും മാമോദീസാ മുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

3. പെസഹാആഘോഷത്തെപ്പറ്റി

ഈ വിഷയവും മുൻകാലങ്ങളിൽ പല അഭിപ്രായഭിന്നതകൾക്കും കാരണമാക്കിയിരുന്നു. നീസോൻ മാസം 14-ാംതീയതി കർത്താവിന്റെ മരണദിവസമായിരുന്നതിനാൽ, ആഴ്ചയിൽ ഏതു ദിവസം അതു വന്നാലും അന്ന് സ്കീപ്പസായുടെ ഓർമ്മയും അതിന്റെ 3-ാംദിവസം ഉയർപ്പുപെരുന്നാളും ആഘോഷിക്കണമെന്ന് ഒരു വിഭാഗവും, അതല്ല, വെള്ളിയാഴ്ച സ്കീപ്പസായുടെയും, ഞായറാഴ്ച ഉയിർപ്പിന്റെയും ഓർമ്മ കഴിക്കണമെന്ന് മറ്റൊരു വിഭാഗവും വാദിച്ചിരുന്നു. നിലയാസുന്നഹദോസ് ഏതൽസംബന്ധമായി തീരുമാനിച്ചത്, വസന്തകാലത്തെ സമരാത്രി കഴിഞ്ഞുവരുന്ന പൗർണ്ണമിക്കു ശേഷമുള്ള ആദ്യഞായറാഴ്ചയാണ് ഉയിർപ്പുപെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കേണ്ടതെന്നും അതനുസരിച്ച് പെസഹാപ്പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു.

4. മെലിത്തൂസ് ശീശ്മ

അലക്സന്ദ്രോസഭയിൽ ഒരു കഴപ്പുമുണ്ടായി. അവിടെ അസ്യത്തിലെ എപ്പിസ്കോപ്പായ മെലിത്തൂസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേലധികാരിയായ അലക്സന്ദ്രായുടെ പത്രോസ് പാത്രീയർക്കീസിനോടു് എത്രയും ധിക്കാരമായി ഒരോ ഇടവകയിലും കയറി തന്നിഷ്ടമായി പട്ടം കൊടുക്കുകയും മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുകപോലും ചെയ്തു. ഇക്കാരണത്താൽ മെലിത്തൂസിനെ വിശുദ്ധ

പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കി. ഇതു സംബന്ധിച്ച് സുന്നഹദോസ് മെലിത്തൂസിനെ കുറച്ചെടുത്തുകയും അയാൾക്ക് 'എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ' എന്ന ബഹുമാനനാമമല്ലാതെ, ഭരണതർക്കം പട്ടം കൊടുക്കുവാനോ സ്ഥലംമാറ്റുവാനോ അധികാരമില്ലാതെ പ്രവർത്തനരഹിതനായിരിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു.

സുന്നഹദോസിനു ശേഷം

നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിൽ വെച്ച് അറിയോസും സഹചരന്മാരും പരാജിതരായെങ്കിലും സത്യത്തിന്റെ ശത്രുവായ സാത്താൻ പിന്നെയും കലാപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സുന്നഹദോസിനു ശേഷം നാടു കടത്തപ്പെട്ട അറിയോസും സഹപ്രവർത്തകരും കസ്സന്തിനോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ സഹോദരിയും അറിയോസ് പക്ഷക്കാരിയുമായ കോൺസ്റ്റന്ത്യയുടെ നിർബന്ധപൂർവ്വമായ പ്രേരണമൂലം തിരിയെ വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഇവർ തങ്ങളുടെ വേദവിപരീതോപദേശത്തെ ഇഴജിപ്പിച്ചും പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലും പ്രബലീകരിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചുവന്നു. ഇവർ കൈസരിയായിലെ യൂസേബിയോസിനെയും വശത്താക്കിക്കൊണ്ടു് അന്ത്യോഖ്യായുടെ പാത്രിയർക്കീസും മഹാശാസ്ത്രജ്ഞനും പുണ്യാത്മാവുമെന്നു് സർവ്വസമ്മതനുമായ മോർ ഒസ്റ്റാന്തോവോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി.

അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ ഭ്രഷ്ടനാക്കിയതുപോലെ അലക്സന്ദ്ര്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ ഭ്രഷ്ടനാക്കുവാൻ അവർ നിശ്ചയിച്ചു. റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസ് സുന്നഹദോസിൽ ആഗതനാകുകയോ, അറിയോസുകാരെ ശക്തിയായി എതിർക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തോടു് അറിയോസിനും കൂട്ടർക്കും വലിയ വിരോധമില്ലായിരുന്നു. തന്നെ ശക്തിയായി എതിർത്ത അന്ത്യോഖ്യാ, അലക്സന്ദ്ര്യാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ നേരെയാണു് അറിയോസിന്റെ ചൈരാഗ്യം മുഴുവൻ ജപലിച്ചതു്. ക്രി. 326-ൽ വി. അത്താനാസ്യോസ് അലക്സന്ദ്ര്യാ പാത്രിയർക്കീസായെന്നു നാം മുന്പുതന്നെ കണ്ടതാണല്ലോ. വി. അത്താനാസ്യോസിനെതിരായും കത്തന്മാരും അവർ പ്രയോഗിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ ത്രീവു് എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു നാടുകടത്തി.

എതിരാളികൾ ഇല്ലാതായപ്പോൾ അറിയോസും കൂട്ടരും ആ ഹു്ളാദകൊണ്ടു മതിമാറാൻ അറിയോസിന്റെ കക്ഷിക്കാർ അയാ

ഉള്ള കസ്സന്തീനോപോലീസിലെ ദ്രോസനദേവലയത്തിൽ കയ
 റി ദേവലയം കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ കർമ്മം നടത്തുവാൻ നി
 ശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസിയായിരുന്ന കസ്സന്തീനോപോ
 ലീസ് മെത്രാനായ അലക്സന്ത്രോസ്, അറിയോസിനെ അതി
 നന്ദമെടുത്തില്ലെങ്കിലും അവർ അതിനുവേണ്ട സർവ്വ ദൈവങ്ങളും
 ചെയ്തു. വിശ്വാസിയായ മെത്രാൻ, ദൈവതിരുസന്നിധിയിൽ ത
 ന്റെ നിസ്സഹായവസ്ഥ ബോധിപ്പിച്ചു. എന്തിനധികം? ആഡംബ
 രസമനപിതനായി ദേവലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ വന്ന അറി
 യോസ് മാർഗ്ഗമധ്യേ വയറ്റിൽ ശക്തിയായി വേദന തോന്നുക
 യാൽ ഒരു മറപ്പുരയിൽ കയറി; അവിടെവെച്ച് ഉദരം പൊട്ടി കട
 ലുകൾ പുറത്തുപാടി മരിച്ചുപോയി. അത്രമൊഴി ദേവലയത്തിൽ
 കയറുവാൻ മുതിർന്ന ശപിക്കപ്പെട്ടവന്റെ അന്ത്യം അതികഘോരമായ
 രീതിയിൽ നികൃഷ്ടമായ ഒരു മറപ്പുരയിൽ വെച്ച് ജനമെല്ലാം ച
 ക്രവർത്തിപോലും സംഭവിച്ചു. തന്നിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന
 ചക്രവർത്തി അന്താനിയോസ് എന്ന താപസശ്രേഷ്ഠൻ ഏഴുതി
 യപേക്ഷിച്ചു. വി. അന്താനോസ്യോസിനെ തിരികെ വിളിക്ക
 വാൻ വിശുദ്ധൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മഹാരോഗബാധിതനായ കസ്സ
 നീനോസ്, വി. അന്താനോസ്യോസിനെ തിരികെ വിളിച്ചു.
 337 ൽ മഹാനായ കസ്സന്തീനോസ് ചക്രവർത്തി മരിച്ചു.

കസ്സന്തീനോസിന്റെ കാലശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാ
 രായ കസ്സന്തീൻ, കസ്സന്തീയസ്, കോൺസ്റ്റാന്റസ് എന്നീ
 മുഖർ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളിലായി രോമ്മാസാഗ്രാജ്യത്തെ ഭരിച്ചു.
 338 ൽ വി. അന്താനോസ്യോസ് അലക്സന്ത്രിയായിൽ തിരി
 ച്ചെത്തി ഭരണം തുടങ്ങിയെങ്കിലും രണ്ടു വർഷത്തിനകം അദ്ദേഹം
 വീണ്ടും സ്ഥലം വിടേണ്ടതായിവന്നു. 349 ൽ വീണ്ടും കോൺസ്റ്റാന്റ
 സ് ചക്രവർത്തിയുടെ അനുകൂല്യത്താൽ അലക്സന്ത്രിയായിലെ
 ത്തി 5 വർഷം സമാധാനത്തോടെ ഭരിച്ചു. പിന്നീടും അദ്ദേഹം പ
 ലപ്പോഴും നാടുകടത്തപ്പെടുകയും ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും അ
 വസാനം 373 ൽ തന്റെ സ്നേഹിതനായ പത്രോസിനെ അലക്
 സന്ത്രോസി-ഹാസനാധിപനായി വാഴിച്ചുകൊണ്ടു കാലധർമ്മം പ്രാ
 പിടിക്കുകയും ചെയ്തു.

സത്യവിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ധീരധീരം പോരാടിയ വി
 അന്താനോസ്യോസ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാന്മാരിൽ തന്നെ പല
 രും അറിയോസ് പക്ഷംകൊണ്ടായി തീർന്നിട്ടും, ചഞ്ചലനാകാതെ

നിലനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചു. എല്ലാവരും തന്നിടക്കെതിരാണെന്നും അദ്ദേഹത്തെ എതിർക്കണമെന്നും സ്നേഹിതന്മാർ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ 'ഞാൻ ലോകത്തോടു എതിർക്കുന്നു' (Athanasius Contra Mundum) എന്ന് സുധീരം പ്രതിവചിക്കയത്രെ ചെയ്തത്. കപ്പദോക്യായിലെ പ. പിതാക്കന്മാരായ ബസ്സേലിയോസ്, ഗ്രിഗോറിയോസ് ആദിയായവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ, ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നിവ വഴിയായി അറിയോസുകക്ഷി പിന്നീടു ക്ഷയോന്മുഖമാകുകയും നിവ്യാവിശ്വാസം പ്രബലപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

കുസൃതന്തീനോപോലീസ് സുന്നഹദോസ്
(ക്രി. 381)

അറിയോസിന്റെ വേദവിപരീതം മിക്കവാറും നാമാവശേഷമായി. എന്നാൽ സമാധാനത്തോടെ അധികകാലം നിൽക്കുവാൻ തിന്മയുടെ അധിപനായ സാത്താൻ സമ്മതിച്ചില്ല. അറിയോസിന്റെ വേദവിപരീതം പുത്രൻ തമ്പുരാൻ പിതാവിനോടു സമനല്ലെന്നായിരുന്നവല്ലോ. എന്നാൽ കസ്സന്തീനോപോലീസിലെ മെത്രാനായിരുന്ന മക്കദോനിയോസ്, വി. റൂഫോ പിതാവിനോടു സമനല്ല എന്നൊരു വേദവിപരീതം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതിനെ ശപിച്ച് തള്ളുവാനും സത്യവിശ്വാസം ഉറപ്പിക്കുവാനുമായി കൂടിയതാണ് കസ്സന്തീനോപോലീസിലെ പൊതുസുന്നഹദോസ്. ഇതു 381 ൽ കസ്സന്തീനോ പോലീസിൽ വെച്ച് നടത്തപ്പെട്ടു.

ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായിരുന്ന മഹാനായ തോമോദോസ്സോസ് ചക്രവർത്തിയാണ് പ്രസ്തുത സുന്നഹദോസിനുവേണ്ട സജ്ജീകരണങ്ങൾ ചെയ്തത്. നിവ്യായിൽ നാം കണ്ടതുപോലെ ഇവിടെയും അന്ത്യോഖ്യർപാത്രിയർക്കീസാണ് ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചത്. വി. മിലിത്തോസ് ആയിരുന്നു അക്കാലത്തെ അന്ത്യോഖ്യാപാത്രിയർക്കീസ്. ഒരു നൂററിഅൻപതു എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ അതിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. എന്നാൽ റോമാപാത്രിയർക്കീസോ പ്രതിനിധികൂളാ അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു, ഇങ്ങനെയല്ലാമായിരുന്നിട്ടും കസ്സന്തീനോപോലീസ് സുന്നഹദോസിനെ റോമാ ആദ്യം സാർവത്രികസുന്നഹദോസായി സമ്മതിച്ചില്ലെങ്കിലും അധികം താമസിയാതെ സമ്മതിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായിത്തീർന്നു. സുന്നഹദോസ് ആരംഭിച്ച അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ്

പ് അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന വി. മിലിത്തോസ് കാലം ചെയ്തു. പകരം അദ്ധ്യക്ഷനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത് നാസിയാൻസിലെ വി. ഗ്രിഗോറിയോസ് ആയിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നാൻസിയിലെ മെത്രാനായിരുന്നശേഷം കന്യന്തിനോപ്പോലീസ് മെത്രാനായി തിന്നാൽ അലക്സന്ത്രിയായിലെ മോർ തീമോത്തേവോസിനും മെസ്രയിമിൽനിന്നും വന്ന മറു എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർക്കും അത് പൂർവ്വികചതിവിന് വിരുദ്ധമാണെന്നു തോന്നുകയാൽ അതേപ്പറ്റി അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പരിശുദ്ധനായ ഗ്രിഗോറിയോസ് 'ഈ സ്ഥാനം കിട്ടണമെന്നു ഞാൻ ആശിച്ചില്ല. അതിനുവേണ്ടി പ്രയാസപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല' എന്നു സത്യമായി പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു പ്രിയതരമായിരുന്ന ധോജീവിതത്തിലേക്കു സന്തോഷസമേതം പിൻവാങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിനു പകരമായി വി. നക്താറിയോസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സുന്നഹദോസ് തുടർന്നു നടത്തി. വി. നക്താറിയോസിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വി. ഗ്രിഗോറിയോസ് സന്തുഷ്ടനായി. എന്തെന്നാൽ അവർ തമ്മിൽ ആത്മമിത്രങ്ങളായിരുന്നു.

സുന്നഹദോസ് പ്രഥമമായി നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും പിന്നീടു് മക്കദോനിയോസിന്റെ വേദവിപരീതത്തെക്കുറിച്ച് പര്യാലോചിക്കുകയും അതു് അബദ്ധോപദേശമാണെന്നു തീരുമാനിച്ചു് ശപിച്ചു തള്ളുകയും ചെയ്തു. മക്കദോനിയോസിനെ തള്ളിയതിനുശേഷം വി. റ്റുഹാ ദൈവമാണെന്നും പിതാവിനോടും പുത്രനോടും ഏകസാരം ശുദ്ധവനാകുന്നുവെന്നും വിശദീകരിച്ചു നിശ്ചയിച്ചു. 'സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന കർത്താവും പിതാവിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു് പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടെ വസിക്കപ്പെട്ടു് സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനും, നിബീയന്മാരും ശ്രീഹന്മാരും മുഖാന്തിരം സംസാരിച്ചവനുമായി ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള (ഏക റ്റുഹായിലും) എന്നഭാഗം നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി.

ഇതിലെ മൂന്നാം കാനോൻ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു. അതിപ്രകാരമാണ്- 'റോമ്മായുടെ മെത്രാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്ത ബഹുമാന്യസ്ഥാനം കന്യന്തിനോപ്പോലീസ് മെത്രാനായിരിക്കട്ടെ. എന്തെന്നാൽ ഈ പട്ടണം പുതിയ റോമ്മായാണല്ലോ.' ഇതിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതി, റോമ്മാ, അന്ത്യോഖ്യാ. അലക്സന്ത്രിയാ എന്നീ ക്രമത്തിലായിരുന്നു. കന്യന്തിനോസ് സുന്നഹദോസിൽവെച്ചു്

മാത്രമാണ് കസ്തൂരിനോസ് ഒരു പാത്രീയർക്കോസിംഹാസനമാ യി തീർന്നതെന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്.

സുന്നഹദോസിനുശേഷം മക്കദോനിയോസിനെ നാടുക്കടത്തുക യും, വേദവിപരീതികളുടെ കൈവശത്തിലിരുന്ന പള്ളികൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ സഭ സ മധാനത്തോടെ പുരോഗമിച്ചു.

എഫേസൂസ് സുന്നഹദോസ് (ക്രി. 431)

കസ്തൂരിനോസ് പാത്രീയർക്കീസായിരുന്നു നെസ്തോറിന്റെ വേദവിപരീതമാണ് പ്രസ്തുത സുന്നഹദോസിനു കാരണമായതു്. നെസ്തോർ, സിറിയ ടേഗീയനും അന്ത്യോഖ്യായിൽ വിദ്യാഭ്യാ സം നടത്തിയിട്ടുള്ളവനുമായിരുന്നു. ടെറാജീവിതത്തിൽ നിഷ്ഠയു ള്ളവനും സമർത്ഥനുമായ ഒരു പട്ടക്കാരനായി അന്ത്യോഖ്യായിൽ നെസ്തോർ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. വിശ്വാസപാലനത്തിനുള്ള ഒരു സുകൃം, മതവൈരാഗ്യം എന്നിവയിൽ ഇദ്ദേഹം അദ്ധീതീയനാ യിരുന്നതിനാൽ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധനായി. ക്രി. 428 ൽ ഇദ്ദേഹം കസ്തൂരിനോപോലീസ് പാത്രീയർക്കീസായി അവരോ ധിക്കപ്പെട്ടു. അറിയോസ് മക്കദോനിയോസ് മുതലായ വേദവി പരീതികളുടെ അനുയായികളോടു് ഇദ്ദേഹം നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം പെ ള്തമാറി. മേൽപ്പറഞ്ഞ വേദവിപരീതികളുടെ പിന്നാലെ പോകു ന്ന ഒരു കടുത്ത വേദവിപരീതിയായിത്തീർന്നു. നെസ്തോറിന്റെ അ കാലത്തു് ആർക്കും ഓർക്കുവാൻപോലും സാധ്യമല്ലായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനിയായ അനസ്താസി യോസ് എന്ന വൈദികൻ കസ്തൂരിനോപോലീസിലെ ഭദ്രാസന ദേവാലയത്തിൽ ഒരു നവീനോപദേശം പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പി ച്ചു. ആളുകൾ ക്ഷുഭിതരായെങ്കിലും നെസ്തോർ അബദ്ധോപദേശ ണ്ണെ പിൻതാങ്ങുവാനാണ് നിശ്ചയിച്ചതു്. വേദവിപരീതം താ ളെ പേർക്കുനവിധമാണ്.

'വി. മറിയാമിനെ ദൈവമാതാവെന്നു് സംബോധനചെയ്യു വാൻ പാടില്ല. കാരണം, അവൾ കേവലം ഒരു മനുഷ്യസ്ത്രീയാണ്. ദൈവത്തിനു് ഒരു മാതാവുണ്ടാകുവാനോ ദൈവത്തെ ഒരു മനുഷ്യ സ്ത്രീക്കു പ്രസവിപ്പാനോ സാധ്യമല്ല, മറിയാം പ്രസവിച്ചതു് സാ

ധാരണ മനുഷ്യനായ യേശുവിനെയാണു് ദൈവമെന്നു കരുതപ്പെട്ടു. യേശുവിൽ പിന്നീടു് ദൈവത്വം വന്നു, അങ്ങനെ ദൈവസ്വഭാവം മനുഷ്യസ്വഭാവം. എന്നീ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രണ്ടുസ്വഭാവങ്ങളും യേശുവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ആലയത്തിൽ എന്നതുപോലെ ദൈവത്വം യേശുവിൽ വസിക്കുകയായിരുന്നു. ദൈവം ജനിക്കുകയോ കഷ്ടപ്പെടുകയോ ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ദൈവത്വം കഷ്ടമനുഭവിച്ചില്ല. മനുഷ്യത്വം മാത്രമാണു്, ക്രമം, ശുദ്ധി, സഹിച്ചതു് ഈ വാദങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി വി. മറിയംമിന്നിക്കൊടുത്തു് അക്കാലം വരെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ദൈവമാതാവു് എന്ന സഭാശാസ്ത്രം നീക്കിക്കളയുകയും, അതിനുപുറമെ ദൈവമേ! നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു..., എന്നാദിയായ സൂതിപ്പിൽനിന്നും 'ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കുരിശിനെപ്പുട്ടവനെ' എന്ന ഭാഗം മാറ്റിക്കളയുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാം മൂന്നാം മാസം, പ്രായമുള്ള ശിശുവിനെ ദൈവമെന്നുവെണ്ണും ആരാധിക്കുവാൻ തന്നിടു് സമ്മതമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചു. ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ക്ഷോഭം വർദ്ധിച്ചു. ദൈവാലയങ്ങളും തെരുവീഥികളും കലഹകേന്ദ്രങ്ങളായി പരിണമിച്ചു. അപ്പോൾ നെസ്തോർ ഒരു സംഘം വിളിച്ചുകൂട്ടി, തന്റെ ഉപദേശത്തെ എതിർക്കുന്ന എല്ലാവരെയും മുടക്കി നെസ്തോറിയൻ വേദവിപരീതം കൂടുതൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു. അലക്സന്ദ്രിയായിലെ പാർത്രിർക്കീസായിരുന്ന വി. കൂരിലോസു് സത്യത്തിന്റെ നേതാവായി രംഗപ്രവേശനം ചെയ്തു. അഗാധപണ്ഡിതനായ ഇദ്ദേഹം പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തുകളിൽനിന്നും പ്രത്യേകിച്ചു് വി. അത്താനാസ്യോസു്, വി ബസിലിയോസു്, ഗ്രിഗോറിയോസു്, ഈയാവാന്നീസു് എന്നിവരുടെ കൃതികളിൽനിന്നും നിരവധി ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു് നെസ്തോറിയൻ ഉപദേശം പൈശാചികമാണെന്നു തെളിയിക്കത്തക്ക ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. നെസ്തോർ ഇതിങ്കൽ കപിതനായി തന്റെ ഒരു പട്ടക്കാരനായ അപ്പോദോസിനെക്കൊണ്ടു് അതിനൊരു പ്രഖ്യാപനവും പുറപ്പെടുവിച്ചു. അപ്പോൾ വി. കൂരിലോസു്, നെസ്തോറിനു തന്നെ അയാളുടെ അബദ്ധങ്ങൾ വിശദീകരിച്ച ഒരു ലേഖനമയച്ചു. നെസ്തോർ അതിലും വഴങ്ങിയില്ല. കൂരിലോസും വി. കൂരിലോസും നെസ്തോറും പരസ്പരം ഇതുസംബന്ധമായ പല ലേഖനങ്ങളും അയക്കുകയുണ്ടായി. ഈ തർക്കവും അതിൽനിന്നു ഉരുവിച്ച കലാപങ്ങളും നിമിത്തം വലിയ തേവോദേശ്യോഫേസ്യസിൽ കൂടുതൽ പണ്ണി വേണ്ടു് പുറപ്പെടുവിക്കുക ചെയ്തു.

ക്രി. 431 ൽ സുന്നഹദോസ് എഫേസുസിൽ കൂടി വിശുദ്ധ കൂറിലേംസായിരുന്നു സുന്നഹദോസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. ഏകദേശം 200 വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരോളം ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. നെസ്തോർ, സുന്നഹദോസ് മുമ്പാകെ ഹാജരാകണമെന്ന് സുന്നഹദോസ് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ആരും അയച്ചു. എന്നാൽ അയാൾ അതനുസരിച്ച് ഹാജരായില്ല. തദനന്തരം നെസ്തോറിന്റെ വേദ വിപരീതത്തെപ്പറ്റി കൃത്യമായി ചർച്ചചെയ്യുകയും, അത് ശുദ്ധീകരണം കാര്യമായിട്ടുവെച്ചു വിശ്വാസത്തിന് വിപരീതമാണെന്നുള്ള തീർപ്പു കല്പിക്കുകയും നെസ്തോറിനെയും അയാളുടെ ഈ അബദ്ധോപദേശത്തോടു ചേർന്നവരെയും ശപിച്ചു തള്ളുകയും ചെയ്തു. അതിനുപുറമെ പുത്രൻ സ്വഭാവത്തിൽ ഒരു കന്യായും. (ആളത്വം) പൂർണ്ണവൈകാരികയും പൂർണ്ണമനുഷ്യത്വവും യോജിച്ചുള്ള ഒരു ക്രിസ്തുനോയും. (സ്വഭാവം) ആണ് ഉള്ളതെന്നും ആകയാൽ വിശുദ്ധമറിയം ദൈവമാതാവെന്നുമുള്ള പൂർവ്വികവിശ്വാസത്തെ അവർ ഉറപ്പായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുപുറമെ മറ്റു ചില നിശ്ചയങ്ങളും പാസ്സാക്കി.

അതിൽ പ്രധാനമായത് എഫേസുസ് സുന്നഹദോസിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ സ്ഥാനത്തു നിന്നും തള്ളപ്പെടുകയും, അന്ത്യക്കാർ മുടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. സുന്നഹദോസ് കഴിയാറായപ്പോൾ ആഗതനായ അന്ത്യോഖ്യായിലെ യൂഹാനോൻ പാത്രിയർക്കീസ്, നെസ്തോർ ഒരു സുറിയാക്കാരനായതിനാൽ ആദ്യം അല്പം ആലക്ഷ്യം നെസ്തോറിനോടു പ്രകടിപ്പിച്ചെങ്കിലും അവസാനം സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയത്തിൽ അദ്ദേഹവും ഒപ്പുവെക്കുകയുണ്ടായി. നെസ്തോറിനെ ചക്രവർത്തിനാടുകടത്തി. അദ്ദേഹത്തിനു പകരമായി കന്യന്തിനോസ് സിംഹാസനത്തിലേയ്ക്ക് വിശിഷ്ടനായ മക്സിമീനോസിനെ വാഴിച്ചാക്കി.

എഫേസുസിലെ രണ്ടാം സുന്നഹദോസ്

(ക്രി. 449)

എഫേസുസിലെ ഒന്നാം സുന്നഹദോസും നെസ്തോറിയന്റെ നോട്ടുകടത്തലും കഴിഞ്ഞിട്ടും സമാധാനമായില്ല. കന്യന്തിനോ പോലീസിലെ ഫ്ലോറിയൻ മുതലായവർ നെസ്തോറിയൻ പാ

യോദ്ധ്യേ കലഹമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ കസ്തൂരിനോപോലീസിലെ ധ്യാനാധിപനും പ്രസിദ്ധനുമായ എവുത്തിക്കോസ് എന്ന പട്ടക്കാരൻ അവരോടു ശക്തിയായി എതിർത്തുവാദിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ അദ്ദേഹം വാദത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തിൽ മറ്റൊരു അബദ്ധവിശ്വാസത്തിൽ ചെന്നുചാടി. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകസഭാവിശ്വാസത്തെ അദ്ദേഹം വ്യാഖ്യാനിച്ചുവന്നപ്പോൾ മനുഷ്യത്വം ദൈവത്വത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടു ഒരു സ്വഭാവമായി തീർന്നുവെന്നു അബദ്ധമായി ചെന്നുപറിയതു്.

(സത്യവിശ്വാസം ഇതാണു്. ദൈവസ്വഭാവം ദേഹപ്പെട്ടു് മനുഷ്യസ്വഭാവമായി തീരുകയോ തമ്മിൽ സമ്മിശ്രപ്പെടുകയോ, കൂടികലർന്നു് വേറൊരു വസ്തുവായി തീരുകയോ ചെയ്യാതെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും എന്നീ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഒരിക്കലും വേർതിരിയാത്തപ്രകാരം ദൈവത്വത്തിന്റെയും പാപമൊഴികെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും പൂർണ്ണ ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടി യോജിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു) എവുത്തിക്കോസിന്റെ അബദ്ധമായ ഉപദേശം പ്രസിദ്ധമാക്കി. ഇരുസ്വഭാവ വാദികളായ നെസ്തോറിയൻ പക്ഷക്കാരെക്കൂടി ഇദ്ദേഹത്തോടു് എതിർക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായി. അവർ നെസ്തോറിയൻ അഭിപ്രായക്കാരായ ഫുളവിയന്റെ അടുക്കൽ സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹം ഭൂരിപക്ഷം പേരും നെസ്തോറിൻ ചെയ്തുള്ള ഒരു സംഘം 30 എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ വിളിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടു് എവുത്തിക്കോസ് യന്നു് പ്രതിവാദിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

അയാൾ ആദ്യം ചെന്നില്ലെങ്കിലും അവസാനം ആഗതനായി നെസ്തോറിയൻ അഭിപ്രായപ്രകാരം രണ്ടു സ്വഭാവമെന്നു് സമ്മതിക്കുവാൻ അയാളെ വളരെ നിർബന്ധിച്ചുവെങ്കിലും സമ്മതിച്ചില്ല. അവർ എവുത്തിക്കോസിനെ മുടക്കി. അതിനുപുറമെ, എഫേസുസു് സുന്നഹദോസു് നിശ്ചയിച്ചതിനു് വിപരീതമായി യോജിപ്പിനു് ശേഷം ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവമുണ്ടെന്നും അവർ തീരുമാനിച്ചു. എവുത്തിക്കോസു് അന്റെ കാര്യം പുനരാലോചന ചെയ്യണമെന്നു് ചക്രവർത്തിയോടു് മറ്റു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. എഫേസുസിൽ ഉൾപ്പെട്ടു് സുന്നഹദോസു് കൂടത്തക്കവണ്ണം ചക്രവർത്തിയോടു് അലക്സന്ദ്രിയയിലെ വി. ഗ്രിഗോറിയൻ അഭിപ്രായം അലക്സന്ദ്രിയയിലെ വി. ഗ്രിഗോറിയൻ അഭിപ്രായം, ഉദ്ദേശ്യമില്ലാത്ത യുവനീലിനും കസ്തൂരിനോപോ

ലീസിലെ ഫ്ലൂബിയനും, എഫേസുസിലെ സ്റ്റേഫാനോസിനും കൈസറിയ എപ്പിസ്കോപ്പാറ്റും മറ്റും ക്ഷണക്കത്തുകൾ അയച്ചു റോമ്മായിലെ ലയോൻപാപ്പാഴ്ചികെ മേൽപ്പറഞ്ഞവരെല്ലാവരും (ഏകദേശം 130 എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ) സംബന്ധിച്ച ലയോൻ പ്രതിനിധികൾ ഹാജരായിരുന്നു. വി.ദീയസ്കോറസും ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. ഇരു സ്വഭാവത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു ദീർഘപത്രം വഹിച്ചു. ഇരു സ്വഭാവത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു ദീർഘപത്രം (ലയോൻ തുംസാ Tome of Leo) ലയോൻപാപ്പാ കോടുത്തയിച്ചിരുന്നു എവുത്തിക്കൂസ് സുന്നഹദോസിൽ ഹാജരായി, പോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസത്തെ സമ്മതിച്ചു. അയാളുടെ അബദ്ധോപദേശത്തെ പരിത്യജിച്ചു. പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്തുകയാൽ തൽക്കാലത്തേയ്ക്ക് അയാളുടെ മുക്കുതീർത്തു. എന്നാൽ അയാൾ വീണ്ടും അബദ്ധോപദേശത്തെ മുറുകെ പിടിക്കുന്ന വേദവിപരീതിയെന്നു കാണുകയാൽ എവുത്തിക്കൂസിനെ ട്രഷ്ടനാക്കി. എന്നാൽ എഫേസുസ് തീരുമാനത്തിനെതിരായി 'മ'ഗിഹായിൽ ഇരു സ്വഭാവം എന്നുള്ള ലയോൻ അഭിപ്രായം അടങ്ങിയ ലേഖനവും അവിടെ വായിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല.

ഇതിൽ ക്രൂദ്ധനായിത്തീർന്ന റോമ്മായിലെ ലയോൻപാപ്പാ ചൈരിനിരോധനത്തിന് സമയം പാർത്തിരുന്നു. നെസ്റ്റോറിനെ വി. സഭ എപ്രകാരം വേദവിപരീതിയെന്നു ഗണിക്കുന്നുവോ, അതേപ്രകാരം തന്നെ എവുത്തിക്കൂസിനെയും ഗണിക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കല്ക്കദോൻ സുന്നഹദോസ്
(451)

എഫേസുസ് സുന്നഹദോസിൽവെച്ചു റോമ്മായിലെ ലയോൻപാപ്പാറ്റും സംബന്ധിച്ച ക്ഷീണമാണ് കൽക്കദോൻ സുന്നഹദോസിനു വഴിതെളിച്ചതു്. ക്രിസ്തുവിൽ ഏകസ്വഭാവം എന്നുള്ള എഫേസുസ് പൊതുസുന്നഹദോസ് സത്യത്തെ മുറുകെപിടിച്ചിരുന്നവനായ വി. ദീയസ്കോറോസിനെ നശിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശമാണ് ലയോൻപാപ്പായിൻ നിഗൂഢമായിരുന്നതു്. അക്കാലത്തു് തേദവാദോദ്യോഗസ്ഥർ ചക്രവർത്തിയുടെ ഭാര്യയും സഹോദരി പുരക്കെറിയായും കൂടി റോമിൽ തീർത്ഥയാത്രയായിപോയി. വി. പത്രോസ് പൗലൂസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ കബറിൽ അവർ ചെന്നു

പ്രോൾ ലയോൻപാപ്പാ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് കവിണവീണ കിടക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ചയാണ് അവർ കണ്ടത് വിവരം ചോദിച്ചാറെ, അവരുടെ കാലത്തു റോമ്മാസിംഹാസനം എപ്പോഴും രണ്ടാം സുന്നഹദോസിൽവെച്ചു അധികേഷപാർഹമായിപ്പോയല്ലോ എന്നും, അതിനാൽ പൊതുസുന്നഹദോസ് കൂടണമെന്നും ലയോൻ അവരോടാവശ്യപ്പെടുകയും, അവർ വിവരം ചക്രവർത്തിയെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ചക്രവർത്തിയാകട്ടെ എഫേസുസ് രണ്ടാം സുന്നഹദോസ് വളരെ ദൈവാശ്രയത്തോടു ക്രമമായും നടത്തപ്പെട്ടതാണെന്ന് തനിക്കു പൂർണ്ണബോധ്യമുണ്ടെന്നും, അതിനെ തിരായി വെറൊരു സുന്നഹദോസ് കൂടേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും എഴുതി അയച്ചു. നിരാശയും കോപവും അടക്കി ലയോൻപാപ്പാ രണ്ടു കൊല്ലം കഴിച്ചുകൂട്ടി. അങ്ങനെയിരിക്കെ തേവോദോസ്യോസ് ചക്രവർത്തി സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരിയായി മുമ്പു നാം കണ്ട പുരക്കേറിയ ഒരു കന്യാവൃതനേർച്ചയെടുത്ത യെറാക്കോരിയായിരുന്നു. എങ്കിലും സഹോദരൻ പിൻഗാമിയില്ലാതെ അന്തരിച്ചപ്പോൾ 'ഇരുസ്വഭാവ' വാദികളായ ചില എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ അവളുടെ മനസ്സുതിരിക്കയും നെസ്റ്റോറിയതന്ത്രോടു പായ് വൃണായിരുന്ന മർക്കീയാൻ എന്ന പ്രഭുവിനെ വിവാഹം കഴിപ്പാൻ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ കന്യാവൃതം ഉപേക്ഷിച്ച് അവൾ മർക്കീയാനെ വിവാഹം ചെയ്തു. അക്കൊല്ലം തന്നെ രാജ്യഭരണവും മർക്കീയാന്റെ കൈവശം വന്നുചേർന്നു. റോമിലെ ലയോൻപാപ്പാ കാത്തിരുന്ന സമയം സമാഗതമായി. ബഹിഷ്കൃതരായിരുന്ന ഇരുസ്വഭാവവാദികളായ ചില മെത്രാന്മാരെ ലയോൻ, മർക്കീയാന്റെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കുകയും, എഫേസുസ് രണ്ടാം സുന്നഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങളും തീർപ്പുകളും പരിശോധിക്കേണ്ടതിനായി ഒരു സുന്നഹദോസു കൂടുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. മർക്കീയാൻ ഇവരുടെ അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നതിനാൽ സുന്നഹദോസ് കൂടുവാൻ ഉള്ള കല്പന ഇറക്കുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങനെ 451 വൃശ്ചികത്തിൽ കൽക്കീദോനിൽവെച്ചു സുന്നഹദോസ് ആരംഭിച്ചു. 685 ബിഷപ്പന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. ആരംഭത്തിൽ തന്നെ പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധികൾ ദിയസ്കോറോസിനെ അപമാനിക്കാൻ മുതിർന്നു. വി. ദിയസ്കോറോസ് സംഘത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നു അവർ

ആർത്തുതടങ്ങി, എന്നാൽ പലർക്കും ഇതു തീരെ രസിച്ചില്ല. എങ്കിലും മർക്കിയാന്റെ പ്രത്യേകമേൽനോട്ടത്തിൽ ലയോന്റെ ഇഹരൻ സൗണ നടത്തപ്പെടുന്ന സുന്നഹദോസുകയാൽ ആരും എതിർക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. വി. ദിയസ്ക്കോറോസ് ഒരു പുതിയ തത്വം പ്രസംഗിച്ചുവെന്നോ, വേദവിപരീതം പഠിപ്പിച്ചുവെന്നോ ഉള്ള കുറ്റാരോപണവും ഇല്ലായിരുന്നു. ലയോൻ എഫെസുസ് രണ്ടാം സുന്നഹദോസിൽ കൊടുത്തതുപോലെ (പ്രബന്ധം) വായിച്ചില്ലെന്നുള്ള ഏക അപരാധമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് എന്ന് എഫെസുസ് പൊതുസുന്നഹദോസിൽ മംഗ്രഹാസിൽ ഏകസ്വഭാവം തെളിയിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് തീരുമാനിച്ചതിനു വിപരീതമായിരുന്നു ലയോന്റെ തുടരാ എന്നതും വിസ്മരിക്കേണ്ടതു് ഏതായാലും വി. ദിയസ്ക്കോറോസിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും എഴുന്നൽപ്പിച്ചു കറക്കാരുടെ സ്ഥാനത്തിരുത്തി- അല്ല, അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മുറിയിൽ ബന്ധനത്തിലാക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്ന് പറയുന്നവരുമുണ്ട്.

മംഗ്രഹായിൽ രണ്ടു സ്വഭാവമുണ്ടെന്ന് നെസ്തോറിന്റെ വാദം തന്നെയാണു കൽക്കിദോൻ സുന്നഹദോസു പ്രഖ്യാപിച്ചതു്. എന്നാൽ രണ്ടു ആളുപോലും ഉണ്ടെന്ന് അവർ പറഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് നെസ്തോറിയരു കൽക്കിദോസുരുമായുള്ള വ്യക്യാസം. ഇപ്രകാരം മർക്കിയാന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി വി അത്താനാസ്യോസ് മുതലായ പിതാക്കന്മാരുടെ സത്യവിശ്വാസത്തെ കൽക്കിദോനിൽ വെച്ചു അവർ ചവുട്ടിമെതിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇരുസ്വഭാവവാദം ശക്തിപ്പെട്ടു മംഗ്രഹായുടെ ശരീരമാകുന്ന സഭയേയും അവർ രണ്ടായി പിളർന്നതിനാൽ സർവ്വത്ര കലാപമായി ഇരുസ്വഭാവവാദികളിൽനിന്നു അന്ത്യോഖ്യായിലെയും, അലക്സാന്ദ്രിയയിലെയും സിംഹാസനാധിപരായവർ ഭാടീമാറി. വി. അത്താനാസ്യോസ്, വി. കൂരിലോസ് മുതലായവർ ഉപദേശിച്ച ഏക സ്വഭാവവാദത്തെ അവർ മുറുകെപ്പിടിച്ചു.

കൽക്കിദോൻ സുന്നഹദോസിനെപ്പോലെ റോമ്മാപാപ്പായുടെ ആഗ്രഹം അതേപടി സാധിച്ചു മറ്റൊരു സുന്നഹദോസ് അതുവരെ നടന്നിട്ടില്ലെന്ന് റോമ്മാസഭയിലെ ഒരു പണ്ഡിതനും ചരിത്രകാരനുമായ ഫോർട്ട്സ്കൂ തന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രസ്തുത സുന്നഹദോസിലെ 28-ാം കാനോൻ, റോമ്മായുടെ പരമധികാരവാദത്തെ ബന്ധിക്കുന്നതായിരുന്നു. അതു കസ്സന്തിനോപോലീസി

ലെ മുന്പന്തം കണ്ട 3-ാം കാനോനെപ്പോലെ തന്നെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ റോമാക്കടുത്തായിരുന്ന പ്രാധാന്യം പുതിയ റോമായായ (New Rome) കസ്തന്തീനോപ്പോലീസിനുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ് എന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഇതിനാൽ അതിനെ ഒന്നുകൂടി ഉറപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. കസ്തന്തീനോപ്പോലീസിലെ മറ്റൊരാൾമാർക്കും ആഹ്ലാദമുണ്ടാക്കിയ അംഗീകരിച്ച റോമാ പാപ്പാ ഈ 28-ാം കാനോൻ വളരെക്കാലത്തേക്കു സ്വീകരിക്കാതിരുന്നെങ്കിലും പിന്നീട് കാനോൻ സംഹിതയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു. ആകയാൽ കൽക്കദോൻ വരെയും സുന്നഹദോസുകളുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാർ, റോമായുടെ പ്രാഥമ്യം- സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒന്നാം പട്ടണം എന്നതു മുഖമുള്ള പ്രാഥമ്യം-മാത്രമാണെന്നാണ് ശരിയായി വിചാരിച്ചിരുന്നതെന്നു തെളിയുന്നു. അല്ലാതെ വി. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയെന്നുള്ള നിലയിൽ അവർ പ്രാഥമ്യം സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണ്.

കൽക്കദോസു ശേഷം

കൽക്കദോൻ സുന്നഹദോസിൽ പ്രവൃത്തി ചെയ്ത സർവ്വ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെയും, അലക്സന്ദ്രിയാ, അന്ത്യോഖ്യാ എന്നീ സിംഹാസനത്തിലെ സർവ്വ പട്ടക്കാരുടേയും, ജനങ്ങളും പരിപൂർണ്ണമായി പരിത്യജിച്ചു. ഇരുസ്വഭാവവാദികൾക്കും ഈ രണ്ടു സിംഹാസന പരിധിയിലും ഒരു സ്വാധീനവും ചെലുത്താൻ സാധിച്ചില്ല. അന്ത്യോഖ്യാ പട്ടണത്തിലും അലക്സന്ദ്രിയാ പട്ടണത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്ന ഗ്രീക്കുകാർ മാത്രം കസ്തന്തീനോപ്പോലീസിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ഇരുസ്വഭാവവാദികളായി സ്ഥിതിചെയ്തു. സൂറിയനിൽക്കാരും (അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിൽ കീഴുള്ളവർ) ഈശ്വരപ്രായം (Coptics-അലക്സന്ദ്രിയാ സിംഹാസനത്തിൽ കീഴുള്ളവർ) മുഴുവനായി പഴയ വിശ്വാസത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്തു. അർമ്മേനിയൻകാരും അവരുടെ സുന്നഹദോസുവഴിയായി കൽക്കദോനെ ശപിച്ചു. ഇങ്ങനെ പൗരസ്ത്യസഭകളെല്ലാം (കസ്തന്തീനോപ്പോലീസ് സിംഹാസനവും ചിലപ്പോൾ ഇരുസ്വഭാവവാദികൾക്കും, ചിലപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും മാറി മാറി വന്നു വന്നു) പശ്ചാത്യസഭയായ റോമായോടു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാതെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തു.

അന്ത്യോഖ്യായുടെ മക്സിമോസ് പാത്രിയർക്കീസിനു ശേഷം കുറച്ച കാലത്തേക്കു കൽക്കദോസുകാർക്കു ചിലരെ തൽ സ്ഥാനം

നന്നു കയറുവാൻ സാധിച്ചു. അതു രാജശക്തി മുഖമായിരുന്നു. ആകയാൽ അപ്രകാരം കയറിപ്പറ്റിയവരെയും അവരെ അനുഗമിച്ചിരുന്ന പുരക്കും ചിലരെയും 'രാജപക്ഷക്കാരൻ' എന്ന അർത്ഥമുള്ള 'മൽക്കോയെ' എന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾ വിളിച്ചുവന്നു.

ക്രി. 470-ൽ പത്രോസ് കോസ്മോദോസ് എന്ന പുണ്യാത്മാവു് അന്ത്യോഖ്യായിലെ യഥാർത്ഥ പാത്രീയർക്കീസായി. എന്നാൽ 471-ൽ ലായോൻ ചക്രവർത്തി വിശുദ്ധനെ നാടു കടത്തി മൽക്കോയക്കാരനെ (ഇരുസഭാവചാദിയെ) തൽസ്ഥാനത്തു കയറ്റി. എന്നാൽ 475-ൽ സത്യവിശ്വാസിയായ ബസലീസ്ക്കോസ് ചക്രവർത്തി വി. പത്രോസിനെ തിര്യെ വരുത്തി. ബസലീസ്ക്കോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു് അന്ത്യോഖ്യായുടെ മേല്പറഞ്ഞ പത്രോസ് പാത്രീയർക്കീസിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ കസ്തന്തിനോപ്പോലീസിൽ വച്ച് 476-ൽ ഏകദേശം 500 എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ സന്നിഹിതരായിരുന്ന സുന്നഹദോസിൽവച്ച്, കൽക്കദോൻ സുന്നഹദോസിനെയും ലായോന്റെർത്വസായേയും ശപിച്ചു തള്ളി. ബസലീസ്ക്കോസ് വി. ദിയസ്ക്കോറോസിന്റെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ അലക്സന്ദ്രിയയിലേക്കു വരുത്തി അത്യാഡംബരപൂർവ്വം സംസ്കരിച്ചു.

അടുത്ത ചക്രവർത്തി മൽക്കോയക്കാരെ വീണ്ടു. പ്രവേശിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ വീണ്ടും 590 മുതൽ 598 വരെ സത്യവിശ്വാസിയായ പല്ലാദിയോസ് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കീസായി ഭരണം നടത്തി. പിന്നീടു് ഫ്ലൂവിയാനോസ് പാത്രീയർക്കീസായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനകാലങ്ങളിൽ ഇരുസഭാവചാദിയിലേക്കു് അല്പമൊരു ചായ്വുണ്ടാകയാൽ സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കപ്പെടുകയും 'സഭയുടെ വായും രൂനും മേല്പറന്നും' എന്ന് 5-ാം യൂബ്ബോനിൽ നാം സ്മരിക്കുന്ന വി. സേവേറിയോസ് പാത്രീയർക്കോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനാകുകയും ചെയ്തു. (ഏ. ഡി. 512)

വി. സേവേറിയോസിന്റെ വാഴ്ച കിഴക്കൻസഭകളിലെല്ലാം എന്തെന്നില്ലാത്ത ആഹ്ലാദവും നവജീവനും പ്രദാനം ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം 515-ൽ സോറിൽ ഒരു പ്രാദേശികസുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും, സത്യവിശ്വാസത്തെ ഉറപ്പായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും കൽക്കദോൻ തീരുമാനങ്ങളെ വീണ്ടും ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രി. 518-ാമാണ്ടുവരെ യോഗ്യരായ രീതിയിൽ ഇദ്ദേഹം

സത്യവിശ്വാസികളുടെ നേതാവായി അന്ത്യോഖ്യായിൽ ഭരണം നടത്തി. എന്നാൽ ആ സംവത്സരത്തിൽ യൂസ്തിനോസ് എന്ന കൽക്കദോന്യദേശക്കാരനായിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളെ കഠിനമായി ഈ കൾമലൻ ഉപദ്രവിച്ചതുടങ്ങി. വിശുദ്ധ സേവേറിയോസ് കൽക്കദോന്യവിശ്വാസം സമ്മതിച്ച പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാത്തപക്ഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവു ചേദിച്ചുകളയുമെന്ന് യൂസ്തിനോസ് ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചെങ്കിലും പിന്നീടു നാടകങ്ങളായി വ്യത്യസപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങനെ ആറുകൊല്ലം അന്ത്യോഖ്യായെ ഭരിച്ചശേഷം താൻ അന്ത്യോഖ്യായുടെ യഥാർത്ഥ പാത്രീയർക്കീസായിരിക്കെ അലക്സന്ദ്രിയയിലേക്കു നാടു കടത്തപ്പെട്ടു. അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്നുള്ള തന്റെ വിരോധാവസരത്തിൽ സിംഹാസനപാലകനായി തെല്ലായുടെ മേർ യൂഹാനോനെ നിയമിച്ചിരുന്നു. അലക്സന്ദ്രിയയിൽനിന്നും വി. സേവേറിയോസ് സത്യവിശ്വാസികൾക്കായി അനേകലേഖനങ്ങൾ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അന്ത്യോഖ്യാപട്ടണം കസ്സന്തിനോപ്പോലീസ് പത്രവാർത്തിമാരുടെ എഴുപ്പമായ നിയന്ത്രണത്തിന് വിധേയമായിരുന്നതിനാൽ പിന്നീടുള്ള പാത്രീയർക്കീസന്മാർ പ്രസ്തുത പട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നില്ല. വി. സേവേറിയോസ് അന്ത്യോഖ്യാ വിദ്വേഷപട്ടണത്തിൽ കഠിനമായ ഭരണനിബാധ ഉണ്ടായതായും പിന്നീടു ഏകദേശം ആറു മാസക്കാലത്തോളം അവിടെയായി അഗ്നിബാധകളും ഭൂകമ്പവും വസന്തയും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നതായും പരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്. വിശ്വസ്തരും വിശുദ്ധക്കേണ്ടിവന്നതും. പത്രവാർത്തി വിശുദ്ധനെ കസ്സന്തിനോപ്പോലീസിലേക്കു വിളിച്ചു എങ്കിലും സമാധാനമുണ്ടായില്ല.

വി. സേവേറിയോസ് വിണ്ടും അലക്സന്ദ്രിയയിലേക്കു അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. ക്രി. 538-ൽ 78 വയസ്സു പ്രായമുള്ള തപോവൃദ്ധനായ പരിശുദ്ധൻ. തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ സഹനത്തിന്റെയും ദൈര്യത്തിന്റെയും ആത്മാവിനെ ഉഴുതിയശേഷം ക്രി. 539 കുംമോസും 8-ാം തീയതി കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു. വിശുദ്ധ ഇരട്ടിയാകത്തക്ക മറ്റൊരു നിര്യോണവും അക്കാലത്തു സംഭവിച്ചു.

അതായത് മുമ്പു നാം കണ്ട മാർ യൂഹാനോൻ (കർസാസ് തെല്ല) അന്ത്യോഖ്യായിൽ സത്യവിശ്വാസത്തെ പ്രതി ജയിലിൽ കിടന്നു പീഡകളേറ്റു നിര്യന്തനായി.

വി. സേവേറിയോസിനെ നാടുകടത്തിയതു മുതൽ

വി. യാക്കോബു ബർട്ട്രാന്നാവരെ

(518-577)

വി. സേവേറിയോസിനെ നാടുകടത്തിയശേഷം കല്ക്കദോസ് ന്യൂർ പൗലൂസ് എന്ന പേരായ ഒരുവനെ (യൂദൻ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു) സ്ഥാനത്തുകയറ്റി വി. സേവേറിയോസ് സിംഹാസനപാലകനായി നിയമിച്ചിരുന്ന വി. യൂഹാനോനെ ഇയാൾ വളരെ ഉപദ്രവിക്കുകയും തന്മൂലം വി. യൂഹാനോൻ അലഞ്ഞുതിരിയേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. പൗലോസ് സത്യവിശ്വാസികളെ എല്ലാം കഠിനമായി പീഡിപ്പിച്ചു സത്യവിശ്വാസികളുടെ പള്ളികളും യെറാകളും പട്ടാളസഹായത്തോടെ ഇടിച്ചുനിരത്തിച്ചു യെറാക്കാരെ കൊന്നു. തൂണിന്മേൽ തപസ്സുചെയ്തിരുന്ന പലരെയും പട്ടാളക്കാർ തള്ളി താഴെയിട്ടു. ഉറഹായിലെ വലിയ പള്ളിയും യെറായും ഉന്മൂലം നശിപ്പിച്ചു. സന്യാസിമാരെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പൗലോസിന് അധികകാലം ഈ വിധമുള്ള ക്രൂരതകൾ നടത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ല. പൗലോസ് താമസം വിനാ ഭ്രഷ്ടനായി. വീണ്ടും ഒരു കൽക്കദോൻ സ്ഥാനത്തുകയറി. അയാളും അവിടെ നീണ്ടുനിന്നിപ്പി. പിന്നീട് അപ്രേം എന്നൊരുവൻ സ്ഥാനത്തായി. ഇക്കാലമെല്ലാം വി. സേവേറിയോസ് യഥാർത്ഥ അന്ത്യോഖ്യോ പാത്രിയർക്കീസായി ജീവനോട് ഇരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നത് നാം മറന്നുപോകരുത്. ഈ അപ്രേം പട്ടാളക്കാരോടുകൂടി പല പ്രസിദ്ധ യെറാകളും നിലംപതിപ്പിച്ചു. ഒളിഞ്ഞു മറഞ്ഞു നടന്നിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളായ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെയും ഇയാൾ പിടിച്ചുപീഡിപ്പിച്ചു. ഉഗ്രമായ ഈ പീഡയുടെ കാലത്തു വി. തെല്ലായിലെ യൂഹാനോൻ (സിംഹാസനപാലകൻ) ഗൃഹകളിലും മറ്റും കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഒരുവൻ കോഴ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വിശുദ്ധനെ പിടിച്ചുകൊടുത്തു.

വി. യൂഹാനോൻ വിശ്വാസം പരിത്യജിക്കുവാൻ അപ്രേ. ആ
 വശ്യപ്പെട്ടു. 'എന്ത്? നിറംമാറുക എന്നത് ഓന്തിന്റെ സ്വഭാവമല്ല
 യോ? എന്നാണ് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചത്. ആയതിനാൽ താൻ കോ
 രാഗ്യാഹത്തിൽ അകപ്പെട്ടു. അവിടെവെച്ചു വിശ്വാസം മാറ്റുവാൻ
 അദ്ദേഹം നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ സുധീരമായ മറുപടി ഇ
 തായിരുന്നു. എന്ത്? കൂറിലോസിനെ ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കണമെ
 ക്കീസ് മാർ സേവേറിയോസ് തന്നെ വരട്ടെ. എന്റെ പാത്രീയർ
 പ്പിനുശേഷം രണ്ടു സ്വഭാവമെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞാൽ, ഞാൻ അ
 ദ്ദേഹത്തിനുപോലും മഹറോൻ പറയൂ. ഇങ്ങനെ തുറകിൽ കിടന്നു,
 മുമ്പനും കണ്ടതുപോലെ 538 -ാമാണ്ടു ആ മഹാ വിശുദ്ധൻ കം
 ലംചെയ്തു.

വി. അന്തീമോസ്. യൂസ്സിനിയൻ ചക്രവർത്തി വി. സേവേ
 റിയോസിനെ കസ്സന്തീനോപോലീസിലേക്കു വിളിച്ചുവെന്നു മ
 വ്യ നാം കണ്ടുവല്ലോ. അക്കാലത്തു ഭക്തനായ വി. അന്തീമോസായി
 യായ തേവോദോറോ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഒരു മിത്രമായിര
 ന്നു. ഒന്നുകിൽ കൽക്കദോന്യ വിശ്വാസത്തെ സ്വീകരിക്കുകയോ
 അല്ലെങ്കിൽ രാജിവെച്ചു മാറുകയോ ചെയ്യേണ്ട ഒരു ഘട്ടം വന്ന
 പ്രോറം അന്തീമോസ് സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം തടവിൽ
 അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഈ തടവു തേവോദോറോ രാജ്ഞിയുടെ സഹായ
 ത്താൽ അത്ര യേകരമായ നേല്ലാതായിത്തീർന്നു. സത്യവിശ്വാ
 സികളായ ആയിരം പട്ടക്കാരും മേല്പട്ടക്കാർപോലും പലപ്പോഴും
 അവിടെ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അലക്സാന്ത്രിയാപാത്രീയർക്കീസാ
 യി വി. തേവോദോസ്യോസും അതേ തടവിൽതന്നെ ഉണ്ടായിര
 ന്നു. കാണപ്പെടുന്ന സർവ്വ സത്യവിശ്വാസികളെയും തേടിപ്പിടി
 ുടെ പട്ടത്വം നിലച്ചുപോകേണ്ടതിനായി ഒരു കൈത്രാനും പട്ട
 കൊടുത്തുകൂടാ എന്നുള്ള രാജവിളംബരവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അന്തീമോസിനെ സ്ഥാനത്തുനിന്നും നീക്കിയശേഷം സ്ഥാന
 ത്തുകയറിയ മെന്നാസ് എന്ന കൽക്കദോൻ ഒരു സംഘം കൂട്ടി. അ
 ന്തീമോസ് അപരാധിയാണെന്നുള്ള നിശ്ചയം പാസ്സാക്കി. ചക്ര
 വർത്തി അതിനനുസരണമായ വിധിയും പ്രസ്തിവിച്ചു. വിശുദ്ധ

സേവേരിയോസ് അലക്സത്രിയയിലേയ്ക്കു നടത്തിപ്പായി.
538-ൽ കാലംചെയ്തു. വി. അന്തീമോസ് മുമ്പു നാം കണ്ടതായ
കാരാഗൃഹത്തിലും വാസം തുടർന്നു. ഇദ്ദേഹമാണ് നമ്മുടെ 50-ആ
ബ്ദേനിൽ സ്മരിക്കപ്പെടുന്ന വി. അന്തീമോസ്.

സത്യവിശ്വാസത്തെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യുവാനായി കൽക്ക
ദോന്യ രാജാക്കന്മാർ റോമ്മാ പാപ്പാമാരുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം
പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾ ജീവൻ യേസ്
ജിവിലും മാവിലുമായി കഴിഞ്ഞുപോയിരുന്നു. മേല്പട്ടക്കാരെ വാ
ഴിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയായപ്പോൾ സഭാമക്കൾ ആശ്രയമി
ല്ലാതെ ചിതറിത്തുടങ്ങി. സത്യവിശ്വാസം എന്നേക്കുമായി മാ
ഞ്ഞുപോയേക്കുമോ എന്നുള്ള ചലനമായി. എന്നാൽ എഫെസുസ്
വിശ്വാസം- സത്യവിശ്വാസം- ഏകസ്വഭാവവിശ്വാസം നശിച്ചു
പോകുവാൻ സർവ്വശക്തൻ സമ്മതിച്ചില്ല. അപ്പോൾ സത്യവിശ്വാ
സത്തെ നിലനിർത്തിയ നീതിമാനും പരിശുദ്ധനുമായ ഞങ്ങളുടെ
ബാവാ മോർയാക്കോബ് ബുർദാന എന്ന് നാം അഞ്ചാം തൂബ്
ദേനിൽ പറയുന്ന വി. പിതാവിനെ ദൈവം ഏഴുനേല്പിച്ചു.

അതുതകരവും അക്ഷീണവുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നടപടി
കൾ സഭയ്ക്കു ജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്തു. ബുർദാന എന്നതിന്റെ അ
ർത്ഥം കീറിയവത്രും ധരിച്ചവൻ എന്നത്രെ. ക്രി. വ. 542-ൽ വി.
യാക്കോബ് ബുർദാന കന്യന്തിനോപോലീസിൽവെച്ച് മെത്രാ
നായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീട് സഭയ്ക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്ത
സേവനം അതുതാവഹമായിട്ടുള്ളതാണ്.

ഇദ്ദേഹം സിറിയ, അർമേനിയ, കപ്പദോക്യ മെസ്രേൻ
ലിബിയ, അബിസീനിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ചുറ്റിനട
ന്ന് മേല്പട്ടക്കാർ, ശൈമാഗ്ഗന്മാർ എന്നിവരെ നിയമിച്ച് ഉഴണം ഉ
റക്കുമില്ലാതെ, കാടും മേടും കയറി ജളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും നടന്നു.
വെറും കീറിക്കപ്പായം ധരിച്ചു പണമോ ആഹാരമോ ഇല്ലാതെയും
ആകാശം വിരിപന്തലും ഭൂമി കിടക്കയും, കൈത്തണ്ടുതലയിണയു
മായി വിചാരിച്ച് ശത്രുക്കളുടെ കണ്ണിൽ ഒരു സുന്ദരനും പെടാതെ
യും എല്ലായിടത്തും മിത്രങ്ങളുടെ കൺമുഖിൽ ഓടിനടന്നു. അദ്ദേ
ഹം സഹിച്ച ത്യാഗവും കഷ്ടപ്പാടും ദൈവം മാത്രം അറിയുന്നു. വെ
ഴും ഉണങ്ങിയ അപ്പം മാത്രം കറൊഴുക്കു കഴിച്ചുകൊണ്ട് ദിവസം
40-ൽ കൈൽ വീരം അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. മൂന്നാഴ്ച തുടർച്ച

40 80

യായി ഉപവാസം അനുഷ്ഠിക്കുക എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സാധാരണ പതിവായിരുന്നു. ഇക്കാര്യമെല്ലാം ശത്രുക്കളായ കൽക്കടോന്യർപോലും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. പുരുഷീപ്പറഞ്ഞാൽ വി. ബുർട്ടാനോ ഒരു അമാനുഷനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തി മുഴുവൻ ദൈവീകവുമായിരുന്നു.

വി. യാക്കോബ്, ബുർട്ടാനോ, ചിതറിക്കിടന്ന സത്യവിശ്വാസികളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി ഇരുസഭാവവാദികളായ കൽക്കടോന്യരുടെ ശക്തിയെ തീരെ ക്ഷയിപ്പിച്ചു. റോമ്മോ പാപ്പാന്മാരുടെ പ്രേരണമൂലം ചക്രവർത്തിമാർ ചെയ്ത കഠോര പീഡനങ്ങളാൽ പാത്രീയർക്കീസന്മാരും എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരും വധിക്കപ്പെടുകയും തടവിലാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ ആയവർക്ക് നവജീവൻ കൊടുത്തു. ഇരുസഭാവവാദികളുമായി പരിതസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് ചേർന്നവരെ വി. സഭക്കോബ് ബുർട്ടാനോ ആദിമുതലുള്ള സത്യവിശ്വാസത്തെ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുസഭാവവാദികളെ (റോമ്മോ പാപ്പായുടെ അഭിപ്രായക്കാരെ) പരാജിതരാക്കി!

ഇതിൽ ഇരുസഭാവവാദികൾ ക്രൂരമായി രാജശക്തിയാൽ പൈശാചികമായ പോരാട്ടം നടത്തിയെങ്കിലും നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ വാഗ്ദാനം അനുസരിച്ച് 'പാതാളവാതിലുകളിൽ' നിന്നും വി. സഭയെ രക്ഷിച്ചു. കല്ക്കടോന്യരുടെ ശക്തി അലകുസന്ത്രം, അന്ത്യോക്യം എന്നീ സി.ഹാസനപരിധികളിൽനിന്നും നാമാവശേഷമായി. ക്രൂരമായ ഇരുസഭാവവാദികൾ സത്യവിശ്വാസികളെ 'യാക്കോബിനെ അനുഗമിച്ചവർ' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'യാക്കോബായക്കാർ' എന്ന പരിഹാസസൂചകമായി വിളിച്ചുതുടങ്ങി.

അദ്യായം VI

പാത്രീയർക്കു സിംഹാസനങ്ങൾ

നാലാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ 4 പാത്രീയർക്കു സിംഹാസനങ്ങളോ
 ണ് സഭയിലുണ്ടായിരുന്നതു് റോമ്മാ, അലക്സന്ദ്രയാ, അന്ത്യോ
 വ്യം, കസ്തന്തിനോപ്പോലീസ്, കസ്തന്തിനോസ് പത്രവർത്തിയു
 ളെ ആസ്ഥാനമായതോടെ കസ്തന്തിനോപ്പോലീസിന് 2-ാം സ്ഥാ
 നം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. രണ്ടാമത്തെ സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോ
 സിൽവെച്ചുതന്നു ഈ സ്ഥാനം അതിനു ലഭിച്ചതു്. 4 സിംഹാസന
 ങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിൽ സ്വതന്ത്രരായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. സഭകളുടെ
 മാതാവു് എന്ന നിലയിൽ യേശുദാസിയെ മേല്പട്ടക്കാരന് 5-ാം
 പാത്രീയാർക്കീസ് എന്നുള്ള ബഹുമാനം സഭ കൊടുത്തിരുന്നു. കി
 ഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായെ കാതോലിക്കാ പാത്രീയാർക്കീസെ
 ന്നും സംബോധന ചെയ്യാറുണ്ടു്. (10-തുസ്മാൻ നോക്കുക) കി
 ഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാസിംഹാസനം 231ൽ സെലൂക്യയിൽ
 സ്ഥാപിതമാകുകയും അതിൽ കാതോലിക്കോസായി യേശുദാ
 സുന്നഹദോസ് അഹൂദാബിയെ വാഴിക്കുകയും അദ്ദേഹം സെലൂക്യ
 ആസ്ഥാനമാക്കി ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 പിൻതുടർച്ചയാണു് ഇന്നു പ. മാർത്തോമ്മാഗ്ളീഹായുടെ പിൻഗാ
 മിത്വമുള്ള മലങ്കരസഭയിലെ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കോസ്
 മോറോൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ്.

വി: അന്ത്യോക്യ സിംഹാസനം

അപ്പോസ്തോലനായ വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യയിൽ
 ക്രൈസ്തവലോകത്തിൽ ഇടപ്രഥമമായി സിംഹാസനം സ്ഥാപി
 ച്ചു. ഇതേപ്പറ്റി സഭാ ചരിത്രകാരനായ ഗ്രീഗോറിയേസ് ബാർ
 എബ്രായ പറയുന്നതു് 'അദ്ദേഹം (പത്രോസ്) അന്ത്യോക്യയിൽ
 ഒരു പള്ളിയു് അടിസ്ഥാനം ഇട്ടു. ഒരു മദ്ബഹാ സ്ഥാപിച്ചു അ
 തിൽ ആദ്യത്തെ എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയി ഔദ്യോഗിനെ പട്ടം
 കെട്ടി' എന്നാണു്. അറിയോസിന്റെ വേദവിപരീതകാലംവരെ
 തീർത്തു മോർ ഇഗ്നാത്യോസ് മുതലായ അതിപരിശുദ്ധ പി
 താക്കന്മാർ അന്ത്യോക്യസിംഹാസനത്തെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. അറി
 യോസ് വേദവിപരീതം രാജശക്തിയാൽ കറച്ചൊന്നു ഉയർന്നകാ
 ലത്തു് അറിയോസ്കാരനായ ഒന്നരണ്ടുപേർ പാത്രീയാർക്കോസമാ

ന. പിടിച്ചെടുത്തുകിട്ടും അതു പെട്ടെന്നുവസാനിച്ചു. അവരെ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരായി വി. സഭ ഗണിക്കുന്നതേയില്ല. അതുപോലെതന്നെ കല്ക്കടോൻ സുന്നഹദോസിനു ശേഷം യഥാർത്ഥ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരെ നാടുകടത്തിയും പീഡിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

കറച്ചുകാലം രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ, യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസിയാ പാത്രിയർക്കീസ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ സി.ഹാസനത്തെ അപഹരിക്കുവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്. അവരെ വി. പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ വി. സഭ ഗണിക്കുന്നില്ല. വി. സേവേറിയോസും, അന്നന്തരം വി. യാക്കോബുബുർട്ടാനായും വി. സി.ഹാസനത്തെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിലനിർത്തിയശേഷം ഇക്കാലം വരെയും- വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കോബു തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ കാലംവരെയും- അന്ത്യോക്യാസി.ഹാസനത്തെ അപഹരിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. നമ്മുടെ കർമ്മാവിന്റെ ശിഷ്യനും ഇൻഡ്യയുടെ അപ്പോസ്തോലനുമായ വി. തോമ്മാശ്ലീഹായിക്കു പൗരോഹിത്യ നൽകിയവരും ഇല്ല എന്ന് 207/70 നമ്പർ കത്തു മൂലം വേദവിപരീതമെന്നായി ഒരു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത ഈ യാക്കോബു തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് സ്വയം സഭയിൽനിന്നും തള്ളപ്പെട്ടവനായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇതു മലങ്കര എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ സഭയിൽ ആകമാനം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന സ്ഥാനം അദ്ദേഹം നഷ്ടപ്പെടുത്തി.

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പുരാതനമായ അന്ത്യോക്യാ സി.ഹാസനത്തിൽ 144 പാത്രിയർക്കീസന്മാർ നാളിതുവരെ ഭരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുസതന്തീനോപ്പോലീസ് സി.ഹാസനം

കുസതന്തീനോസ് പട്ടണം പണികഴിപ്പിച്ചതു കസതന്തീനോസ് ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു. കല്ക്കടോൻ സുന്നഹദോസിനുശേഷം പ്രസ്തുത സി.ഹാസനം സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ഇരു സ്വഭാവവാദികൾക്കും (ലയോൺ പാപ്പായുടെ കക്ഷിക്കാർ) മാറി മാറിയുണ്ടായിരുന്ന എങ്കിലും കാലക്രമേണ അതു ഇരു സ്വഭാവവാദികൾക്കു ലഭിച്ച കർമ്മക്കടോൻകാരമായി കസതന്തീനോസ്

പ്പോലീസ് ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഐക്യത്തിലാണിരുന്നതെങ്കിലും അവർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഒരിക്കലും ദൃഢമായിരുന്നില്ല. കസ്തനീനോപ്പോലീസ് പുതിയ രോമ്മായാകയാൽ സിംഹാസനങ്ങളുടെ ഗണത്തിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനം വേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും അപ്രകാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തതായ കാലം മുതൽക്കേ ക്രി. 381 മുതൽ രോമ്മാ പാപ്പാമാർ കസ്തനീനോപ്പോലീസിനോടു് അകമെ അസൂയയും നിരസവുമായി കഴിയുകയായിരുന്നു. കസ്തനീനോപ്പോലീസ് സുന്നഹദോസിൽ വെച്ച് മുമ്പ് നാം കണ്ടതായ 28-ാം കാനോൻ പാസ്സാക്കിയപ്പോൾ രോമ്മായുടെ വൈരാഗ്യം വർദ്ധിച്ചു.

സത്യവിശ്വാസിയായ വി. ദിയസ്ക്കോറോസിനെ ഉപദ്രവിക്കണമെന്ന് ഒരു ദശാഗ്രമം ഇല്ലായിരുന്നവെങ്കിൽ ആ സമയത്തു് ലയോൺ അടങ്ങിയിരിക്കാതില്ലായിരുന്നു. രോമാപാപ്പാക്കു് മേലധികാരമുണ്ടെന്ന സൂചനപോലും കസ്തനീനോപ്പോലീസ് സിംഹാസനത്തിനു് സമ്മതമില്ലായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ രേണപരവും സിംഹാസനാധികാരാതുരന്തിപരവുമായ കാരണങ്ങളാൽ ഇവർ തമ്മിൽ നിരസമായിരുന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ രോസമ്മാസഭ, വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഒരു തിരുത്തൽ വരുത്തുവാൻ 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നിശ്ചയിച്ചു. അതായതു് അക്കാലംവരെയും ക്രൈസ്തവസഭ മുഴുവനും ഇന്നു നാം സത്യ സുറിയാനിക്കാർ— ഉപയോഗിക്കുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണമാണു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്. അതിൽ വി. റൂഫായുടെ പുറപ്പാടിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഭാഗത്തു് 'പിതാവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു' എന്ന സ്ഥാനത്തു് 'പിതാവിൽനിന്നും' പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു' എന്ന് രോമാ സഭ വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തി. കസ്തനീനോപ്പോലീസ് അതിനെ ശക്തിയായി എതിർത്തു. ഈ വഴക്കു് വളരെക്കാലം നീണ്ടുനിന്നു. അനന്തരം ഗ്രീക്കുസഭയും രോമ്മാ സഭയും തമ്മിൽ 1054-ൽ പിരിഞ്ഞു. പാപ്പാ, പാത്രിയർക്കീസിനെക്കുറിച്ചും. പാത്രിയർക്കീസ്, പാപ്പായേയും മുടക്കി, ആ പിളർപ്പു് ഇന്നോളം നിലനിൽക്കുന്നു. ഇവരാണ് ഗ്രീക്കു് ഓർത്തഡോക്സു് (Pan Orthodox) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതു്. ഇവർ നമ്മോടു് വിശ്വാസ ഐക്യമുള്ളവരല്ല. നമ്മുടെ കർത്താവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവമുണ്ടെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്ന ഇരുസ്വഭാവവാദികളാണവർ. കൽക്കദോൻ മുതലായി ഏഴു സുന്നഹദോസുകൾ പൊതുസഹദോസുകളായി അവർ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ഇന്നു സാധാരണമാ

യി 'ഓർത്തഡോക്സ്' എന്നു പറയപ്പെടുന്നവർ ഇവരാണ്. (മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് എന്നറിയപ്പെടുന്നവർക്കു് ഇവരുമായി ബന്ധമില്ല) ഈ ഓർത്തഡോക്സ് (ഗ്രീക്കു്) കാരുടെ ഇടയിൽ റോമം സഭ വേല ആരംഭിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഇക്കഴിഞ്ഞ നൂററാണ്ടിൽ കരയൊക്കെ അവർക്കു പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചു.

എന്നിടന്നാലും ഇന്റം ഗ്രീക്കുസേയിൽ ഉള്ളതിന്റെ 25-ൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമെ അചരിൽനിന്നും റോമാസഭയിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ളു. ഗ്രീക്കു് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസികളാണു ഗ്രീസു്. ബയറഗോറിയാ, റുമേനിയ, റഷ്യ, യുഗോസ്ലേവിയ എന്നിങ്ങനെയായ രാജ്യങ്ങളിലെ സഭകൾ.

അലക്സന്റൻ സിംഹാസനം

വി. മർക്കോസിന്റെ സിംഹാസനം എന്നാണു് അലക്സന്റൻ സിംഹാസനം അറിയപ്പെടുന്നതു്. മോർ അന്താനാസ്യോസ്. മോർ കൂരിലോസ്, മോർ ദിയസ്ക്കോറോസ് മുതലായ വിശ്വവിഖ്യാതരായ പിതാക്കന്മാർ രചിച്ച സിംഹാസനമാണിതു്. ഇവരിൽ വി. അന്താനാസ്യോസ് അലക്സന്റ്രൂ സിംഹാസനാധിപനായിരുന്ന കാലത്താണു്, അബ്സീനിയ എന്നിടയിലായി (അല്ലെങ്കിൽ സുറിയനിയിൽ 'കൾ') യിലെ ശൈശവത്തിലിരുന്ന സഭയ്ക്കു് ഫ്ലമൻതിയോസ് എന്നയാളെ വി. അന്താനാസ്യോസ്. അബ്സീനിയൻ (കൂൾ) സഭയുടെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചതു്.

അബ്സീനിയൻ സഭയുടെ ആരംഭം 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ടൈർ (Tyre) കാരനായ ഫ്ലമൻതിയോസ്, അൽദേസിയസ് എന്നീ രണ്ടുപേരുടെ പരിശ്രമഫലമാണു്. ഇവർക്കു അക്സുയിൽ അബ്സീനിയൻ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുകയും അവ അങ്ങനെയിരിക്കവെയാണു് മുമ്പു നാം കണ്ടവിധത്തിൽ വി. അന്താനാസ്യോസ് അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചതു്. അബ്സീനിയൻ (എത്യോപ്യൻ) സഭ എത്യോപ്യാക്കാരനായ ഒരു കാതോലിക്കോസിന്റെ കീഴിൽ ഇപ്പോൾ സ്വതന്ത്രസഭയായി നിലനിൽക്കുന്നു.

എന്ത്യോപ്യയിലെ പ്രധാന മേൽപട്ടക്കാരനെ 'ആബുനാ' എന്നു പറയുന്നു. അബിസിനിയക്കാർ നമ്മുടെ വിശ്വാസമുള്ളവരും നമുക്ക് അവരിൽനിന്നും അപർക്കം നമ്മിൽ നിന്നും വിശുദ്ധ കർബാന മുതലായ കൂടാൾകൾ സ്വീകരിക്കാവുന്നതും ആകട്ടെ. അബിസിനിയയെ ഭരിച്ചിരുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗമായ 'ഹെയിലി സലാസി' ചക്രവർത്തിയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഇറാഖിലെ സ്വേച്ഛാധിപതിയായിരുന്ന മുസ്സോലിനി, അബിസിനിയൻ ചക്രവർത്തിയോട് യുദ്ധം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ തോൽപ്പിക്കുകയും റോമ്മാ വിശ്വാസം അബിസിനിയയിൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെയും മറ്റും സഹായം നിമിത്തം ചക്രവർത്തി രാജ്യം വീണ്ടെടുത്തു. ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചു.

സഭാപരിഷ്കരണത്തിൽ അലക്സന്ദ്രൻ സി.ഹാസനത്തിനുള്ള സ്ഥാനം വളരെ വലുതാണ്. ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ റോമ്മാ വെറും നിസ്സാരമായിരുന്നു. അലക്സന്ദ്രാ സി.ഹാസനാധിപൻ 'പാപ്പാ' എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അറിയോസിന്റെ വേദവിപരീതത്തെ ശക്തിയായി എതിർത്തതു് അലക്സന്ദ്രായിലെ മെസോപ്പൊട്ടമിയയിൽ ആയിരുന്നു. സെസോറിയന്റെ വേദവിപരീതത്തിനെതിരായി പോരാടിയവരിൽ പ്രധാനിയും എഫേസ്യൻ സുന്നഹദോസിൽ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചതും അലക്സന്ദ്രായിലെ വി. കൂരിലോസ് ആയിരുന്നു. ലയോൺ ഇരുസ്വഭാവവേദത്തെ ശക്തിയായി എതിർത്തതും എഫേസ്യൻ 2-ാം സുന്നഹദോസിൽ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചതും അലക്സന്ദ്രായിലെ വി. ദിയസ്ക്കോറോസായിരുന്നു. വിശുദ്ധ ദിയസ്ക്കോറോസിന്റെ പിൻഗാമികൾ ഉറച്ച സത്യവിശ്വാസികളായി നിലനിന്നതിനാൽ ഇരുസ്വഭാവവാദികൾക്ക് (റോമാക്കാർക്ക്) അലക്സന്ദ്രായിൽ ഒരു സ്ഥാനവും ആദ്യം മുതൽക്കേ ഇല്ലായിരുന്നു. വി. യാക്കൂബ് ബൂർട്ടാനാ സഹമെത്രാന്മാരൊന്നിച്ച് അലക്സന്ദ്രാ സി.ഹാസനത്തിങ്കലേക്ക് ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനെ വാഴിച്ചാക്കിയതും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞല്ലോ. വി. അലക്സന്ദ്രൻ സി.ഹാസനം ഇന്നും മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ സി.ഹാസനവുമായി ഏകവിശ്വാസത്തിലും സംബന്ധത്തിലും കഴിയുന്നു. അലക്സന്ദ്രൻ സഭയ്ക്ക് ഇതൃപ്തയസഭയ്ക്ക് (Coptic Church) എന്നും പേരുണ്ട്.

അർമ്മേനിയൻസഭ (അർമനിയസഭ)

അർമ്മനായ ദേശീയർ മുഴുവനും മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളായി തീർന്നു. അർമ്മേനിയയിലെ അക്കാലത്തെ രാജാവും ക്രിസ്തുതത്ത്വം സ്വീകരിച്ചു. 7-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ വി. ഇസഹാക്കു, വി. മെസറോപ്പ് എന്നീ പിതാക്കന്മാർകൂടി വി. വേദപുസ്തകവും വി. കർബാനതയ്ക്കായി. ഇവർ ആരംഭം മുതൽക്കേ സത്യവിശ്വാസത്തെ പാലിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നവരാണ്. കൽക്കദോനിയിലെ സുന്നഹദോസിൽ ഇവർ സംബന്ധിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവർ ഒരു പ്രാദേശിക സുന്നഹദോസ് കൂട്ടി കൽക്കദോൻ സുന്നഹദോസിനെ നിഷേധിക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനും പുറമെ അവർ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിലനിന്നുകൊണ്ടു സത്യവിശ്വാസസഭയിലെ ഒരു ഘടകമായിത്തന്നെ ഇന്നും വർത്തിക്കുന്നു.

അർമ്മേനിയർക്കു ആരംഭകാലം മുതൽക്കേ പീഡകളും പ്രയാസങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. ഏകദേശം എഴുനൂറു വർഷത്തോളം പേർഷ്യരിൽനിന്നും അറബികളിൽനിന്നും അവർ പീഡനം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് റോമ്മാക്കാരുടെ ക്രൂരതയും ആരംഭിച്ചത്. അതോടുകൂടി റോമ്മാസഭക്കാരായ ക്രൂരതകൾ അർമ്മേനിയയെ റോമ്മാസഭയിൽ പേർക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കറുപ്പുപേരെ ആ അവസരത്തിൽ അവർക്കു ലഭിച്ച വെങ്കിലും ക്രൂരതകൾ കഴിഞ്ഞതോടെ റോമ്മാസഭയിൽ പേർന്നവർ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു തിരികെ പുനരുകൃഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അർമ്മേനിയയിൽ വേലയാരംഭിച്ചു. ഇങ്ങനെ 1742 ൽ അതായതു 235 കൊല്ലം മുമ്പ്, അർമ്മേനിയാസഭയിൽനിന്നും റോമ്മാസഭക്കു റെപ്പോർട്ടെ അവരുടെ സഭയിലേക്കു ആകർഷിച്ചു. റോമ്മാസഭക്കു അവർ ഭയങ്കരമായ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചതു പരിശുദ്ധസഭയിൽനിന്നു. അതായതു അക്കാലത്തു അർമ്മേനിയൻ സഭയെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ധികാരികൾ എന്ന അർമ്മേനിയൻ മേലധ്യക്ഷനെ (ഇന്ക്വിസിഷൻ) (Inquisition) അദ്ദേഹത്തെ അവർ കഥാവശേഷനാക്കുകയും ചെയ്തു. ഭയങ്കരമായ ലഹളയും ഇതു സംബന്ധിച്ചു അർമ്മേനിയൻ

യിൽ ഉണ്ടായി അതിൽചെച്ചു നിരപരാധികളായ അനേക സത്യ വിശ്വാസികളുടെ രക്തം അവർ ചിന്തി. ഈ വിധത്തിൽ അർമ്മേനിയൻ സഭയുടെ തുച്ഛമായ ഭാഗത്തിൽ രോമ്മാവിശ്വാസം കടത്തി വിട്ടു. എന്നിട്ടും അതിവിപുലമായ അർമ്മേനിയൻസഭയിൽനിന്നും കാര്യമായി ആരെയും തന്നെ രോമ്മാസഭയ്ക്കു ലഭിച്ചില്ല. യഥാർത്ഥ അർമ്മനായ സഭ ഇന്നും ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പുരാതന സഭകളെയെ-ഇംഗ്ലീഷ്, എത്യോപ്യം, സിറിയ, ഇൻഡ്യയിലെ നമ്മുടെ സഭ എന്നിവ ഉൾപ്പെട്ട ഓർത്തഡോക്സ് സഭാകുടുംബത്തിലെ (Oriental Orthodox Churches) അംഗസംഖ്യയിലും ധനപരമായും ഏറ്റവും വലിയ സഭയാണ് അർമ്മീനിയൻ സഭ.

റോമാസിംഹാസനം

ആദിമസഭയിലെ നാലു പാത്രിയർക്കാസിംഹാസനങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ റോമാസിംഹാസനം. റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം എന്ന നിലയിൽ റോമ്മായിലെ സിംഹാസനത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണന ആദിമസഭയിൽ നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. റോമൻ സിംഹാസനത്തിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ പട്ടികയിൽ ഒന്നാമതായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് പത്രോസ്, പൗലൂസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ പേരുകളാണ്. നീറോചക്രവർത്തിയുടെ പീഡയുടെ കാലത്ത് ഒരു ദിവസം തന്നെ രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരെയും ചക്രവർത്തി വധിച്ചതായിട്ടാണ് പാരമ്പര്യം. റോമിന്റെ പ്രാധാന്യം പത്രോസ് ശ്ലീഹാ, ആ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു എന്നുള്ളതാണെന്ന് റോമാക്കാർ വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, തലസ്ഥാനനഗരി എന്നുള്ളതാണ് അതിനു കാരണമെന്ന് കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ 28 റം കാനോനും കസ്സന്റീനോസ് സുന്നഹദോസും വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. പൗരസ്ത്യസഭകളെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന പല വേദവിപരീതികളുടെയും കോളിളക്കങ്ങളിൽ നിന്ന് മാറിനിൽക്കുവാൻ രോമ്മാസഭയ്ക്കു സാധിച്ചതു കൊണ്ട് പുരോഗമിക്കുവാനുള്ള സാധ്യതയും അതിന് കൂടുതലായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ മൂന്നു പൊതുസുന്നഹദോസുകളിലും പൗരസ്ത്യസഭകളോട് ഒന്നു ചേർന്ന് രോമ്മാസഭ പോകുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ എഫേസൂസ് രണ്ടാമത്തെ സുന്നഹദോസിനു ശേഷം ലയോൻ പാപ്പാ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനത്തോട് എതിർക്കുകയും വേറൊരു സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ച

ക്രവർത്തിയെ സ്വാധീനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസ് (451) അങ്ങനെ കൂടിയ ഒന്നാണെന്നും നാം കണ്ടു കഴിഞ്ഞു.

കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിനുശേഷം സഭ രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു. ഇതിനെ തുടർന്ന് പല നൂതന ഉപദേശങ്ങളും പുരാതന വിശ്വാസത്തിനെതിരായി ഭാരോന്മാറാണ്ടുകളിൽ റോമൻസഭ പ്രചരിപ്പിക്കാനും വിശ്വാസ സംഹിതയോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാനും ഇടയായി. കന്യകമറിയാമിന്റെ അമലോത്ഭവം, പാപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വം, പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, പുത്രനിൽനിന്നും പുഷ്പെട്ടനു എന്നുള്ള ഉപദേശം, റോമാ പാപ്പാ സർവ്വസങ്കേതമേലും അധികാരമുള്ള വികാരിയാണെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം ആദിയായ അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിനും, ചരിത്രസത്യങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളവയത്രെ.

സങ്കേത തമ്മിലുള്ള ഭിന്നതയ്ക്ക് റോമാസഭയും കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും അവർ ഇപ്പോൾ വേദപുർവ്വം സമ്മതിക്കുന്നു. അടുത്തകാലത്തു് ദിവംഗതനായ ജോൺ മാർപാപ്പായും ഇപ്പോഴത്തെ പോൾ മാർപാപ്പായും ഈ അഭിപ്രായക്കാരത്രെ. സഭകളുടെ യോജിപ്പിനുവേണ്ടി വർത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽവഴിയായി റോമാസഭ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശ്രമങ്ങൾ സുവിദിതങ്ങളാണല്ലോ. ആധുനികയുഗത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന നിരീശ്വരത്വം, കമ്മ്യൂണിസം ആദിയായ പൈശാചിക ശക്തികളോടു് എതിർക്കുന്നതിനു് സഭകളുടെ യോജിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നുള്ള ബോധം എല്ലാ സഭാവിഭാഗങ്ങൾക്കും ഏകാക്ഷരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതു് ശ്രദ്ധേയമാണു്. ഈ ശ്രമങ്ങൾ വിജയത്തിലെത്തിക്കുവാൻ നാം പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണു്.

ഭീയസു്ക്കോറോസിനെതിരായി, യോജിച്ചുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ച ഗ്രീക്കു് ഓർത്തഡോക്സു് സഭയും റോമാസഭയും തമ്മിൽ ക്രി. 11-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ പിരിപ്പിലിറങ്ങിയ സാഹചര്യം നാം മുമ്പു കണ്ടതാണു്. മിഖായേൽ കെറ്റലാരിയസു് എന്ന ഗ്രീക്കു് പാത്രിയർക്കീസിനെ ഏ. ഡി. 1054-ൽ ലയോൻ മാർപാപ്പാ (Leo IX) മുടക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസു് മാർപാപ്പായെ മുടക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ഭിന്നത നാളിതുവരെ നിലനിൽക്കുന്നു. റോമാസഭയും ഗ്രീക്കുസഭയും തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പിനുവേണ്ടി പല ശ്രമ

ങ്ങൾ ഓരോ കാലത്തു നടത്തിയെങ്കിലും അവയെല്ലാം വിഫലമാകുകയാണു ചെയ്തത്. റോമ്മാസഭയ്ക്ക് എതിരായി 16-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ലൂഥറും അനുയായികളും നടത്തിയ നവീകരണശ്രമങ്ങൾമൂലം ജർമ്മനി, ബ്രിട്ടൻ, സ്വീഡൻസർലന്റ് ആദിയായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗം ആളുകൾ റോമ്മാസഭ ഉപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. പാപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വം, കന്യകാമറിയാമിന്റെ അമലോത്ഭവം ആദിയായ നൂതന ഉപദേശങ്ങളോടെ തീർത്താണ് 19-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ Old Catholics എന്ന കൂട്ടർ ജർമ്മനിയിൽ നിന്നും റോമ്മാസഭയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയത്, റോമ്മാസഭയിൽ നിന്നും ഓരോ കൂട്ടർ പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ മറ്റു സഭകളിൽ പെട്ട സഭാംഗങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിന് റോമ്മാസഭയ്ക്കുള്ള സാമർത്ഥ്യം ഒന്നു പ്രത്യേകമാണ്. കർത്താവ് സ്ഥാപിച്ച സഭ ഏകമാണെന്നും, ആ ഏകസഭ റോമ്മാസഭയാണെന്നും അവിടെ മാത്രമേ രക്ഷയുള്ളുവെന്നും മറ്റുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചും ക്രിസ്തീയമല്ലാത്ത മർദ്ദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചും ഇതര സഭകളിൽ പെട്ട ആളുകളെ ആകർഷിപ്പാനും വഞ്ചിപ്പാനും അവർ രാപകലില്ലാതെ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ വീക്ഷണം അവർക്കു ലഭിക്കുവാൻ മറ്റുള്ളവർ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം VII

ആദിമസഭയിലെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ

ആദിമസഭയിലെ വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും എന്തായിരുന്നു എന്നു നാം ഗ്രഹിക്കുന്നത് പുതിയ നിരമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ കൃതികളിൽ നിന്നും സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ്. പ. ഗുളീഹന്മാരുടെയും വി. പിതാക്കന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് അവയ്ക്കുള്ള ആധാരം. ഇവ ഓരോന്നും സൂക്ഷ്മമായി പഠിക്കുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെ സഭ എത്രമാത്രം അവയിൽ നിന്നും അനുപോലും വ്യതിചലിക്കാതെ അവയെ നാളിതുവരെയും മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരാനു എന്നു ഗ്രഹിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതു്.

കിഴക്കോട്ട് അഭിമുഖമായിനിന്നുള്ള (പ്രർത്ഥന

കിഴക്കോട്ടഭിമുഖമായിനിന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പതിവ് ആഭിമുഖം മുതലെ ഉള്ളതാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി, സൂര്യഗേവാണെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആരാധിക്കയാണോ എന്ന് അക്രൈസ്തവർ സംശയിച്ചിരുന്നതായി തെർത്തുല്യൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. (Apo Cap XVI) അലക്സന്ദ്രയായിലെ വി. ക്ളീമ്മീസും (മൂന്നാം ശതാബ്ദം) ഈ ആചാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. കിഴക്ക് സൂര്യോദയത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ട് പ്രാർത്ഥന ക്രിസ്ത്യാനികൾ നടത്തുന്നു, എന്തെന്നാൽ കിഴക്ക് ദിക്കു് അദ്ധ്യക്ഷനായ അന്ത്യോക്യയിലെ പ്രതിപാദനവും അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നു് പ്രകാശം ഉദിക്കുന്ന സ്ഥാനവുമാണു് എന്നാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുപ്രസിദ്ധ ശിഷ്യനായ വി. ഒറിഗാനോസു് ഈ ആചാരത്തെ ശക്തിയായി പിന്തുടർന്നു പ്രാർത്ഥന എന്ന തന്റെ കൃതിയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. (De Oratione Chap; 32)

കട്ടികളെ മാമോദീസാ മുടങ്ങുന്ന അവസരത്തിലും ത്രിത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയുന്ന സമയത്തും കട്ടികളെ കിഴക്കോട്ടു് തിരിച്ചുനിർത്തുമായിരുന്നു എന്ന യദൃശ്യലേഖനത്തിലെ മാർ കൂറിലോസു് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (Catecheses I) വലിയവനായ മാർ ബസിലിയോസു് പറയുന്നതു സൂക്ഷിക്കുക. 'പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നു് കരിശുവരയും കിഴക്കോട്ടഭിമുഖമായുള്ള പ്രാർത്ഥനയും നാം പഠിച്ചതു്. അതുപോലെയാണു് മാമോദീസായിലെ കഴുകൽ കർമ്മാനയിലെ വചനങ്ങൾ ആഭിയായവയും നാം പഠിച്ചതു്.

നമ്മുടെ കർത്താവു് അവസാനനാളിൽ കിഴക്കുനിന്നു വെളിപ്പെടുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞുനിന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ശുഭീഹന്മാർ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. 'മിന്നൽ കിഴക്കുനിന്നു് മിന്നി പടിഞ്ഞാറുവരെ കാണുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവുരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് അവൻ കിഴക്കുനിന്നു് പെട്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു' നാം അറിയുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്ന് അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കൽ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പഠിച്ചു ക്ളീമ്മീസു് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

കുരിശുവര

ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മാത്രമല്ല ഭാരം ഒരോ ഒരോ
 ലി ചെയ്യാനാരംഭിക്കുമ്പോഴും കുരിശുവരയ്ക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്ന
 എന്ന് വി. പിതാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തുകളിൽനിന്നു കാണുന്നു. അവർ നോക്കുന്നിടങ്ങളിലും കുരിശിന്റെ ആകൃതി അവർക്ക് ദർശിപ്പാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. പ. യൂസ്സിനോസ് (ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടി
 യർ) ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചത്, കൃഷീവലന്റെ കലപ്പയിലും (കലപ്പയും നകവും) മനുഷ്യരൂപത്തിലും, (കൈ രണ്ടു വശത്തേയ്ക്കു നി
 ഭൂന്ധോം) അമാലോക്യരെ തോല്പിച്ച മോശയുടെ കൈയ്യർത്തി
 യുള്ള പ്രാർത്ഥനയിലും, തൊഴിലാളികളുടെ ആയുധങ്ങളിലും കുരി
 ശിന്റെ ആകൃതിയെ ദർശിക്കാമത്രെ.

തെർത്തുല്യൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് 'യാത്രാചെയ്യുന്ന വേളയിലും, അകത്തുവരികയും പുറത്തുപോകുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും കളിക്കുമ്പോഴും ചെരിപ്പു ധരിക്കുമ്പോഴും ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോഴും, വിളക്കു കൊളുത്തുമ്പോഴും, കിടക്കുമ്പോഴും, ഏതു ജോലി ചെയ്യുമ്പോഴും ഞങ്ങൾ നൊറിയിൽ കുരിശുവരയ്ക്കുന്നു' എന്നാണ്.

(De Corona Militis Chap: III)

സാത്താനെ ജയിപ്പാനുള്ള ആയുധമാണ് കുരിശും കുരിശുവരയ്ക്കുന്നത് ഹിപോചിററസിന്റെ കാനോനിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒറിഗനോസും കുരിശുവരയുടെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പുറമെ കുരിശുവരയ്ക്കുകയും അകമെ സാത്താനെ ഏട്രത്തിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

കുരിശുവര പരമ്പരാഗതമായി സഭയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നുള്ള വി. ബസ്സേലിയോസിന്റെ അഭിപ്രായം നാം കണ്ടുതരണം.

കുരിശുവര മുഖഭക്തിയാണെന്നു ചിന്തിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തെ യുവരാജാു സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായം പഠിക്കാൻ ഒന്നു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

കുരിശു ധരിക്കുകയും കുരിശിനെ വണങ്ങുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവു ആദിമകാലം മുതലെ ഉള്ളതാണ്.

ഉപവാസം

അപ്പോസ്തോലകാലം മുതലേ സഭയിൽ നടപ്പിലിരുന്ന ഒരപാരമാണ് ഉപവാസം. യഹൂദസഭയിലെ സിദ്ധന്മാരെല്ലാവരും തന്നെ—മോശ, ഏലിയാ, ദാനിയേൽ, ദാവീദ് ആദിയായവരെല്ലം തന്നെ—ഉപവാസം അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. യോനയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നുവെച്ചു കൂട്ടമായി ഉപവാസമനുഷ്ഠിച്ചു എന്നു കാണുന്നു. എല്ലാ യഹൂദരും ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു ദിവസം (തിങ്കളും വ്യാഴവും) ഉപവസിക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ ആചാരത്തിൽ വന്നു കൂടിയ ഭുജിപ്പിനെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ കർത്താവ് കററപ്പെടുത്തുണ്ടെങ്കിലും, ഉപവാസം വേണ്ടെന്ന് ഒരിക്കലും അവിടുന്ന് കല്പിച്ചിട്ടില്ല. നേരെ മരിച്ച് പ്രാർത്ഥനയോലും ഉപവാസത്തോലുമല്ലാതെ സാത്താൻ ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നതല്ലെന്ന് കൽപ്പിക്കുകയും, താൻ തന്നെ 40 ദിവസം ഉപവസിച്ച ശിഷ്യന്മാരെ അതിന്റെ ആവശ്യം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. കർത്താവിനെ തുടർന്ന് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും ആദിമസഭയും ഉപവാസം അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്നു (അ. പ്ര. 13.2-3) അവർ ഉപവസിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ട് ശൗലിന്റെ മേൽ കൈ വെച്ചു.

അപ്പോസ്തോലന്മാരെ തുടർന്ന് ആദിമസഭ ഉപവാസത്തിനു വലിയൊരു സ്ഥാനം കൊടുത്തിരുന്നു എന്ന് കാണാവുന്നതാകുന്നു. കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തെ ഓർത്തു് ആഴ്ചയിൽ ബുധനം വെള്ളിയും നോമ്പു നിഷ്കർഷയായി അവർ ആചരിച്ചു വന്നു. അപ്പോസ്തോല കാനോൻ (Apostolic Constitution) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നതു നോക്കുക. 'ആഴ്ചയിൽ നാലാം ദിവസവും (ബുധൻ) ഒരുക്ക ദിവസവും (വെള്ളി) നിങ്ങളുടെ ഉപവാസം ആചരിക്കുകയും, കിട്ടുന്ന മിച്ചം മുട്ടുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഞങ്ങളുടെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു'. Didache പറയുന്നതു്, നിങ്ങളുടെ ഉപവാസം കപടഭക്തിക്കാരരുടെ (യഹൂദപരിശുദ്ധർ) പോലെ തികളും വ്യാഴവും ആകരുതു്, പിന്നെയോ ആഴ്ചയിൽ നാലാം ദിവസവും ഒരുക്കനാളും ആയിരിക്കട്ടെ' എന്നാണ്.

ബുധനം വെള്ളിയും ഉപവസിക്കുന്ന പതിവിനെ സംബന്ധിച്ചു്, തെർത്തുല്യനും, അലക്സന്ദ്രയായിലെ വി. ക്ലീമീസും, വി. ഓറിഗനും അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്. കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിൽ തികൾ മുതൽ വ്യാഴം വരെ ദിവസം ഒരു

നേരം മാത്രം— ഓടിയും വെള്ളവും— കഴിക്കുകയും, ദഃഖവെള്ളി
അഴുപ്പയും ദഃഖശനിയാഴുപ്പയും യാതൊന്നും കഴിക്കാതിരിക്കയും
ചെയ്യുന്ന പതിവീനെപ്പാറി Didascalia —യിൽ രേഖപ്പെടുത്തി
യിട്ടുണ്ട്.

Aristides ന്റെ Apology എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നത്
(രണ്ടാം ശതാബ്ദം) "മുട്ടുള്ളവർക്ക് എന്തെങ്കിലും കൊടുത്തു സഹാ
യിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരുമ്പോൾ രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം
ഉപവസിച്ചു കിട്ടുമുണ്ടാക്കി അവരെ സഹായിക്കുമായിരുന്നു അന്നു
ത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നാണ്. എത്ര ആദരണീയമായ ഒരു മാ
തൃക.

കവ്യാനുഭവ ആഴ്ചമാത്രമല്ല, വലിയ നോമ്പു മുഴുവൻ 40
ദിവസവും ആചരിക്കുന്ന പതിവു. ആദിമന്ത്രാരാണ്ടുതലൈ സഭ
യിൽ നടപ്പിൽ വന്നു. വി. ഓറിഗൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്ക
ുന്നു. ഞങ്ങൾ ഉപവാസത്തോടുള്ളൂടെ 40 ദിവസം നോമ്പാചരിക്ക
ുന്നു. കൂടാതെ ആഴ്ചയിൽ 4-ാം ദിവസവും (ബുധൻ) 6-ാം ദി
വസവും (വെള്ളി) ഞങ്ങൾ ഉപവസിക്കുന്നു, (Hom: X in Levit)
40 നോമ്പാചരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഈറാനിയോസും പ്രസ്താ
വിക്കുന്നുണ്ട്. നോമ്പാചരണത്തിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ പര
സ്വസഭയും പാശ്ചാത്യസഭയും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും മൈ
ത്രിബന്ധം അവർ തമ്മിൽ പുലർത്തിയിരുന്നു എന്നുള്ളതു് പ്രത്യേ
ക പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

തൊയറാഴ്ച ആചാരം

ശ്ചീഹന്തൻ ആദ്യം യഹൂദരോടൊപ്പം യദശലേ. ദേവാലയ
ത്തിൽ ആരാധനയിൽ സംബന്ധിച്ചു പോന്നു. അ. പ്ര. 3:1 നോ
ക്കുക. 9-ാം മണി സമയം. പ്രാർത്ഥനാസമയത്തു് വി. പത്രോസും
യോഹന്നാനും ദേവാലയത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ മുടന്തനെ കാണ
ുകയും സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു അതേസമയം. പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥ
നയ്ക്കും കൂട്ടായ്മയ്ക്കുമായി വിടംതോറ്റു സമ്മേളിക്കുകയും
ചെയ്തുപോന്നു. അ. പ്ര2: 46. അവർ ദിനപ്രതി വീട്ടിൽ അപ്പം
നൂറുക്കി. 2: 42. അവർ അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ഉപദേശം കേട്ടും കൂ
ട്ടായ്മ ആചരിച്ചു അപ്പം നൂറുക്കിയും (കർബാന അനുഷ്ഠിച്ചു)
പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചുപോന്നു.

എ. ഡി. 70-മാണ് യേശുലേം ദേവാലയം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മാത്രമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രത്യേക പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചു ആരാധന നടത്താൻ തുടങ്ങിയതു്. പെന്തിക്കോസ്തി എന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇറങ്ങിയ മർക്കോസിന്റെ മാളിക പിൽക്കാലത്തു് ഒരു ദേവാലയമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധയാക്കൂബ് വി. കർബാന ആദ്യമായി അനുഷ്ഠിച്ചതു് അവിടെയുണ്ടെന്നു് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

കർത്താവ് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം അതായതു് ഞായറാഴ്ച ശബ്ദിന പകരം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആചരിക്കുന്ന രീതി അപ്പോസ്തോലകാലം മുതലേ നടപ്പിൽ വന്നു. അ. പ്ര. 20:7. ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസത്തിൽ ഞായറു അപ്പം നറുക്കുവാൻ കൂടിവന്നപ്പോൾ പൌലോസ് സംഭാഷിച്ച പ്രസംഗിച്ച ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ (ഞായറാഴ്ച) സാധുസംരക്ഷണാർത്ഥം ധനം ശേഖരിക്കുന്നതിനു് വിപുലുസ് കോരിന്ത്യരക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദേശിക്കുന്നു(1 കോ.16-1).

ക്രിസ്തുനാമൻ അപ്പോസ്തോലന്മാരെ ഉപദേശിച്ചതനുസരിച്ചായിരിക്കണം ഞായറാഴ്ച അവർ ആചരിച്ചുവന്നതെന്നുവേണം വിചാരിക്കുവാൻ. ഉയിർപ്പിനുശേഷം ദൈവരാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു പലതും അവരെ കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചതായി നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. (അ. പ്ര. 1:2)

ഞായറാഴ്ച ആരാധനയും വിശുദ്ധത്തിനുള്ള ദിവസമായി അവർ കരുതിയിരുന്നു. ആരാധനയിൽ സർവ്വപ്രധാനമായ ഘടകം പ്രാർത്ഥന, വേദവായന, വ്യാഖ്യാനം (പ്രസംഗം) വി. കർബാന അനുഷ്ഠാനം എന്നിവയായിരുന്നു. Didache (അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ഉപദേശം) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നതു് 'കർത്താവിനെ അർപ്പിച്ചുകൊടുക്കുക, അപ്പം മുറിക്കുക, (കർബാന അനുഷ്ഠിക്കുക) പാപങ്ങളോടു പറഞ്ഞു് സ്നോത്രം ചെയ്യുക, അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ബലി പരിശുദ്ധമായിരിക്കട്ടെ. അപ്പോസ്തോല കാണാനിൽ (Didascalia) പറയുന്നതു്-കർത്താവിനെ അർപ്പിക്കൽ വേണം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു് ദേവാലയത്തിലേക്കു് ഓടുക. എന്തെന്നാൽ ഇതു നിന്റെ മഹത്വമാണ്. പോകാതിരുന്നാൽ ജീവന്റെ വചനം കേൾക്കുന്നതിനോ നിത്യജീവകലാശാലയുള്ള ദിവ്യഭക്ഷണം (Divine Food) കഴി

കണത്തിനോ സഹിക്കാതെ വരും. അതിന് എന്തു ഒഴിവുകഴിവു കരുതിനടക്കേണ്ട നൽകുവാൻ കഴിയും? അനിത്യമായതിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്നു. നിത്യമായതിനെ നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ആകയാൽ പള്ളിയിൽ സമ്മതിക്കുന്നതിന് ജാഗ്രതയായിരിക്കുക.

ഞായറാഴ്ചയുടെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി പ. യൂസ്റ്റിനോസ് പറയുന്നതു്, പാഴായും അന്ധകാരമായും ഇരുന്ന നിലയിൽനിന്നു് ഓരോ വ. ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ച പ്രകാശത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന ഒന്നാം ദിവസമായ ഞായറാഴ്ച എന്നാണു്.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു് മന്നോ ആദ്യമായി വർഷിച്ചതു് ഞായറാഴ്ചയാണെന്നു് ഓറിഗൻ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. 6 ദിവസം മുന്നെ വർഷിച്ചു, 7-ാം ദിവസം വർഷിക്കാതിരുന്നു.

'കർത്തൃദിനത്തെ ശരിയായ നിലയിൽ ആചരിക്കുന്നതു് ജോലി കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറി, ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതു് ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി. ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചു. ഉള്ളിലിരുന്ന് മനസ്സിൽ ഉദിച്ചിടുകയും, പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യുന്നതു് ഉപേക്ഷിച്ചു. സർഗ്ഗീയ കാര്യങ്ങൾ സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് ഉപേക്ഷിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ഞായറാഴ്ച ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഞായറാഴ്ച സന്തോഷത്തിന്റെ ദിനമാകയാൽ കമ്പിടുകയോ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ വേണ്ടതില്ലെന്നു് സഭ നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

വി. കർബാന

ആരാധനയുടെ മകുടമായിരുന്ന വി. കർബാന ദിവസം തോറും ശുദ്ധീകരണത്തിനു് അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നതായി നാം കണ്ടു. സ്നേഹ വിരുന്നായി (Agape) യോജിച്ചു വി. കർബാന ആദ്യം അർപ്പിച്ചുവന്നു. അതിൽ കടന്നുകൂടിയ ദൃഷ്ടിപ്പുറം (1കോരി 11:20-23) അവ വേർതിരിക്കപ്പെടുകയാണു ചെയ്തതു്. അഗാപിയുടെ ഓർമ്മയെ നിലനിർത്തുന്ന ഒന്നത്രെ, നമ്മുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ക്ഷണം വി. കർബാനയോടു കൂടെ കൊടുക്കുന്ന വാഴ്ചവിന്റെ അർപ്പണം)

വി. കർബാന അനുഷ്ഠിക്കുകയും അതിൽ സംബന്ധിക്കുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ആദിമ സഭ എത്രമാത്രം ജാഗ്രതകരമായിരുന്നു എന്നു നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. പീഡയുടെ കാല

ങ്ങളിൽ പരസ്യാരാധന സാധ്യമല്ലാതെ വന്നപ്പോൾ, ഗൃഹകളിലും ഭൂമിക്കടിയിലും വി. കർബാന അർപ്പിച്ചു പോന്നു. ദേവാലയത്തിൽ വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത രോഗികൾക്കും കാരാഗൃഹവാസികൾക്കും ശെമ്മാശ്ശന്മാർ വി. കർബാന കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കുമായിരുന്നു.

വി. കർബാന കർത്താവിന്റെ സാക്ഷാൽ ശരീരരക്തങ്ങളാണെന്നും ആദിമ സഭ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്നതിന് യാതൊരു തെളിവുകൾ ഉണ്ട്.

വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ് (ഏ. ഡി. 107)

നാം മരിക്കാതെ എന്നുള്ള ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിപ്പാൻ ദൈവത്തിന്റെ അപ്പം നമുക്കു ഒരു ഭക്ഷ്യമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന ദൈവത്തിന്റെ അപ്പം അമർത്യതയുടെ ഒരു ഭക്ഷ്യമാകുന്നു (Medicine of immortality)

‘വി. കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതു വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടു വേണം. അവിടെ കർത്താവിന്റെ ശരീരവും അവന്റെ രക്തമുള്ള പാനപാത്രവും ഒരു ബലിപീഠവും അധികാരമുള്ള ആചാര്യന്മാരുണ്ട്.

അലക്സന്ദ്രിയായിലെ ക്ലീമീസ്;—ഒരു മാതാവു തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ സ്വന്തദേഹംകൊണ്ടു പോഷിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാരം കർത്താവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളാൽ വിശ്വാസികളെ പോറ്റുന്നു. ദൈവചര്യം അപ്പത്തെ ശരീരവും വീഞ്ഞിനെ രക്തവുമാക്കുന്നു. അവയെ വിശ്വാസത്തോടെ അനുഭവിക്കുമ്പോൾ ആ ശരീരങ്ങൾ പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ദോസതോസ്—‘മഹാപരോഹിതനായ ക്രിസ്തു പീഡാനുഭവത്തിനു മുമ്പുസ്ഥാപിച്ചു പഠിപ്പിച്ച പ്രകാരം, സഭ. ശരീരരക്തങ്ങളാകുന്ന തന്റെ യാഗം അർപ്പിക്കുന്നു. ഈ സമയം രക്തസാക്ഷികളുടെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും നിർമ്മല ആത്മാക്കളുടെയും സാന്നിദ്ധ്യവും സംബന്ധവും അതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.

കാർത്തേജിലെ മെത്രാന്മാർപ്പോലീത്തായായിരുന്ന വി. കപ്രിയാനോസ് സാക്ഷിക്കുന്നതു് (ഏ. ഡി. 304) ‘കർത്താവിനു സമർപ്പിച്ച അപ്പവീഞ്ഞുകളെ തന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളെന്നു താൻ വിളിച്ച ആകയാൽ തന്റെ നിശ്യാഗപ്രകാരം ആചാര്യൻ അണയ്ക്കുന്ന അപ്പം, കർത്താവിന്റെ ശരീരവും വീഞ്ഞു് തന്റെ രക്തവുമാ

കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവും ദൈവവുമായ മിശിഹാ സ്വയമെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രധാന പുരോഹിതനാണ്. താൻ സ്വയം യോഗമായി പിതാവിനു സമർപ്പിച്ചു. അതിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഈ യോഗം നടത്തുവാൻ താൻ കൽപ്പിച്ചു. ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനാപതിയായ പുരോഹിതൻ തന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഈ യോഗം കഴിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവെക്കുതന്നെ കണ്ട പ്രകാരം പിതാവായ ദൈവത്തിനു ക്രിസ്തുവിനെതന്നെ യോഗമായി അർപ്പിക്കുന്നു. മരിച്ച വിശ്വാസികളെ വേണ്ടി ആണ്ടു തോറും ക്രിസ്തുവിന്റെ യോഗം അർപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വി. കർബാന ഒരു ബലിയാണെന്നും മരിച്ചവരെ ഉദ്ദേശിച്ചു് അതു് അർപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നും സ്പഷ്ടമായി വി. കപ്രിയാനോസ് ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

വി. അത്താനാസ്യോസ് (4-ാം ശതാബ്ദം)

ശുശ്രൂഷക്കാർ കൊണ്ടുവന്ന ബലിപീഠത്തിൽ വരുന്ന അപ്പവു., തയാറാക്കുന്ന വീഞ്ഞും സാധാരണമായതാണെന്നു നിങ്ങൾ കരുതുന്നു. എന്നാൽ ആചാര്യന്മാർ ശുദ്ധീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അവ കർത്താവിന്റെ ശരീരവും രക്തവുമാകുന്നു.

'യാഗവേദിയിൽ അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു് അവ അപ്പവീഞ്ഞുകൾ തന്നെയാണു്'. എന്നാൽ അവിടെ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ശേഷം അവ കർത്താവിന്റെ ജീവദായകമായ ശരീരരക്തങ്ങളാകുന്നു. അതിനെ യോഗ്യമായി ഭക്ഷിക്കുന്നവർ മരിക്കാതെ ജീവിക്കും.'

'സ്വഭാവിക കഞ്ഞാടിനെയല്ല കർത്താവേശു മിശിഹായായ സ്വർഗ്ഗീയകഞ്ഞാടിനെയാണു് നാം യോഗമായി അർപ്പിക്കുന്നതു്. ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം; -ഏ. ഡി. 400)-ന്റെ അഭിപ്രായം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണു്. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട അപ്പം, ബലിപീഠത്തിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ദൈവ കഞ്ഞാടി., പാനപാത്രത്തിലെ വീഞ്ഞു് കർത്താവിന്റെ തിരുവിലാവിന്നിന്നൊഴുകിയ രക്തവുമാകുന്നു. ആകയാൽ വിശ്വാസി വിനയത്തോടും കർത്താവിന്റെ തിരുശരീര രക്തങ്ങളെ അനുഭവിക്കേണ്ടതാകുന്നു.'

'കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരം വിഭജിക്കുന്ന കൈയു് സൂര്യരശ്മിയെക്കാൾ നിർമ്മലമായിരിക്കണം. ആത്മീയ അഗ്നിയെ

കൈക്കൊള്ളുന്ന ചയം. വിസ്മയകരമായ രക്തംകൊണ്ടു ചുവക്കുന്ന നറുവും, എത്രയോ പരിശുദ്ധമായിരിക്കണം. പുരോഹിതന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ ദൈവാത്മാവ് അതിനെ ശുദ്ധീകരിച്ചശേഷം അതിനെ അപ്പം എന്നു നാം പറയുന്നില്ല. അപ്പവിത്തുകളുടെ രൂപത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നെങ്കിലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ കർത്താവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളായിട്ടുതന്നെ നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. കർത്താവിനെപ്പറ്റി രണ്ടു ആൾ (ദൈവം മനുഷ്യൻ) എന്നു നാം പറയാത്തപ്രകാരം അപ്പത്തിൽ ദൈവവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിനാൽ രണ്ടെന്നു നാം പറയുന്നില്ല. വി. കർബാനയിൽ മരിച്ചവരെ നാം ഓർക്കുന്നത് ആദിമതമുള്ള പതിവാണ്. കർത്താവിന്റെ യാഗം ജീവനുള്ളവർക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, മരിച്ചുപോയവർക്കും ജീവനുള്ളവർക്കും ജനിച്ചാൽമുഖർക്കും വേണ്ടിയാണ്. ആകയാൽ അതുമുഖമുള്ള പ്രയോഗം മരിച്ചുപോയവർക്കും സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

‘യാഗത്തിലാതെ പുരോഹിതൻ ഇല്ല. ക്രിസ്തുവിനു് ഒരു യാഗം സ്വർഗ്ഗത്തിലുണ്ട്. അതിന്റെ രൂപത്തിൽ ഭൂമിയിലും നടക്കുന്നു. തന്റെ യാഗശുശ്രൂഷ സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും നടക്കുന്നു. തന്റെ പ്രതിപാഠനങ്ങൾക്ക് സ്വർഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും താക്കോൽ കെട്ടുപറന്നു അഴിക്കുവാൻ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവർ ഇവിടെ നടത്തുന്നതും തന്റെ സ്ഥലി തന്നെയാണ്.’

‘പലരും ഈ യാഗത്തിൽനിന്നു് ആണ്ടിലൊരിക്കൽ മാത്രം കൈക്കൊള്ളുന്ന ചിലർ രണ്ടു പ്രാവശ്യവും ചുരുക്കം ചിലർ എന്നും ഇതിനെ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്.’

വി. കർബാന വേദാന്തമേഖലയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടത്രോണോസിന്മേൽ എഴുന്നള്ളിച്ച സൂക്ഷ്മീകരണ പതിവു് രോഗികൾക്കു കൊടുക്കുന്നതിനായി, അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു എന്നും അതുകൊണ്ടു് വി. കർബാനയ്ക്കു് അതൊരു ശക്തിക്കുറവും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നും അലക്സന്ദ്രിയയിലെ വി. കൂറിലോസു് വാദിക്കുന്നു.

പുതിച്ചുള്ള അപ്പമാണു്, പൗരസ്ത്യസഭയ്ക്കു ആദ്യകാലം മുതൽ ഉപയോഗിച്ചുപന്നതു്. പെസഹാ ദിവസം കർത്താവു് എടുത്തു വാഴ്ത്തി അനുഗ്രഹിച്ച ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തതു പുതിച്ചുള്ള അപ്പം. (ലൂക്കായ്ക്കു) ആണെന്നാണ് സുറിയാനി ഏവൻഗേലിയിൽ കാണുന്നതു്. അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഓർത്തഡോക്സു് സുറിയാനിക്കാർ വി. കർബാനയ്ക്കു പുതിച്ചുള്ള അപ്പം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഗിക്കുന്നു. രോഗികളെ ഉദ്ദേശിച്ചു വി. കർമ്മാന പള്ളിയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന പതിവു നമുക്കുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം VIII

ഏഴു കൂദാശകൾ

കൂദാശകൾ ഏഴു ആദ്യകാലം മുതലെ സഭയിൽ നടപ്പിലാക്കുന്ന എന്നു ചരിത്രം ലോഷിക്കുന്നു. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ മാമോദീസാ, പട്ടക്കാറനോ മേൽപട്ടക്കാറനോ നടത്തി വന്നു. വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയും, വെള്ളം തലയിൽ കോരി ഷോച്ചും, ചിലപ്പോൾ (രോഗികളുടെ മേൽ) വെള്ളം തളിച്ചും മാമോദീസ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ശിശുസ്നാനം

ശിശുക്കളെ മാമോദീസ മുക്കുന്ന പതിവിനെപ്പറ്റി ശുദ്ധീകരണകാരന്മാരുടെ കാനോനുകളിലും, വി. കപ്രിയാനോസ്, വേദശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഓറിഗൻ ആദിയായവരുടെ കൃതികളിലും സ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നു.

യൂസ്റ്റിനോസ് (ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടിൻ) ബാല്യകാലം മുതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യരായിത്തീർന്ന സ്രീ പുരുഷന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ Apology എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണുന്നു.

ഇറാനിയോസ് പറയുന്നതു്—ശത്രുക്കളും, കണ്ണുങ്ങളും കട്ടികളും, യവാക്കന്മാരും. പ്രായം ചെന്നവരും വിണ്ണും ജനിച്ച രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നു, എന്നാണു്.

ശിശുക്കളെ മാമോദീസ മുക്കുന്നതിനു് 8-ാം ദിവസം വരെ പോലും കാത്തിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല എന്നു വി. കപ്രിയാനോസ് ഉപദേശിക്കുന്നു. പ്രായമുള്ളവരെ മാമോദീസയ്ക്കുവേണ്ടി തൊട്ടിയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന എങ്കിൽ പാപം ചെയ്യാത്ത കണ്ണുങ്ങളും

ന്റെ എത്ര അധികമായി കൊണ്ടുവരണം. ആദാമ്യസന്തതി എന്ന്
ള്ള നിലയിലുള്ള കുറ മാത്രമെ അവർക്കുള്ളാട്ടാ.

അപ്പോസ്തോല കാണാനിൽ പറയുന്നത് 'കുഞ്ഞുങ്ങളെ മാമോ
ദീസാ മുക്കുവിൻ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ അവരെ വളർത്തു
വിൻ' എന്നാണ്.

ദിഗാനോസ്:- 'സഭയിലെ പൂർവ്വ പതിവ്' അനുസരിച്ച്
കുഞ്ഞുങ്ങളെയും ഞങ്ങൾ മാമോദീസാ മുക്കുന്നു.

'അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽനിന്നു ലഭിച്ച പാരമ്പര്യം അനുസരി
ച്ചാണു ഞങ്ങൾ ശിശുക്കളെ മാമോദീസാ മുക്കുന്നത്' എന്ന് അദ്ദേ
ഹം പറയുന്നു. 'The Church has received it as a tradition
from the apostles to administer baptism even to infants.'

തെർത്തുല്യന്റെ വാക്കുകൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ആ
ത്മാവിന്റെ കുറകൾ പോക്കുന്നതിന് ശരീരം (മാമോദീസായിൽ)
കഴുകപ്പെടുന്നു. ആത്മാവു ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി ശരീരം
അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ആത്മാവ് കാക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി
ശരീരം, കർത്താവിന്റെ ശരീരവും രക്തവും അനുഭവിക്കുന്നു.'

മാമോദീസായോടുള്ള മുദാനഭിഷേകവും നടത്തിവന്നു. മാ
ത്രമല്ല, മാമോദീസായ്ക്കുശേഷം ശിശുക്കൾക്കു വി. കർബാനയും
കൊടുത്തുവന്നു. ശിശുക്കൾ ഏറ്റുപറയേണ്ട ഭാഗങ്ങൾ ഏറ്റുപറ
യുന്നതിനു അവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ വളർത്തുന്നതിനും മദ്ധ്യ
സ്ഥന്മാരെ നിയോഗിച്ചിരുന്നു. പുറജാതികൾ മാമോദീസാ സ്വീ
കരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് രണ്ടു മൂന്നു വർഷം വിശ്വാസം പഠിക്കുന്ന രീ
തിയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. വി. കർബാനയുടെ ആദ്യഭാഗത്തു
മാത്രമെ അവരെ സംബന്ധിപ്പിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. വി. കർബാന അനുഭ
വിക്കുന്നതിനും അതിൽ മുഴുവനും സംബന്ധിക്കുന്നതിനും മാമോദീ
സാ കൈക്കൊണ്ടവർക്കുമാത്രമെ അനുവാദം നല്കിയിരുന്നുള്ളൂ.

വി. മുറോൻ

തൈലാഭിഷേകം പഴയനിയമകാലം മുതലേ നടപ്പിലിരുന്ന
താണ്. ആചാര്യന്മാരെയും, രാജാക്കന്മാരെയും തൈലംകൊണ്ട്
അക്കാലത്തു് അഭിഷേകം ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഈ രീതി പുതിയനി
യമകാലത്തും നടപ്പിലിരുന്നു. പ്രധാന മേല്പട്ടക്കാർ ശുദ്ധീകരിക്കു
ന്ന തൈലമാണ് മുദാന. പഠിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അഭിഷേകം

ഇതുമൂലം വിശ്വാസികൾക്കു ലഭിക്കുന്നു. 'മാമോദീസാ കഴിഞ്ഞു
 ലൂടൻ ഈ തൈലംകൊണ്ട്', പുരോഹിതന്മാർ വിശ്വാസികളെ അ
 ഭിഷേകം ചെയ്തിരുന്നു' എന്നു തെർത്തുല്യൻ സാക്ഷിക്കുന്നു. പഴയ
 കാലത്തു് കൊമ്പിൽനിന്നു തൈലം ഒഴിച്ചു് ആചാര്യന്മാർ അഭി
 ഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ, മാമോദീസാതൊട്ടിയിൽനി
 ന്നു പുറത്തുവരുന്ന ഉടനെ തെങ്ങും വി. തൈലംകൊണ്ടു് അഭിഷേ
 കം ചെയ്യപ്പെടുന്നു' ഈ പതിവു് ശുദ്ധീകരണകാലം മുതൽ ന
 ഒപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നുവേണം വിചാരിക്കുവാൻ.

ലാലോദീക്യാ സുന്നഹദോസു്- 'മാമോദീസാ കൈക്കൊള്ള
 നമ്പർ, മാമോദീസാത്തുശേഷം മൂറോൻ (സ്വർഗ്ഗീയതൈലം) കൊ
 ണു് അഭിഷേകം ചെയ്യാപ്പട്ടു് മിശിഹാതന്വരൻറെ രാജ്യത്തിൽ
 സംബന്ധികളായി തീരേണ്ടതാകുന്നു എന്ന് ഒരു നിശ്ചയം ചെയ്ത
 തായി ഹൃദയ കാന്താനിൽ കാണുന്നു.

കുമ്പസാരം

കുറുപ്പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു് പാപമോചനം സമ്പാദി
 കുന്ന കൂടാശയാകുന്നു കുമ്പസാരം. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സഭയുടെയും
 പട്ടക്കാരൻറെയും മുമ്പിൽ പരസ്യമായി പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറയു
 ന്ന പതിവായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നതു്. അതിനുള്ള ശിക്ഷകളും പര
 സ്യമായി നല്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പരസ്യപാപങ്ങൾക്കു് പരസ്യശി
 ക്ഷയാണു് നല്കിയിരുന്നതു്. അന്തഃപകാലം കഴിയുന്നതുവരെ
 അവരെ വി. കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുകയോ വി. കർ
 ബാന നല്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. പരസ്യ ഏറ്റുപറച്ചിലിൻറെ
 ചില ഭൂഷ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി സഭ രഹസ്യ കുമ്പസാരം- പട്ടക്കാ
 രൻറെ മുമ്പിൽ രഹസ്യമായി ഏറ്റുപറയുന്ന രീതി- നടപ്പിൽ
 വരുത്തി.

അന്തഃപി പട്ടക്കാരൻറെ മുമ്പിൽ നിലത്തു മുട്ടുകുത്തി നില
 വിളിക്കയും പാപപൊറുതി യാചിക്കയും ചെയ്യുന്ന പതിവിനെപ്പ
 ററി തെർത്തുല്യൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്. വി. കുപ്രിയാനോസും ഓ
 റിഗനും ഈ പതിവിനെ സാധു കരിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഓറിഗൻ പറയുന്നതു് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണു്. 'നിൻറെ
 പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറയുന്നതിന്നു്, കൊള്ളാവുന്ന ഓരളെ കണ്ടുപിട
 കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുക. പണ്ഡിതനും കാരുണ്യവാനുമായ ഒരു വൈ
 ദ്യനെ- നിൻറെ രോഗത്തിൻറെ ശരിയായ നില മനസ്സിലാക്കാൻ

കഴിവുള്ള ഒരു വൈദ്യനെ— കണ്ടുപിടിക്കുക.. 'നമ്മുടെ പഠപ
ങ്ങൾ ദൈവത്തോടു മാത്രമല്ല നമ്മുടെ മുറിവുകൾക്കും പാപങ്ങൾ
ക്കും സൗഖ്യം നൽകുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരു വൈദ്യനോടും അവയെ
വെളിപ്പെടുത്തിയശേഷം അപ മായിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

*ഒരുവൻ തന്റെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറയാതെ ഉള്ളിൽ ഒളിച്ചു
വെച്ചാൽ അസാധ്യതയ്ക്കു കാരണമാകുന്നതും, സ്വയം കാറ്റപ്പെടുത്തി
അവയെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു ഉപേക്ഷിച്ചാൽ— ഭവിക്കാത്ത വസ്തുക്കൾ
ഫലമായി പുറംതള്ളിയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആശ്വാസംപോലെ മനസ്സമാ
ധാനം ലഭിക്കുന്നതുമാണ്. നിന്റെ രോഗവിവരം കേൾക്കേണ്ട
വൈദ്യൻ എങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്ന് ആദ്യമായി പരിശോധിക്കുക.
കരയുന്നവരുടെ കൂടെ കരയുകയും, ബലഹീനനോടു ബലഹീനനാ
യിരിക്കുകയും, കനിവോടുകൂടെ ശിക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യാൻ ക
ഴിയുന്ന സമർത്ഥനും കരുണാനിധിയുമായ ഒരാരം ആയിരിപ്പാൻ പ്ര
ത്യേകം സൂക്ഷിക്കുക. അയാൾ നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശ
ങ്ങളും നീ ശിരസ്സാവഹിക്കണം. നിന്റെ രോഗവിവരവും പ്രതി
വിധിയും സഭയുടെ മുമ്പാകെ പരസ്യമാക്കി രോഗശാന്തി വരു
ത്തേണ്ടതെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു, അതു മറ്റുള്ളവർക്കും
പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കും.

കമ്പസാരത്തിന്റെ ആവശ്യത്തേയും കമ്പസാരം കേൾക്കുന്ന
പട്ടക്കാരന്മാരായിരിക്കേണ്ട മനഃസ്ഥിതിയേയും പററിയുള്ള ഓറി
ഗന്റെ ഉപദേശം എത്രമാത്രം ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നു.

പട്ടിക 10

കൈവയ്പ്പുമൂലം പട്ടബാണിന്റെ നൽകലും ലഭിക്കുന്നതായി
ആദിമസഭ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. വി. പൗലോസ്, തീമോത്തി
യോസിന് ഏഴുതുമ്പോൾ 'എന്റെ കൈവയ്പ്പിനാൽ നീ നക്ക ല
ഭിച്ച ആത്മീയ നൽകലും ജലിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക (2തീ. 1: 6) എന്നു
പറയുന്നു. കൈവയ്പ്പിന്റെ നൽകലും ലഭിക്കുന്നവരായി മേൽപ്പ
ട്ടക്കാർ, പട്ടക്കാർ. ശെമ്മാശ്ശന്മാർ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു സ്ഥാനികൾ
ശ്രീഹന്മാരുടെ കാലമുതൽ സഭയിലുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോസ്തോല
ന്മാർ ഏഴു ശെമ്മാശ്ശന്മാർക്കു പട്ടംകൊടുക്കുകയും (അ. പ്ര. 6. 6)
വി. പൗലോസ് സഭ സ്ഥാപിച്ച പട്ടണങ്ങളിലെല്ലാം പട്ടക്കാരെ
നിയമിക്കുകയും ചെയ്തതായി അ. പ്രവൃത്തിയിൽ നാം വായി
ക്കുന്നു (അ. പ്ര. 14: 23). തീമോത്തിയോസിനെ ഏഫെസ്യസി

ലെയും, തീത്തൂസിനെ ക്രൈസ്തവിയുടെയും എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരായി വി. പൗലസ് വാഴിച്ചു നിയമിച്ചിരുന്നു.

പട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മേൽപ്പട്ടക്കാരെ വാഴിക്കുന്നതിന് സാധാരണനിലയിൽ മൂന്നു മേൽപ്പട്ടക്കാർ വേണ്ടിയിരുന്നു. കത്തോലിക്കാസിനെയും പാത്രിയർക്കീസിനെയും എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് അതതു സ്ഥാനത്തു അവരോധിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. കോറോപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ ആദിമസഭയിൽ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ ബിഷോപ്പന്മാരായിരുന്നു.

എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെ കൂടാതെ സഭയില്ല എന്ന് വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ് പറയുമ്പോൾ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യവും അധികാരവും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ആടുകളെ മേയിക്കുന്നതിന് കർത്താവിൽനിന്ന് നേരിട്ടുവന്നു. ലഭിച്ചവരത്രെ മേല്പട്ടക്കാർ. പട്ടക്കാർ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ പ്രതിനിധികളും അവരുടെ ആജ്ഞാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും, പ്രവർത്തിക്കേണ്ടവരുമാകുന്നു.

വിവാഹം

വിവാഹം ഒരു പരിശുദ്ധ കൂടാശയമായി സഭ ഗണിച്ചുപോകുന്നു. മേൽപ്പട്ടക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ പട്ടക്കാർ ആ കർമ്മം നടത്തണമെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. യഹൂദസഭയിലെ വെപ്പാട്ടി സമ്പ്രദായം നിറുത്തൽചെയ്ത്, ഏകഭാര്യത്വം സഭയിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തി. ഒരു ഭാര്യ മരിച്ചശേഷം വേറൊരാളെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നതിന് അനുവദിച്ചിരുന്നു. ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനോ ഭാര്യ ജീവനോടൊരിക്കലുമോ വേറൊരാളെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നതിനോ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല.

രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകം

സൗഖ്യത്തിനും പാപമോചനത്തിനും വേണ്ടി രോഗികളെ തൈലപുശി പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം അപ്പോസ്തോലിക കാലം മുതലേ സഭയിൽ നടപ്പിലിരുന്നതാണ് (യാക്കോ. 5. 14). പട്ടക്കാർ എണ്ണ പുശുക്കയും വി. കമ്പസാരം നടത്തി കർബാന കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവു ആദിമസഭ മുതലേ ഉള്ളതാകുന്നു.

മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന

തെർത്തുല്യൻ:- 'ആണ്ടത്തോറും മരണദിവസം, മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടി ഞങ്ങൾ ബലിയർപ്പിക്കുന്നു.'

ദാരിഗൻ:- സത്യവിശ്വാസത്തിൽ മരിക്കുന്ന സ്നേഹിതന്മാർക്കും, മാതാപിതാക്കന്മാർക്കും, വിശുദ്ധന്മാർക്കും വേണ്ടി ഞങ്ങൾ ദേവിയോടെ കാമ കഴിക്കുന്നു'.

മരിച്ച ആത്മാക്കൾക്കു് ആത്മശക്തി നൽകുവാൻ ശവകുടീരങ്ങളിൽ (Cata Combs) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

Kalemers- 'May God refresh thy spirit'

Themothea- 'Mayest thou have eternal light in Christ ആദിമസയേൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന എല്ലാ കുർബാനകളിലും മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. വി. യാക്കോബു് സ്വർണ്ണനാവുകാരൻ ഈവാനിയയംസു് ആദിയായവരുടെ തക്സാ നോക്കുക.

വിശ്വാസപ്രമാണം

ത്രിത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസം പ്രധാനമായി ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നന്നയെ നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം. പിതാവിനേയും പുത്രനേയും വി. റൂഹായേയും സംബന്ധിച്ച മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉപദേശം ക്രോഡീകരിച്ചതു് ആദ്യത്തെ രണ്ടു പൊതുസുന്നഹദോസുകളിലും വച്ചാണെങ്കിലും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങളും തത്വങ്ങളും അപ്പോസ്തോലകാലം മുതലെ സഭയുടെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നവയത്രെ. പ്രചാരത്തിലിരുന്ന വിശ്വാസത്തിനു് സുന്നഹദോസുകൾ രൂപം കൊടുത്തു എന്ന് മാത്രമേയുള്ളു. അതിന്റെ ഒന്നാം ഭാഗം പിതാവായ ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചും, രണ്ടാം ഭാഗം പുത്രൻ തമ്പുരാനെ സംബന്ധിച്ചും, മൂന്നാം ഭാഗം വിശുദ്ധ റൂഹായേയും സഭയേയും സംബന്ധിച്ചും, നാലാം ഭാഗം മാതാമോദീസായേയും പുതിയ ജീവനേയും സംബന്ധിച്ചും ഉള്ളതാകുന്നു.

വി. കുർബാന-ലക്ഷ്യം, പഠനം

നാലാം ഭാഗം

വി. കുർബാനയെന്നാൽ എന്താണ്?

കുർബാനയെന്ന വാക്കിന് കാഴ്ചയെന്നും സമ്മാനമെന്നുമുള്ള അർത്ഥമാണ് നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്നത്. പിന്നീട് ബലിയെന്ന അർത്ഥവും ഉണ്ടായി. ഇപ്പോൾ കുർബാനവിന്റെ തിരുബലിയിൽ പങ്കാളികളായിത്തീരുന്നതിന് നടത്തുന്ന ആരാധനയ്ക്ക് കുർബാനയെന്ന് പറയുന്നു. വി. കുർബാനയെ സംബന്ധിച്ച് വി. പൗലോസ് ശ്രീഹാ പറയുന്നത് ഇതു തന്നെയാണ്. 'അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഈ അപ്പം തിന്നുകയും പാനപാത്രം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴോ കൈയും കുർബ്ബാവ് വരുമ്പോളും അവന്റെ മരണത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.' (1 കൊരി. 11:26)

കുർബ്ബാവ് അപ്പവീഞ്ഞുകളെ വാഴ്ത്തി തന്റെ ശരീരമെന്നും രക്തമെന്നും അരുളിച്ചെയ്യുകയും (വി. മത്താ. 26:26-29, വി. മാർക്കോ. 14:22-25, വി. ലൂക്കോ. 22 15-20, 1 കൊരി. 11:23-26) തന്റെ ഓർമ്മക്കായി ചെയ്യണമെന്ന് കല്പിക്കുകയും (വി. ലൂക്കോ. 22:19, 1 കൊരി. 11:24-25) ചെയ്യുന്നതിനാൽ തന്റെ തിരുബലിയിലെ ശരീരരക്തങ്ങൾ, അപ്പവീഞ്ഞുകൾ വാഴ്ത്തുന്നതിൽ കൂടെ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു. അവ അനുഭവിക്കുമ്പോൾ കുർബ്ബാനവിന്റെ കൗതുകത്തിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ തന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയിൽ കൂടെ സ്വർഗത്തിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ബലിയിൽ നാം പങ്കാളികളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

കുർബ്ബാനവിന്റെ കരിമുരണം പാപപരിഹാരബലിയും, പെസഹബലിയും, പുതിയനിയമബലിയും; ഹോമബലിയുമായ തിന്നാൽ, വി. കുർബാനയും അതെല്ലാമാണ്. കുർബ്ബാനവിന്റെ തിരുബലിയിൽകൂടെ നമുക്കു പുത്രത്വവും (1 പത്രോ. 1:3,4) മണവാളിസ്ഥാനവും (എഫ്. 5:26-27) നൽകിയതിനാൽ വി. കുർബാനയിൽ ഇവ പറ്റിക്കപ്പെടുന്നു. കുർബ്ബാവ് അനുഭവിച്ച് തന്റെ വൻ അപ്പമിടുന്ന പാപത്തിരിക്കുന്നതിനാലും (വി. മത്താ. 6:35) വി. കുർബാനയിൽകൂടെ കുർബ്ബാവ് തന്നെയാണെന്നു തരുന്നതിനാലും (വി. മത്താ. 6:53-56) പിശുദ്ധ കുർബാന ലീവ

ന്റെ അപ്പമാണ് കർത്താവ് സ്നോത്രം ചെല്ലി വാഴ്ത്തിയതുപോലെ നാനും വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ സ്നോത്രം ചൊല്ലി വാഴ്ത്തുന്നതിനാൽ വി. കർബാന സ്നോത്രശുശ്രൂഷയുമാണ്. കർത്താവിന്റെ തിരുബലി ലോകത്തിന് മുഴുവനും വേണിയുള്ള ബലിയും മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയുമായതിനാൽ വി. കർബാന മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയും ഉപകരിക്കുന്നു.

1) കർത്താവിന്റെ കരിശുരണവും തന്മൂലം കർബാനയും പാപപരിഹാരബലിയാണ്. കർത്താവിന്റെ കരിശുരണം പാപപരിഹാരബലിയാണെന്ന് താഴെ കാണുന്ന വാക്യങ്ങൾകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാം. യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ പറഞ്ഞ 'കണ്ടാലും ലോകത്തിന്റെ പാപത്തെ ചമക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കിണന്മാറ്'; (വി. യോഹ. 1.29) വീണ്ടും വാഴ്ത്തിയപ്പോൾ കർത്താവ് പറഞ്ഞ. 'ഇത് അനേകർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിനായി ചൊരിയപ്പെടുന്ന പുതിയ നിയമത്തിനുള്ള എന്റെ രക്തം.' (വി. മത്തോ. 26.28) 'ക്രിസ്തുവോ വരുവാൻള്ള നന്മകളുടെ മഹാപുരോഹിതനായി വന്നിട്ട്, കൈപ്പണിയല്ലാത്തതായി, എന്തെല്ലാം, ഈ സൃഷ്ടിയിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതായി, വലുപ്പവും തികവുമേറിയ ഒരു കൂടാരത്തിൽ കൂടി. ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും, പശുക്കിടാക്കളുടെയും, രക്തത്താലല്ല, സ്വന്തരക്തത്താൽതന്നെ, ഒരിക്കലായിട്ട് വി. മന്ദിർത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു എന്നേക്കുമുള്ളൊരു വീണ്ടെടുപ്പ് സാധിച്ചു.' (എബ്രോ. 9:11,12) എന്ന് എബ്രായ ലേഖനകർത്താവ് പറയുന്നു. ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ മഹാപുരോഹിതൻ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തു പ്രവേശിച്ചു കൃപാസനത്തിന്മേൽ യാഗരക്തം തളിച്ചിരുന്നത് കർത്താവിന്റെ തിരുബലിയുടെ നിഴലായിരുന്നെന്നാണ് എബ്രായ ലേഖനകർത്താവ് പറയുന്നത്. പാപപരിഹാരബലിയുടെ രക്തം കൃപാസനത്തിൽ തളിക്കുന്നത് ലേവ്യ. 16: 11-17-ൽ കാണാം.

വി. കർബാന നൽകുമ്പോൾ കടങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനും എന്ന് പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ കർത്താവിന്റെ ബലിയുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന വി. കർബാന, പാപപരിഹാരബലിയാണ്.

2) കർത്താവിന്റെ കരിശുരണം പെസഹാബലിയാണ്. വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമായി പറയുന്നു. 'നമ്മുടെ പെസഹാക്കുഞ്ഞാടും അടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുതന്നെ.'

(1 കൊരി. 5:7) ഇസ്രായേലുകൾക്ക് സഹായം തനിയെ നിന്നു. ഹെ
 യോന്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നും വിടുതൽ ലഭിച്ചതുപോലെ ലോ
 കം, ജഡം, പിശാച് എന്നിവയുടെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നും പാ
 പത്തിന്റെ ശബളമായ മരണത്തിൽനിന്നും നാം രക്ഷ പ്രാപിച്ചു
 സ്വീകൃതകനാനിലേക്ക് യാത്രയാകുന്നത് തന്റെ ബലിയിൽക്കൂ
 ടെയാണ്. പെസഹാക്കണ്ടോടിനെ അറുത്തു പുറ. 12;1-36 ൽ
 കാണാം. കർത്താവിൽകൂടെ ലഭിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ച്
 കർത്താവ് പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. സത്യമായും സത്യമായും
 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. പാപം ചെയ്യുന്നവനെല്ലാം പാപ
 ത്തിന്റെ ഭാസനാകുന്നു. ഭാസൻ എന്നേക്കും വീട്ടിൽ വസിക്കുന്നി
 ല്ല. പുത്രനോ എന്നേക്കും വസിക്കുന്നു. പുത്രൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്വാ
 തന്ത്ര്യം വരുത്തിയാൽ നിങ്ങൾ സാക്ഷാൽ സ്വതന്ത്രരാകും. (വി.
 യോഹ 8:34-36) കർത്താവിൽ കൂടെ ലഭിക്കുന്ന ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം
 വി. കർബാനയിൽ കൂടെ നാം പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

3) കർത്താവിന്റെ കരിശുമരണം പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ (നി

യമം) ബലിയാണ്. ഇത് അനേകർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തി
 നായി ചൊരിയുന്ന പുതിയ ഉടമ്പടിക്കുള്ള എന്റെ രക്തം. (വി.
 മത്ത. 26:28) എന്നാണ് വി. കർബാന സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ കർ
 ത്താവ് പറഞ്ഞത്. പഴയ ഉടമ്പടി പുറ. 24:6-8-ൽ കാണാം.
 'യഹോവ കല്പിച്ചതൊക്കെയും ഞങ്ങൾ അനുസരിച്ചു നടക്കുമെന്ന്
 അവർ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മോശ രക്തം എടുത്തു ജനത്തിന്മേൽ ത
 ളിച്ചു. ഈ സകല വചനങ്ങളും ആധാരമാക്കി യഹോവ നിങ്ങളോ
 ട് ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ രക്തം ഇതാ എന്ന് പറഞ്ഞു.
 രക്തം ചീന്തേണ്ടിവന്നാലും പിൻമാറുകയില്ലെന്ന പ്രതിജ്ഞയാണ്
 ഈ ഉടമ്പടിയെ ലംഘിച്ചു പാപം ചെയ്തു. അതിനാൽ പുതിയ
 ഒരു ഉടമ്പടിയെക്കുറിച്ച് യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം ദൈവം
 അരുളിച്ചെയ്തു. യിരെ. 31;31-34 നോക്കുക. 'ഞാൻ എന്റെ
 ന്യായപ്രമാണം അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ
 എഴുതും. 'എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ പ്ര
 ത്യേകതയാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം പരിശോധിക്കാം.

പഴയ ഉടമ്പടിയിൽ കാളയുടെ രക്തമാണ് ചിന്തിയതെ
 കിൽ, പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ നമ്മെപ്പോലെ മനുഷ്യനായിത്തീർന്ന
 കർത്താവിന്റെ നിർദ്ദോഷരക്തമാണ്, സ്വമേധയാ ചിന്തിയ

തു് (വി. യോഹ. 10: 18) താൻ രക്തം പിന്തിയതു് നിത്യകാ
യ നാശത്തിൽനിന്നും തന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതിനാണു്. അതിനാൽ ത
 നിക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹവും പിന്തയും നമ്മുടെ ഹൃദയ
 ങ്ങളിൽ അങ്കുരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ന്യായപ്രമാണം നമ്മുടെ ഹൃദയ
 ത്തിൽ എഴുതപ്പെടുന്നു. വി. പൗലോസ് ശ്രീഹാ ഈ അനുഭവത്തെ
 ക്കുറിച്ച് പറയുന്നതു് ഇപ്രകാരമാണു്. 'ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം. ഞ
 ങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഒരുവൻ മ
 രിച്ചിരിക്കെ എല്ലാവരും മരിച്ചു എന്നും ജീവിക്കുന്നവർ
 ഇനി തങ്ങൾക്കായിട്ടല്ല, തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു് ഉയിർത്തവനാ
 യിട്ടു തന്നെ ജീവിക്കേണ്ടതിനു് അവൻ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മരി
 ചു്.' (2 കൊരി. 5:14-15) വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. 'ഞാൻ
 ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ കുരിശിക്കൊപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനി ജീവിക്കുന്നതു്
 ഞാനല്ല, ക്രിസ്തുവത്രെ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ദഡ
 ത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതോ, എന്ന സ്നേഹിച്ചു് എനിക്കുവേണ്ടി തന്നെ
 ഞാൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത ദൈവപുത്രകളുള്ള വിശ്വാസത്താലത്രെ
 ജീവിക്കുന്നതു്.' (ഗലാ, 2:20) 'ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം കർത്താ
 വിനായി ജീവിക്കുന്നു. മരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നാം കർത്താവിനായി മ
 രിക്കുന്നു' (റോമ. 1. 4:8) എന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. റോമ
 8:35-39 ഉം നോക്കുക.

ഈ പുതിയ ഉടമ്പടിയിലേക്കു നാം പ്രവേശിക്കുന്നതു് വി.
 മാമ്മോദീസായിലും വി. കമ്പസാരത്തിലുമാണു്. വി. മാമ്മോദീ
 സയിൽകൂടെ കർത്താവിന്റെ മരണത്തിൽ നാം പങ്കാളികളായി
 തീർന്നു എന്നാണല്ലോ വി. പൗലോസ് ശ്രീഹാ പറയുന്നതു്.
 (റോമ. 6:3) വി. മാമ്മോദീസായിൽ നാം സാത്താനെ ഉപേക്ഷി
 ക്കുന്നതായും മ്ശിഹാതമ്പുരാനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതായും ഏറ്റുപറ
 യുന്നതു് ഒർ ഉടമ്പടിയാണു്. മേലാൽ സാത്താന്റെ അടിമയാകാ
തെ കർത്താവിന്റെ അടിമയായിരിക്കണമനു് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു
കർത്താവിനോടു കൂടെ മരിച്ചു് കർത്താവിനോടു കൂടെ ഉയിർക്കുന്ന
താണു് മാമ്മോദീസ. മാമ്മോദീസ മുങ്ങിയ ആരക്കു് വി. കർ
 ബ്രാനയിൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ രക്തം നൽകുന്നു. അങ്ങനെ
 ഉടമ്പടിയെ ഉറപ്പിക്കുന്നു. മാമ്മോദീസായിലെ ഉടമ്പടിയെ പുതു
 ക്കുകയാണു് ഓരോ കമ്പസാരത്തിലും ചെയ്യുന്നതു്. വി. കമ്പ
 സാരത്തിൽ പാപങ്ങളെയും കടങ്ങളെയും ഏറ്റുപറഞ്ഞു് അവ കൂടാ
 തെ ജീവിക്കുന്നതിനായി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. കമ്പസാരി
 ല്ല ആരക്കും പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ രക്തം നൽകുന്നു.

പുതിയ ഉടമ്പടിയെ പാലിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയും കർത്താവ് വി. കർബ്ബാനയിൽകൂടെ നമ്മിൽവന്നു വസിച്ചു നമുക്കു തരണം.

4. കർത്താവിന്റെ കരിശുരണം ഹോമബലിയാണു് കർത്താവിന്റെ ജീവിതവും കരിശുരണവും ഹോമബലിയായിരുന്നു. 'മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാനല്ല, ശുശ്രൂഷിപ്പാനും, അന്യേ കർമ്മാവണി തന്റെ ജീവനെ മറവിലയായി കൊടുപ്പാനുമാത്രേ വന്നതു്.' (വി. മർക്കോ. 10;45) എന്ന് കർത്താവു പറയുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ജീവിതത്തിനായി വി. കർബ്ബാനയിൽകൂടെ നമ്മെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

'ആത്മശരീരമനസ്സുകളും
എന്നുടെ തിരുമുൽ കാഴ്ചകളെ
താതസുതാശ്ചാസപ്രദനെ
അൻപോടു കൈക്കൊണ്ടീടണമെ.'

'ആകയാൽ നിങ്ങളും തിന്നാലു, കുടിച്ചാലു, എതുചെയ്യാലു, എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനായി ചെയ്യിപ്പാൻ' (1 കൊരി. 10: 31) എന്ന് വി. പൗലോസു് ശ്രീഹാ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

5. കർത്താവു് ജീവന്റെ അപ്പമാണു്. അതിനാൽ തന്നെത്തന്നെ നമുക്കു തരുന്ന വി. കർബ്ബാനയും ജീവന്റെ അപ്പമാണു്. വി. യോഹ. 6: 32-58 നോക്കുക. 'എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനില്ക്കും വസിക്കുന്നു' (വി. യോഹ. 6:56) എന്നും എന്നിൽ വസിക്കാൻ ഞാൻ നിങ്ങളിലും വസിക്കും .. ഒരങ്ങൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനില്ക്കും വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ വളരെ ഫലം കാണും. എന്തെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ നിലം ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല' (വി. യോഹ. 15: 4-5) എന്നും കർത്താവു പറയുന്നു. വി. കർബ്ബാനയിൽകൂടെ കർത്താവിനെ സ്വീകരിച്ചു് നാം ശക്തിപ്രാപിക്കേണ്ടതിന്റെ ആ പശ്യം ഇതിനേക്കാൾ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ പറയാനില്ലല്ലോ.

അഞ്ചുപത്തെയും രണ്ടു മീനിയെയും വാഴ്ത്തി അയ്യായിരം പേരുടെയും അനവധി സ്ത്രീകളെയും ചൈതങ്ങളെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ.

ടങ്ങി ബാക്കി പരത്തിയതു വി. കർബാനയിലെ ആത്മീയ അനുഭവത്തിന്റെ മുൻകറിയായിരുന്നു.

6. വി. കർബാന സ്നോത്രൂശ്രൂഷയാൻ (എപിസ്കോപ്പിയ) സ്നോത്രം ചൊല്ലിയെന്നും വാഴ്ത്തിയെന്നും പറയുന്നത് ഒരു അർത്ഥത്തിലാണെന്നു കാണുന്നു. 'അപർ ക്ഷേട്രോം മേശ്ര അപ്പ, എടുത്തു' വാഴ്ത്തി നൂറുകി ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു' (വി. മത്താ. 26: 26) എന്നും 'പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു' സ്നോത്രം ചൊല്ലി അവർക്കു കൊടുത്തു' (വി. മത്താ. 26: 27) എന്നും നാം വായിക്കുന്നു.

ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിനെക്കുറിച്ചും പരിപാലനത്തെക്കുറിച്ചും കർത്താവിൽകൂടെയുള്ള രക്ഷയെക്കുറിച്ചും പട്ടക്കാരൻ രഹസ്യമായി സ്നോത്രം ചൊല്ലിയതിനു ശേഷമാണ് അപ്പവീഞ്ഞുകളെ വാഴ്ത്തുന്നത്. 'ലോകങ്ങളുടെ രാജാവേ, നീ സത്യമായി വിശുദ്ധനും ശ്രദ്ധിക്കുന്നവനാകുന്നു. നിന്റെ പുത്രൻ ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേശ്രീമാനും വിശുദ്ധനാകുന്നു. നിന്റെ രഹസ്യങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്നവനായ നിന്റെ പരിശുദ്ധനും ഹായും വിശുദ്ധനാകുന്നു ഞ്ഞിൽനിന്നു മനുഷ്യനെ നീ സൃഷ്ടിക്കുകയും പറ്റടി സായിൽ നീ അവനെ ആക്കുകയും ചെയ്തു. അപൻ നിന്റെ കല്ലനയെ ലംഘിച്ചുചെങ്കിലും വഴിതെറ്റിപ്പോകുവാനായി നീ അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞില്ല. എന്നാലോ ദീർഘദർശിതൻ മുഖാന്തിരും അവനെ വഴിനടത്തി. അവസാനത്തിൽ നിന്റെ ഏകപുത്രനെയും ലോകത്തിലേയ്ക്കു നീ അയച്ചു. താൻ പരിശുദ്ധനായിരിക്കുന്ന കന്യകളേറിയായിരിക്കുന്ന ശാരീരം ധരിച്ചുകൊണ്ടു പഴുകിപ്പോയ നിന്റെ സാദൃശ്യത്തെ പുതുതാക്കിത്തീർത്തു.' (മാർ യാക്കോബിന്റെ തെക്സ)

'യഹോവ എനിക്കു ചെയ്ത സകല ഉപകാരങ്ങൾക്കും ഞാൻ എന്തു അവനു പകരം കൊടുക്കും?' (സങ്കീ. 116: 12) എന്നു സങ്കീർത്തനക്കാരൻ ചോദിക്കുന്ന അതേ കൃതജ്ഞത നമ്മിലും ഉണ്ടായി. സ്നോത്രം അന്വേഷിച്ചു നമ്മെ പൂർണ്ണമായും എന്നേക്കുമായും സമർപ്പിക്കുകയാണു വി. കർബാനയിൽ നാം ചെയ്യേണ്ടതു. 'ഞങ്ങൾ നിന്നു നിന്റെ ഏകജ്ഞനായ പുത്രനും നിന്റെ വി. റൂഹായും സുതീയും സ്നോത്രവും ഇപ്പോഴും എല്ലായ്പ്പോഴും എന്നേക്കും കരേറു

മരാനകനമെ' എന്ന് വി. കർബാനയിൽ വീണ്ടു. വീണ്ടു. നാ. ചൊല്ലുന്നതിൽ ഈ ആശയമാണ് കാണുന്നത്.

ഹോമോവബ് ക്ലബസ് ബാൻലഭൽമീൻ' എന്ന പ്രാഥമികളുടെ ഒടുവിൽ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം 'ഇപ്പോഴും എല്ലായ്പ്പോഴും എന്നേക്കും' എന്നാണ്.

7. വി. കർബാനയിൽ മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് വചിയ സ്ഥാനമുണ്ട്. കർത്താവ് പിതാവിന്റെ വചനത്തുപ്രകാരത്തിനുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് (റോമ 8: 34) തന്റെ ബലിയുടെ സുപ്രധാനഭാഗമാണല്ലോ. തന്റെ ബലിയോട് നാം ഏകീഭവിക്കുമ്പോൾ തന്നോടുചേർന്ന് നാം മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന അർപ്പിക്കുന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, എല്ലാവർക്കും (1 തിമോ. 2:1) വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, വാങ്ങിപ്പോയവർക്കും വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 'സർവ്വസൃഷ്ടിക്കും' വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന സകലർക്കും വേണ്ടിയാണല്ലോ.

വാങ്ങിപ്പോയ പരിശുദ്ധന്മാരും വി. കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനാൽ അവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കായി വി. കർബാനയിൽ നാം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ

1. കുടുംബാരാധനക്രമം

സഭേന്ത്യയുടെ കുടികൾക്കു പഠിക്കുന്നതിനും കുടുംബങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുമായി പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥം. വില. 1 രൂപ.

2. വി. കുർബാനയുടെ ലഘുപഠനം

സഭേന്ത്യയുടെ 5 മുതൽ 9 വരെ കുട്ടികളിലെ കുടികൾക്കു പഠിക്കുന്നതിനായി വി. കുർബാനയുടെ ഒരു ലഘുപഠനം അഭിവന്ദ്യ ബർനബാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. വില. 2 രൂപ.

പുസ്തകങ്ങൾ സഭേന്ത്യയുടെ കേന്ദ്രഓഫീസിൽ നിന്നും ഡിപ്പോകളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നതാണു്.

Publication Officer
OSSAE Office
Kottayam-686 038